

የዝንታ-ዓለሙ የሐሰት እውነት፤
የሐሰት እውነት

በወንጌላዊ ሳሙኤል ባለ

ፕሮ 2004 የመጀመሪያ አገጽ

የዝንቱ-ዓለሙ የሐሰት እውነት፤

የእውነት እውነት

© የደራሲው መብት «አትሥረቅ» በሚለው፤ በጌታ ሕግ የተጠበቀ ነው፡፡ ከግድግዳ ሠርሳሪ፤ ከምድር ቆፋሪ ይህ የተናቀው ክቡርና ሕያው ሕግ ንብረቴንና እኔን ይጠብቀኝ፡፡ በጌታ ወይም በባሪያው ፈቃድ መውሰድ ግን ይቻላል፡፡ ብዙ፤ ተባዙ ምድርን ሙሉ፡፡

በመጽሐፉ ላይ ያሉትን አስተያየት፤ ጥያቄ፤ እርማት ወይም ሐሳብ ከዚህ በታች ባለው አድራሻ ብልኩልን እናመሰግናለን፡፡

ፓ.ሣ. ቁ. 12182

ኢ.ሜል indryasmulu@yahoo.ca

በፀጋው የሆነ ከኖ፤ የተባለው ሳሙኤል
በሰውር የኢየሱስ ደቀ መዝሙር፤ (ዮሐ.19:38)

የጌታ ሥጋ መድረሻና ምንነቱ፤

የትንሣኤው ፅልመት፤

የጌታ ሥጋ ከየት ወዴት?

የእግዚአብሔር ተዓምር፤

በሦስት ቀን ባዶ መቃብር

ጥልቅ፤ ጥልቅ ምስጢር

በእግዚአብሔር መጽሐፍ ፊልጉ አንብቡም፤ እፌ እሂልና መንፈሱም ሰብስቦአቸዋልና፤
ከእነዚህ አንዲት አትጠፋም፤ ባልንደራውንም የሚያጣ የለም፤ ኢሳ.34:16

የጌታ ሥጋ መድረሻና ምንነቱ፤

መታሰቢያነቱ፤

በጌታ የሆኑ ወንድሞቼ

- አቶ አባተ ኮይራ አሴኮን፤
- አቶ ተስፋለኝ ሸኖ ባደሞን አሰባቸዋለሁ፤

በእግዚአብሔር መጽሐፍ ፊልጉ አንብቡም፤ እፌ እሂልና መንፈሱም ሰብስቦአቸዋልና፤
ከእነዚህ አንዲት አትጠፋም፤ ባልንደራውንም የሚያጣ የለም፤ ኢሳ.34:16

ምሥጋና

፩/ ምስጋና፤ ውዳሴና ሞገሥ ከሰው መቀበል፤ ዋጋውን እዚሁ መከፈል በመሆኑ ተቀባዩን በጌታ ዘንድ ባዶ ያደርጋል፡፡

፪ ምሥጋና፤ ሞገሥ፤ ክብር ለሰው መስጠትን አላ.42:8 ይቃወማል፡፡ ስለሆነ፤ ለረዱኝ ለማንም በሰው ሥርዓት ምሥጋና አላቀረብኩም፤ መጽሐፍ በሚገልጸው መሠረት፤ ከረዱኝ ወገኖቼም ጋር በጋራ ሆነንና የተቀደሰውን እጅ ወደ ላይ በማንሣት፤ ምስጋና፤ ውዳሴ፤ ክብርና በረከት ሊቀበል የሚገባው የታረደው በግ ብቻ ስለሆነ፤ (ራዕይ 5:12) አብረን እርሱን እናመስግን እያልኩ፡፡

በዚህ ፈንታ የረዱኝና የደገፋኝን አገልግሎት ቅዱስ እንደመሆኑ መጠን እግዚአብሔር እንደማይረሳቸው እጠቅሳለሁ፤ «እግዚአብሔር፤ ቅዱሳንን ሰላገለገላችሁ፤ እስከ አሁንም ሰለምታገለግሉአቸውና ያደረጋችሁትን ሥራ ለሰሙም ያሳችሁትን ፍቅር ይረሳ ዘንድ አመፀኛ አይደለምና፤ (ዕብ. 6:10) ሲል፤ ከዚህም ጋር «... እነሆ ዋጋው ከእርሱ ጋር፤ ደሙወዙም በፊቱ ነው፤ (ኢሳ. 40:10፤ ራዕይ 22:12)»፡፡

ስለሆነ ከዚህ በታች በሰም ለተጠቀሱት በሥራዬ ለረዱኝና ፤ ላበረታቱኝ፤ ተሰፋ ለሰጡኝ፤ ወንድሞቼን አቶ ተክሌ ታኪሶ ተንቱን አቶ ብርሃኑ መና መሰኔን፤ አቶ ታደሰ ባሌ ገራዶን፤ ልጆቼን፤ አቶ ዳዊት ዳና አጌቦን (ከአሜሪካ)፤ ወይዘሪት ጓይናለም ሰይፉ ካሣን (ከኢጣሊያ) ልጅ ታምራት ለፌቦ ቀልቦርን፤ ልጅ ደምሴ ዳካ ደስታን እና፤

>> አርትዶቱን በፍፁም አትኩሮት ከመሥራትም በተጨማሪ ላበረከተው ጠቃሚ ምሁራዊ ምክሩና ቀና አስተያየቱ ሁሉ አርታዒ ዳንኤል ተሾመን፤

>> እውነትን አፍቃሪ እንደመሆኑ መጠን፤ ብርሃን በተሞላ አእምሮው በመጽሐፉ ላይ በባለቤትነት ሰሜት ተቀስቅሶ ልዩ ትኩረት፤ አክብሮት፤ አድናቆትና አፍቅሮትን በቸረ መልኩ አጠቃላይ ምርመራ በማድረግና በመጨረሻ የተገኙ ግድፈቶችን በተሻሉ ቃላት በመተካት በፍፁም ቅንነት ትልቅ አስተዋፅዖ ላበረከተ ልጄ ለሚሆን አገልጋይ መጋቢ ብሥራት ታደለን፤

>> እንደዚሁም በምሐራዊ ችሎታው መጽሐፉ ጥልቀታዊ ነው፤ በማለት ለብዙኃን አንባቢያን እንዲመቻች በሚለው ሐሳብና ፍሰቱንም በሚመለከት ዙሪያ ላይ አትኩሮት በመስጠት ተደጋጋሚ አስተያየትና ተጨማሪ እርማት ያበረከተውን ልጄን ደስታ በኩሉ ለፋሞን፤

>> በመጨረሻም በመጠኑም ቢሆን ጠቃሚና ቋሚ አስተያየት ላከለ ልጄ ስምዖን ሔልሶን፤

>> ሁላቸውንም በአንባቢያንና በራሴ ስም፤ በዑሪምና በቱሚም የሚፈርደው (ባለ መክፈቻው) ካህን እስኪነሣ ድረስ ለዘመናት ተዘግቶ የኖረውን መልካሙን መዝገብ (ሰማዩን) ጌታ ይክፈትላቸው፤ በረከትንም አትርፎ ያፍሰላቸው አሜን፤ እያልኩ (ዘጸ.28:8፤ ቁ. 12፤ ዕዝራ 2:63፤ ነህ.7:65፤ ሚል.3:10)፡፡ እነርሱም ሳይለግሙ የቀድሞ ንተራቸውን አፍርሰው በረከቱን ለማከማቸት የሚችል አዲስና ቅዱስ ሠፊ ንተራውንና መጋዘናቸውን በር ያለ ገደብ ይክፈቱ እላለሁ፡፡

የጌታ ሥጋ መድረሻና ምንነቱ፤

ቁጥር	ማውጫ	ገጽ
i	የመጽሐፉ ዋና ርዕስ የሐሰት እውነት፤ የእውነት እውነት የተባለበት	11
ii	የጸሐፊው መልእክት	14
iii	እልህ አስጨራሹ የጸሐፊው እውነት ፍለጋ	16
iv	ፈረሱን ከሙታን ለማስነሣት የተደረገ ጸሎትና ወደ ሙሉ ጥያቄ መመለስ፤ በሰበቡም የተቀጣጠለው ወንጌላዊ ሰደድ	18
v	ትንሽ ስለ መጽሐፍ ቅዱስ	21
vi	መግቢያ	25
ክፍል አንድ		
1	ፋሲካ	31
1.2	የግብፁ የፋሲካ አፈፃፀም መመሪያና ዝግጅት	32
1.3	የታረደው እንስሳና ዓይነቱ	32
1.4	ፋሲካ በታሪካዊነቱ	33
1.5	«ፋሲካ» በትምህርታዊነቱ	35
1.6	ፋሲካ (ትርጓሜው)	35
1.7	ሞት የማያመልጡት ዕዳ የበደለ ዋጋ ነው፤	37
1.8	የፋሲካው ሕግ እና መስፈርቱ፡-	59
1.8.1	እንግዳ ሰው ከእርሱ አይብላ፤	61
1.8.2	በብር የተገዛ ባርያ ቢኖር፤ ከተገረዘ በኋላ ከእርሱ ይብላ፤	62
1.8.3	መፃተኛና ሙያተኛ ግን ከእርሱ አይብሉ፤	63
1.8.4	በአንድ ቤትም ይበላ፤	63
1.8.5	ከሥጋው አንዳች ወደ ሜዳ አታውጡ፡- ሜዳ? (ውጭ)	64
1.8.6	አጥንትም አትሰበሩበት፡- አጥንት??	68
1.8.7	እንግዳ ሰው በመካከላችሁ ቢቀመጥ ለእግዚአብሔር ፋሲካ ሊያደርግ ቢወድድ አስቀድሞ ወንድ ሁሉ ይገረዝ፤	70
1.8.8	«ከናንተ አንድ ሰው እስኪነጋ ድረስ ከቤቱ ደጅ አይውጣ»	71
1.8.9	ያልተገረዘ ሁሉ ግን ከእርሱ አይብላ፤	79

የጌታ ሥጋ መድረሻና ምንነቱ፤

ቁጥር	ማውጫ	ገጽ
ክፍል ሁለት		
2	የሰገነቱ እራት፤	82
2.2	ከንጉሥ ማዕድ መብላት፤ (መካፈል፤)	86
2.3	ፋሲካን ሳይገባ ስለ መካፈል	89
ክፍል ሦስት		
3	ከመስቀሉ፤ የፈሰሰው ደምና ውኃ	94
3.1	መስቀል፤	94
3.2	ውኃ	95
3.3	ውኃ ከደም ጋር	97
3.4	ደም በታሪክ ደረጃ	
3.5	ደም ሳይፈስ ሥርዐት የለም፤	106
3.6	የጌታን ሞት ለንመለከት፤	117
3.7	ቃል፤ ውኃ ስለመሆኑ፤	125
3.8	ነፍሱ-ገዳዩና ተበቃዩ	133
ክፍል አራት		
4	ሥጋ እና አፈር	150
4.1	ሥጋና መንፈስ	153
4.2	ቃል ሥጋ ሆነ	156
4.3	መስቀል እንዴት ነው?	162
4.4	የሰው ሥጋ ተቃራኒነት	185
4.5	(ሞትና ሕይወት፤ በሥጋና በመንፈስ መካከል፤)	189
ክፍል አምስት		
5	መቃብር	192
5.1	መቃብር በውጭ በአሕዛብ፤	192
5.2	መቃብር በእስራኤል፤	201
5.3	የእስራኤል አገር የሞትና የትንሣኤያቸው ልዩነት፤	208
5.4	አምስት ዙፋ የእስራኤል ሞትና መቀበር	212
5.5	መቃብር በመለኮታዊ፤ (በሰማያዊ ሥፍራ)	216
5.5	የሙሴ መቃብር	218

ክፍል ስድስት		
6	በሦስተኛ ቀኑ ባዶ የሆነው መቃብር (የሥጋው መድረሻና ምንነቱ፤)	235
6.1	የክፍሉ፣ የመሬትና የኤልያስ ሥጋ ወዴት ደረሰ?	243
6.2	የቀብሩ ሥነ-ሥርዓት	250
6.3	ደቀ-መዛሙርቱ በመቃብር ዙሪያ	259
6.4	እኛ አሕዛብ በትንሣኤ ዙሪያ	263
ግጥም		273

የመጽሐፉ ዋና ርዕስ የሐሰት እውነት፣ የእውነት እውነት የተባለበት

«የሐሰት እውነት፣ የእውነት እውነት» የሐሰት እውነት፣ የእውነት እውነት እውነት ለማቀጥሉ መጽሐፎች ሁሉም ዋና እርዕስ ነው፤ ይህኛው ከሚቀጥሉት መጽሐፎች አንደኛ ምስክር ሆኖ በሐሰት እውነት ላይ ቀርቧል፡፡

«ሐሰት» ሐሰት እንጂ እንዴት ከእውነት ጋር ተዛረፈ? በግልፅ ስሙስ ምንድነው? ሐሰት ራቂቱን ከሆነ፣ ካልተሸፈነ የሌለ ባዶ ነገር ነው፡፡ ሐሰት የሚጠራው በውስጥ ማንነቱ ሳይሆን በውጭ ሽፋኑ ነው፡፡ ሐሰት እንደ መልክ የሆነ (Identity) የለውም፡፡ በነጭ ከተሸፈነ በነጭ፤ ጥቁር ከለበሰም በጥቁር ይጠራል፤ ቀይ ከለበሰም ቀይ ሳይሆን ቀይ እየተባለ በመጋረጃው እየተጠራ ያለቋሚ አድራሻ ከሸፋን፣ ወደ ሸፋን እየቀየረ እንደ ሸሸ ይኖራል፡፡ ሐሰት የበግ ለምድ ተሸፋኛና በግ ሳይሆን፣ በግ ተብሎ እንጂ በማንነቱ ግልፅ ሆኖ፣ ተራቂቶ፣ በሰው ፈትም ሆነ በእግዚአብሔር ፊት ደፍሮ ለመቆም ከቶ ዕናት የለውም፤ አዳኞች ተፈጥሮው ከዳቸውና ብቻቸውን በንፁህ ማንነታቸው መቆም አቅቷቸው አስቀድሞ ቅጠላ ቅጠልን ተሸፋፊነት አላዋጣም፤ ቀጥሎ ዛፎችን ተከለሉ አልተሸፈኑም፤ የተጋረዱት ነገር ሁሉ በንፍ ጠፋና ሲቅበዘበዙ ተደረሰባቸው፤ (ዘፍ. 3:7-8)፡፡ ማንነት ራቂቱ ነው፡፡ ራስን በመቀያየርና በመለዋወጥ በመደባበቅ በአስመስሎ እስከ ዛሬ ያለ መቆሚያ የቀጠለ ነገር የተጭበረበረ ቅይድ እንጂ የጠራ ሐሰት ወይም የጠራ እውነት ሆኖ ሰላላገኝሁት ይህን እውነትንም ሐሰትንም እየሆነ ዘላለም ተቅብዝግዡን የሐሰት እውነት ብዬ ጠራሁት፡፡ የሐሰት እውነት ማለት ነጥሮ፣ ተነጥሎ ወጥቶ ደረቱን ነፍቶ የሚቆም አይደለም፡፡ የሐሰት እውነት፣ ዲያብሎሳዊ የሆነው፣ መልኩ እውነት፣ መንፈሱ ሐሰት ሆኖ ተቀናጅቶ ሲንገባ ለዝንተ ዓለሙ የኖረ፣ የጭቃ ውስጥ እሾህ፣ ማር የተቀባ መርዝ፣ በዴሞክራሲ ሽፋን ያዕቆብ፣ በራሄል ሽፋን ሊያ፣ በወንጌል ሽፋን ወንጀል፣ በሰም ብቻ ክርስቶስ፣ በእባብ ሽፋን ዲያብሎስ በመልኩ ብቻ ጴጥሮ-ጳውሎስ...ወዘተ ማለት ነው (ማቴ.24:23-24፣ 2ቆሮ.11:12-15)፡፡

የሐሰትን መሸፈኛ የገፈፈውና በብርሃኑ ኃይል አራቂቶ፣ ቁልጭ አድርጎ በቀጥተኛ ስሙ ብርሃኑን፣ ብርሃን ሲል፣ ጨለማውን ጨለማ ብሎ በመጥራት ሊገልጥ የቻለው ብርሃን የሆነው ጌታ እግዚአብሔር ብቻ ሆኖ እናገኛለን፡፡

ሐሰት የተጋለጠበት ሰሙ ምንድነው? የተጋለጠበት ሰሙ በባለሥልጣኑ ዲያብሎስ ተብሎ ተለየ፤ (ዮሐ.8:44) ጓዙ ጨለማ፡፡ ከዚህም ሊላ ለምሳሌ፤ የቤተ-ክርስቲያን መሠረት ሆኖ የተጠራውን ጴጥሮስን መስሎ/ተሸፋፍኖ ይከተለው የነበረውን ጌታ ኢየሱስ መሸፈኛውን ገፍፎ በትክክለኛ ሰሙ «ሳይጣን» ብሎ ገለበው፤ (ማቴ.16:21-23)፤ የሰውን አካል ተጋርዶ፤ ሰውን መስሎ፤ ተደበላልቆ ይልቅም «ምስጋና ለእግዚአብሔር» በሚል ስያሜ የሚጠራውንና (ዘፍ.29:35) ወንጌላዊ ሆኖ፤ በሽተኞችን እየፈወሰ፤ አጋንንትን እያወጣ፤ ሙታንን እያሥነ፤ ዓለምን ትቶ፤ ለወንጌል ሙሉ ጊዜውን ሰጥቶ የተከተለውን ይሁዳን አበጥሮ፤ አንጠርጥሮ አውጥቶ «ዲያብሎስ» በማለት ከእውነት የተደባለቀውን ሐሰት ለየው፤ (ዮሐ.6:70-71) የሐሰት እውነት ደግሞ የዲያብሎስ እውነት ነው፡፡

- > እውነት ምንድነው?
- > የእውነት እውነት ማለትስ ምን ማለት ነው?

እውነት ክርስቶስ፤ የእውነት እውነት የክርስቶስ እውነት፤ ወደ እውነት ሁሉ የሚያደርስ መንፈስ ነው፤ (ዮሐ.16:13፤ 1ዮሐ.5:7) እውነት ግን ማንንም ሳይጠጋ፤ የማንንም ድጋፍ ሳይፈልግ ምንንም ሳይመስል ብቻውን ራሱን ብቻ ሆኖ በራሱ የሚኖር ግልፅ፤ ብርሃን ስለሆነ በምንም የጨለማ ጥገኛ አይደለም፤ «ጨለማ ከቶ በእርሱ ዘንድ የለምና፤ (1ዮሐ.1:5፤ 1ጢሞ. 6:16)፡፡

የእውነት እውነት፤ በከፉ ቋንቋ ጣልቃ ገብነት ያልተዳቀለና ያልተሰላለሰ ከዋናው ምንጭ ከእግዚአብሔር ዙፋን በቀጥታ የሚፈልቅና ማንም ሳይጣን ሆነ ሰው ባንተና በጌታ መካከል ጣልቃ ሳይገባና ሳይሰማ በቀጥታ በገዛ ጆሮህ ከእግዚአብሔር የምትሰማው ቀጥተኛ ቃል ማለት ነው፡፡ ይህም ቃል ሰው ቢያደርገው ኖሮ በሕይወት የሚኖርበት፤ ቢያፈርሰው ወደ ሞት የሚወርድበት (ዘፍ. 2:16-17፤ ዘሌ. 18:5፤ ሕዝ. 20:11፤ ቂ. 13፤ 21፤ ዳጌ.7:10፤ ራዕይ 22:1) ዘላለማዊ እውነት የሆነ ሕግ ማለት ነው፤ ሕጉም ቃል፤ ዘዳ.30:11-14፤ ቃሉም ሕያው ቃል፤ (1ዮሐ.1:1-2፤ ዮሐ. 6:68) ነው፡፡

ከእግዚአብሔር ቀርቦ በቀጥታ በራሱ ጆሮ የማይሰማ ሰው ሁልጊዜም የተበከለውን (የተዳቀለውን) የሐሰትን እውነት ይሰማል፡፡ ሐዋን ከእግዚአብሔር በአዳም ጣልቃ ገብነት ድፍርሱን ስለሰማች ፅኑ መሠረት ላይ አልቆመችም ...ወዘተ፡፡ ድፍርሱ ማለት፤ ያልጠራ የሐሰት እውነት ማለት ነው፡፡ ጌታ ሁላችሁም እኔን ሰሙ፤ ሰሙ ብቻም ሳይል ለሰተውሉም የሚለው ለምንድን ነው? (ማር. 7:14) በሰው ላይ እምነትን ስላጣ አይደለም? ከምድር የሆነ የምድሩንም ይደባልቃል፤ (ዮሐ. 3:31)፡፡ የሐሰት እውነት፤ የዝንተ ዓለሙ፤ የዘላለሙ ሆኖ የኖረ የጨለማው ኃይል፤ ውሸቱን ትልቅ፤ ሐሰቱን ጎሊያድ፤ አስመስሎ ተራራ ስለሆነ «...እናንተ ትለዩአቸዋላችሁ፤ (ሚል. 3:18) ተብሎ እንደ ተጻፈ እንደሰይ ይህችን ደረጃን ነፍታ የቀረበችና እሳት የሆነች ኩራዝ ይዘን በጨለማው ግርዶሽ ላይ እንዝመት፡፡

ከኖ በተባለው ሳሙኤል

የጸሐፊው መልእክት፤

«የተከበራችሁ አንባቢያን (ቴዎፍሎሶች) ሆይ፤ ከመጀመሪያ በዓይን ያዩትና የቃሉ አገልጋዮች የሆኑት እንዳስተላለፉልን፤ በእኛ ዘንድ ስለተፈጸመው ነገር ብዙዎች ታሪክን በየተራ ለማዘጋጀት ስለሞከሩ እኔ ደግሞ ስለተማራችሁት (ስለሰማችሁት) ቃል እርግጡን፤ የእርግጡን እርግጥና የእውነቱን እውነት እንድታውቁ በጌታ ጸጋ በተቻለ ጥንቃቄ ይህችን መጽሐፍ በፊታችሁ አኑራያለሁ፤... (ሉቃስ 1:1-4)» ወደ ውስጧ ግቡ፤ ጎራ በሉ፤ ዝለቁ፤ ቅመሱዓት ፍሬው እውስጥ ነው፤ ሰው፤ ሰው በነበረበት ወቅት እንዲበላ የተፈቀደው የወጩ ገለባው ሳይሆን የውስጡ ፍሬው ነውና (ዘፍ.1:29)፤ የውስጡ መክፈቻ አለንና ፍሬው እውስጥ፤ ውስጥ ነው፡፡

ለውስጡ ታውረን ኖረናል፤ በገሃዱ ዓለም ጨለማን አሰወጋጁ፤ የምድርን ዕውርነት ፈዋሹ፤ በተለምዶው ማነው? የተለምዶውን ጨለማ አሰወጋጁ የምድርን ዕውርነት ፈዋሹ ፀሐይ ነው አይደል? ፀሐይ ብቅ ሲል የምድረ ጨለማ ይወገዳል፡፡ በውስጧ ጨለማ የተቀበረ፤ የተዘራ ነገር ሁሉ ፀሐይን ሲያይ ወደ ፀሐይ እየተሳበ ይበቅላል ያድጋል፤ ለፍሬ ይበቃል፡፡ ይህ ማለት ክርስቶስ ሲነሣ ሁሉን ወደ ራሱ እንደሚስብ ሁሉ (ዮሐ.12:32) ፀሐይ ድምፅአልባ አስተማሪያችን ነው፡፡ የተለምዶ ፀሐይም በራሱ የብርሃን ምንጭ እንደ መሆኑ መጠን የፈጣሪው የክርስቶስ ምስክር፤ መንፀባረቅ ነው፤ ፀሐይ የክርስቶስ ምስክር እንደ መሆኑ መጠንም የምድርን ዕውርነት ከማስወገዱም በላይ የሞትን ጥላ ገፍፎ (ኢዮብ 34፡

22፤ አሞፅ 5፡8) ከእንቅልፏ በማንቃትና በማሰነሣት በብርሃን እንድትቦርቅ፤ እንድትለመልም ያደርጋታል፡፡ እኔስ? እናንተ/ችሰ? ድምፅ አልባ የሆነው ፍጥረት እንኳ የፈጣሪው ምስክር ሲሆን (መዝ. 19፡1-4) እርሱ የዓለም ብርሃን የሆነው ጌታ በገዛ-ራሱ የክብር ስሙ ሲጠራን «እናንተ የዓለም ብርሃን ናችሁ፤ (ዮሐ.8:12' ማቴ.5:14)» በማለት ሰይሞናልና ምስክሩ እንደ መሆኔ መጠን ትንፀባረቅ ዘንድ ይህችን የብርሃን ጨረፊን ልኬላችኋለሁ፡፡

እልህ አስጨራሹ የጸሐፊው እውነት ፍለጋ

በ1956 ዓ.ም በወጣትነት ዕድሜ፤ አዲስ በሥራ በተሠማራሁበት አካባቢ ከለመድነው ሥርዓት በተለየ ሁኔታ መጽሐፍ ቅዱስ የሚሰብኩ ሰዎችን አገኛቸዋለሁ፡፡ የራሴን ቤተ-ክርስቲያን አስተምህሮ በመደገፍ ባቀረብሁት ክርክር በደፈናውም ቢሆን ለጊዜው እንደ አሸናፊ ተቆጠርሁ፡፡ ይህ ገጠመኝ ሞራል ሆኖኝ ወደ መጽሐፍ ቅዱስ ተጨባጭና አስተማማኝ እውነት እደርስ ይሆን? የሚል ብርቱ ስሜት በውስጤ ተቀሰቀሰና በመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ዲፕሎማ ደረጃ ያለውን ሰው ለማነጋገር በአሁኑ ስያሜ «ክልል» አቋርጬ ወንዝ ተሸግሬ ሄድሁ፤ ቀደም ሲል ይህ ሰው የወንጌል ፍቅርን ተሞልቶ ሲሰብክ ሰምቼው ነበርና፡፡ በቤቱ ቡና እየፈላ ሳለ ሌላ ጎረቤቱ ቀደመና ቡና ጠጡ ሲለን በጎረቤቱ ቤት ሳለን ቡና ቀረበና ስኒ በእጄ ይገፍ እንዳለሁ፤ ወንጌላዊውን፤ «እኔም አንተ በተማርህበት ትምህርት ቤት መጽሐፍ ቅዱስ መማር ስለምፈለግ ስንቅ አዘጋጃለሁ፡፡ ነገር ግን እስከዚያ ድርስ ባጋጣሚ ከሞትሁ እውነቱን ሳልጨብጥ መሞቴ ስለሆነ «እባክህን! ለእውነት አንገቴን እሰጣለሁና»፤ የሆነ የተረጋገጠ ትምህርት አሁን አስጨብጠኝ አልሁት፡፡ ሰውዬውም አስደንጋጭ ጥያቄ ሆኖበት ጥቂት ካሰበ በኋላ አስተማሪያችን (ፈረንጅ) ያለውን ልንገርህ፤ አለኝና «ከመላ በአውራጃችን ከሚገኙ በሚሊዮን ከሚቆጠሩ ምእመናን ውስጥ በቁጥር ሦስት የሚያህሉ ሰዎች ድነው ወደ እግዚአብሔር መንግሥት መግባት የሚችሉ ቢሆን በጣም ብዙ ነው ብሎናል» ብሎ ሲመልስልኝ ጊዜ በመደነቅ የያዘሁትን ስኒ ከነቡናው

መሬት ላይ ቁጭ አደረግሁና በድንጋጤ ተሞልቼ ሸረክ!! ነገሩ እንዲህ ከሆነ ታዲያ የእኔ እምነት ምን ዋጋ አለው!! አሁን እክዳለሁ፤ መካዴን ግልጽ ለማድረግ አሁን አረቄ ፈልጌ እጠጣለሁ፤ አረቄ ጠጥቼ በደንብ እረክሳለሁ እያልሁ በገዘን የተሞላ ድምጸን ከፍ አድርጌ እያሰማሁ ቡናው መሬት እንዳለ ከቤቱ ወጥቼ አረቄ ሱቅ ፍለጋ መንገድ ቀጠልሁ፡፡ ፈረንጁ ሦስት ሰዎች ሲል ያስቀመጠው ቀጥር ግን በመጽሐፍ ቅዱስ በፊደሉና በመንፈሱ አኳያ መታየት ነበረበት፡፡ እኔም በመንገድ እየገሠገሥሁ ራቅ እንዳልሁ ልቤ በገዘን ተሞልቶና እንደ ካድሁ ቆጥሮ ይመታኝ ጀመር፤ እየተጓዝሁ እንዳለሁ ውስጤ እንዴት አንድ ቀን እንኳ ወደ ኃጢአት የማልገባበትን መንገድ የሆነ ሙከራ ሳላደርግ እንዲህ በቀላሉ ልክድ ነው? እያለ እየታገለኝ ሰሄድ እመንገዱ ዳር አንድ ቦታ ከፍ ብሎ ያደገ ሣር አየሁ፡፡ ከዚያም እሣፋ ውስጥ ገባ አልሁና መንበርከክ የሚባለው ትክክል መስሎኝ ተንበረከክሁና «ጌታ ሆይ በዚህች በዛሬዋ ቀን ስሕተት ውስጥ ሳልገባ እንድውል ኃይል ሰጠኝ» በማለት ድምፅ አሰማሁና ከቦታው ተነሣሁ፡፡ ዛሬ ኃጢአት ካሸነፈኝ፤ ነገ አረቄ እጠጣለሁ አልሁና፤ ዛሬ አፌ ሳይከፈት እንደ ተዘጋ ቢውል ኃጢአትን አሸነፍሁ ከሚል ስሜት ጋር ወደ ማርፍበት ሰፈር እየተጓዝሁ፤ እኔ ማንበቡን እችላለሁ፤ መጽሐፉ የሚለውን ሁሉ እንዳለ እፈፅማለሁ፤ በቃ! እፈጽማለሁ ቢገለጥልኝ ይገለጥ እያልሁና ቃል እየገባሁ ስንዝ ብቻ ይህ ነው በማይባል ደስታ ተውጮ ፀጥ፤ ዝም እንዳልሁ ማደራያዬ ሰፈር ደረሰኩ፡፡

ፈረሱን ከሙታን ለማስነሣት የተደረገ ጸሎትና ወደ ሙሉ ጥያቄ መመለስ፤

ይህ በእንዲህ እንዳለ ጥማት በተሞላ መንፈስ መጽሐፍ ቅዱሴን ከፍቼ ስጅምር የማነብበት ክፍል ሁሉ ተፃምር ሆኖ እየጣፈጠኝ ከመቀጠሉም በላይ መጽሐፉ የሚለውን ሁሉ እሺ! እኔ እፈጽማለሁ!! ከእግዚአብሔር የሚበልጥ ማን ቢያዘኝ እሺ ልል ነው? የሚል ቃል እየገባሁ ቀጠልሁ። የማይተረጎም ዜማ ከውስጤ ይፈልቃል። ልቤ በከንፍ በርሮ በሌላ ዓለም ውስጥ እያለ የነበረኝ ኃይለኛ ፈረስ በዚያው ሰሞን ይሞታል። ሰዎችም ጎትተው ጫካ ውስጥ ጣሉት። መዳን የሚባል የፈረንጅ ውስን ቁጥር በእእምሮቼ ሳይመጣ በደስታ መሞላቴ ብቻ በቅቶኝ ጥናቴን እጅግ ከፍ ባለ ፍቅር ተሞልቼ እንደ ቀጠልሁ አስቤበት ሳይሆን (ዮሐ.15:7/3 ካነበብሁ በኋላ በጥቅሱ ተመርቼ ደግሞ ም. 14:13-14/3 ጨምራ አነበብሁና እንዲያው በፊደሉ ቃለ መልእክት ተጽናንጅና ተማምኜ ፈረሴ ጅብ ሳይበላው ካደረገኝ በመጽሐፉ ቃል መሠረት በጸሎቴ ከሞት አሥነሣዋለሁ በሚል ጥንካሬን ተሞልቼ አደርሁ።

ጠዋት ሲነጋጋ አጠና ገንጥቼ ይገፍ ዱካውን እየፈለግሁ ሰሄድ ፈረሱ ጅብ አልበላውምና ተጋድሟል። ቀረብ በዬ ቆምሁና የጸሎት ቃሎቼን በዝርዝር ካሰማሁ በኋላ በቃለ-አጋኖ በአጠናው መታ አድርጌ በኢየሱስ ስም ተነሥ! አልሁ፤ ከዚያም ዓይኖቼን ስገልጥ ንቅነቅ አላለም። በሁለተኛ ዙር ከፊተኛው በተጠናከረ ጸሎት በጥሩ-ጥሩ ቅዱሳን ቃላት በታጀበ አንድ ባንድ ካሰማሁ በኋላ እምነትን እንደተሞላሁ እየተሰማኝ በአጠናው መታ አድርጌ በኢየሱስ ስም ተነሥ!! አልሁ። ፈረሱ ግን

ምንም አልንቀሳቀስ አለ። አሁንም እንዴ! ከፊተኞች ቃላት በመደነቅ ስሜት ሆኜ ለሦስተኛ ጊዜ በተመሳሳይ ቃል ከደገምሁ በኋላ ዓይኔን ስገልጥ ፈረሱ ባለመነቃነቁ እየተደነቅሁ አጣናውን ከእጄ ጣልሁና ታዲያ ምን ማለት ይሁን? እውነቱስ ምንድን ነው? እያልሁ ወደ ቤት ተመለስሁ። ምን ማለት ነው? የሚል ጥያቄ እንጂ በውስጤ የነበረ ፍላጎትና ጥማት እንደ ነበረ ነበር እንጂ አልቀነሰም። ጥቅሶቼን እያመሳከርሁና ንባቡን ብቀጥልም እያንዳንዱን ቃል ምን ማለት ነው? ምን ማለት ብቻ ሳይሆን፤ የማለትስ ማለት ደግሞ ምን ማለት ይሆን? እውነቱስ? እያልሁና ለማነበው ቃል ጌታ ሆይ፤ ካንተ በላይ ለማን እሺ አላለሁ? በረጅሙ ቃል እሺ!! እያልሁ፤ ተአምሩን እየሰማሁና እያየሁ ጥናቴን ቀጠልሁ። ሰዎች፤ ምስክርነቴንና ሁኔታዬን እያዩና እየሰሙ እየተደነቁ ምን ሆኗል? አበደ? እያሉ ሲደነቁብኝና በምናገረው ሁሉ እየተገረሙብኝ በቤትም በውጭም ምስክርነቴን እያሰማሁ ቀጠልሁ። በየምሽቱ ሊሰሙኝ ሰዎች ይሰበሰባሉ። የሚሰማኝ ሁሉ እንደ እኔም በደስታ መዝሙር ይሞላ ነበር። በየጣልቃም ብድግ እያሉ ይዘምሩ ነበር። ማንበብ የማይችሉ ሁሉ እያዳመጡኝ እንዴት ነው? የሳሙኤል መጽሐፍ ቅዱስ ከናንተ መጽሐፍ ቅዱስ ሌላ ነው ወይ? እያሉ ይጠይቃሉ። እርሻ የሚያርሱ፤ በቤት የሚሠሩ፤ ከብት የሚጠብቁ፤ ሣር የሚያጭዱ፤ ለውኃ ወንዝ የሚወርዱ ሁሉ ይዘምራሉ። አካባቢው ማዶ፤ ወዲህ ማዶ ሁሉ መዝሙር ይሰማል። ወጣ ብዬ ስብከት ባቀረብሁ አካባቢ ወረዳው የመንግሥት መሥሪያ ቤት ሳይቀር ምን አዲስ ነገር መጣ? በሚል ይጠያየቅ፤ ይደነቅ ነበር፤ ነገር ግን ተቃዋሚዎች በርከት ብለው ተነሥተውብኝ ስለነበረ ከአካባቢው ብሽሽም እንዲህ እያንዳንዱን

ቃል ምን ማለት ነው በማለት መጠየቁና ማጥናቱ በጠቅላላ መጽሐፍ ቅዱስ ላይ የተሰማማ ሆኖ ግን የተለየ አመለካከት ፈጠረዋል፡፡

እንግዲህ ይህን እንደ እኔም እውነቱ ምንድን ነው? በሚል የሚቅበዘበዙ አያሌ ጠያቂዎችና ተመራማሪዎች ይኖራሉና ለብጤዎቹ ድጋፍ ይሆን ዘንድ የተረዳሁትን ላካፍል በሚል ይህን በመጽሐፍ መልክ ከእንደኛ መጽሐፌ ሁለተኛውን አስቀድሜ አቅርቤያለሁና፡፡

ትንሽ ስለ መጽሐፍ ቅዱስ (መክፈቻ ነውና)

ጽሑፉ የቀረበው በመጽሐፍ ቅዱስ ላይ ስለሆነ እንደ መክፈቻ ትንሽ ስለመጽሐፍ ቅዱስ አየት ማድረግ ይጠቅመናል፡፡

- «መጽሐፍ ቅዱስ» ምን ዓይነት መጽሐፍ ነው?
- ተልእኮውስ ምንድን ነው?
- «ቅዱስ» መባሉስ እንዴት ነው?
- መጽሐፍ ቅዱስ፣ መጽሐፍ ቅዱስ ነው ወይስ የመጽሐፍ አመልካች ነው?

መጽሐፍ ቅዱስ፣ ቅዱስ (ሰው) የእግዚአብሔር ሐሳብ በሰው ፊደል (በገሃዳዊ) (በብሬል) /Braille/ ተጽፎ ወደ ውጭ ለሰው የቀረበ መልእክት መሆኑ በስፋት ሲረጋገጥ የሚቻል ነው፡፡ «ብሬል» ፀሐፊው ሲልም ዳስሳ፣ በእምነት ሳይሆን በማየት፣ በቁስ ዓይን ተዳስሶ ለማለት ነው፡፡ በመንፈሳዊ ደረጃ ሲታይ ቁሳዊ ዓይን ቁስን ማየቱን ዳስሳ (/Braille/) ብሎታል ጸሐፊው፡፡ የቁስ ዓይን የሚያረጋግጠው በሚዳሰሰው በኮፒው (በጥላው) ሲሆን፣ እምነት ግን የማይዳሰሰውን ዋናውን (አካሉን) ስለሚያሰጨብጥ እምነት ከዓይን ይበልጣል፡፡ መጽሐፍ ቅዱስ፣ ቅዱስ እንደመሆኑ መጠንም የሰውን ቋንቋ ተላብሶ (ተጋርዶ) ሲተላለፍ በእኛ ላይ ደርሷል፡፡ መጽሐፍ ቅዱስ በሰው ቋንቋ (በሐሰት እውነቱ) ግርዶሽ የእግዚአብሔርን መልእክት (የእውነት እውነቱን) በሽፋን ሲያስተላልፍ እስከ መጋረጃ መቀደድ ድረስ ኖሮአል፡፡ የመጽሐፍ ቅዱስ ተልእኮውም፣ ወደ ውጭ ጨለማ የተጣለውን (ዘፍ.3: 24) አዳም ልጅ መልሶ ወደ ውስጥ ብርሃን የሚጠራ መልእክት ነው፡፡

መጽሐፍ ቅዱስ ምንጩ መንፈስ ቅዱስ መሆኑን እንዲህ ይገልጻል፤ «ይህን በመጀመሪያ እወቁ፤ በመጽሐፍ ያለውን ትንቢት ሁሉ ማንም ለገዛ-ራሱ ሊተረጎመው አልተፈቀደም፤ ትንቢት ከቶ በሰው ፈቃድ አልመጣምና፤ ዳሩ ግን በእግዚአብሔር ተልከው ቅዱሳን ሰዎች በመንፈስ ቅዱስ ተነድተው ተናገሩ (2ኤፕ.1:20-21)» ቅዱስ መባሉም፤ ልዩ፤ (የተለየ) (SET-APPART) ተብሎ ይተረጎማል፡፡

መጽሐፍ ቅዱስ፤ ቅዱስ የመሆኑ እውነታው ከማንም አዳማዊ እይታ የተሠወረ፤ የተጋረደ፤ በእርሻ ውስጥ የተሰወረ መዝገብ፤ በሰው-ርም የተደበቀ ሀብት በመሆኑ ነው (ማቴ.13:44፤ ኢ.ሳ. 29:10-12፤ ም. 45:3)፡፡ እንዲህ ሲባልም ፊደላዊው መጽሐፍ ቅዱስ የቅዱሱ የእግዚአብሔር ቃል የመንፈሱ የክብር መጋረጃ ነው፤ በጨለማነቱ በውጭ የውስጥን ክቡር ገጽ ዙሪያውን ይከብባል፡፡ ማለት መጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔር ቃል መጽሐፍ መሆኑ በብዙኃኑ ሰዎች ዘንድ የታመነ ቢሆንም፤ ለሰው ሕይወትና ብርሃን የሚሆነው የፊደሉ መጋረጃ በጌታ መንፈስ ሲገለጥ ነው፤ (2ቆሮ. 3:16)፡፡ መጽሐፉ ሕይወት ወደሚሆነው ክርስቶስ አመልካች እንጂ በራሱ ሕይወት አይደለም፤ (ዮሐ.5:39-40) ቃልም ራሱ እግዚአብሔር ዓለማትን የፈጠረበት የተሠወረ የእግዚአብሔር ጥበብ/ምስጢር የሆነው ክርስቶስ (ቆላ. 2:2-3፤ 1ቆሮ.1:30፤ ምሳሌ 8:1-36) ነው እንጂ በውጭ የምናነበው መጽሐፍ አይደለም፡፡ ነገር ግን በመጽሐፉ አማካይነት የተላከልን ቃል ራሱ እግዚአብሔር ነው፤ (ዮሐ.1:1፤ ቁ. 14፤ ም.6:68)፡፡ እንዲህ ሲባልም በመጋረጃ የተገለጠው ቃሉ (ክርስቶስ) ጥልቅ ነው ማለትም በእርሻ ውስጥ የተደበቀ መዝገብ፤ የተሰወረ መና፤ ነጩ ድንጋይ ስለሆነ ከማስተዋል የሚያልፍ ነው (ራዕይ 2:17)፡፡

የመጽሐፍ ቅዱስ እውነታ፤ መጽሐፍ ቅዱስ እውነተኛነት የሚረጋገጠው፤ ለማንም ወደ ውጭ ተራቂቶ (ተጋልጦ) በረከሰው በውጫዊ ማለት በፊደል (ፍጥረታዊ)(ገሃዳዊ) ገጽ ምስክርነት ብቻ ሳይሆን፤ ለማንም ባልተገለጠው ማለት በተጋረደው በውስጣዊው በመንፈስ ገጽ ምስክርነት ጭምር ሲሆን ነው፡፡ ምክንያቱም መጽሐፍ ቅዱስን፤ ቅዱስ የሚያሰኘው ውጫዊው (ግልፁ) የንባብ ገጽ ሳይሆን፤ የውስጡ የተሰወረው ገጽ ነውና፡፡ ክርስቶስ ወደ ዓለም ሲገለጥ በመጋረጃ እንደ እንደታየ ሁሉ እንዲሁ መጽሐፍ ቅዱስ የውስጥ፤ የብርሃን ገጽ በውጫዊው፤ በፊደል (ፍጥረታዊ)(ገሃዳዊ) (ጨለማ) ገጽ ክብር መጋረጃ የተሠወረ (የተሸፈነ) ነው፡፡ የንባብ ገጽ ለማንም የተጋለጠው ውጫዊ የሚታየው ጊዜያዊ እውነት ሲሆን፤ ውስጣዊው የማይታየው የዘላለም (2ቆሮ.4:18) እውነት ነው፡፡

መጽሐፍ ቅዱስ ውስጣዊው የእውነት እውነተኛ ገጽ ግን ከታረደው በግ በስተቀር ወይም በጉ ከሚገልጥለት በስተቀር ከማንም (የተሠወረው)፤ በመጋረጃዎች ተለይቶ የተከለለ ቅዱስና ክቡር ገጽ ያለው በመሆን፤ የውጭና የውስጥ ገጽ፤ የፊደል (ፍጥረታዊ)(ግልፁ) እና የመንፈስ ገጽ፤ የድንጋይ ዕላትና የልብ ዕላት ገጽ፤ የሰው ጣትና የእግዚአብሔር ጽሕፈት ገጽ፤ የጨለማና የብርሃን ገጽ፤ የሞትና የሕይወት መጽሐፍ ሆኖ የቀረበና ከአእምሮ በላይ የሆነ የሚረጋገጥና ማመሳከሪያ ያለው በመሆኑ ማንም አነበብሁ፤ ዐውቀዋለሁ ብሎ ደፍሮ ዝና ለማግኘት የጉራን ኃጢአት ተሞልቶ ሊተኘው ከቶ የማይችለው ልዩ መጽሐፍ መሆኑ ነው፡፡ የሞት መጽሐፍ የተባለው ለማንም ግልፅ የሆነው ነው ወይስ ከማንም የተሠወረው ነው? አንባቢ ይመልስ፤ መጽሐፍ ቅዱስን ለመተችት በመጽሐፍ ቅዱስ መስፈርት መሠረት አስቀድሞ ቅዱስ ሰው ሆኖ ሳይገኙ ዝም ብሎ በተቃራኒ መንፈስ ተሞልቶ ቀድሞ ላረዝቡት ኃጢአት ሰህተት

ማደበሪያነት ወይም ድጋፍ በመፈለግ መጽሐፍ ቅዱስን መጥቀስ በመጽሐፍ ቅዱስ ጥልን ተሞልቶ ስህተት ከመፈለግ ጉጉት አንፃር መተችትም ሆነ እንዲህ ነው ብሎ ደፍሮ ማውራት በገዛ ራስ ላይ መፍረድ ነው። የትኛውም ሃይማኖት ተከታይ ቢሆን መጽሐፍ ቅዱስን ለማየት አስቀድሞ የውስጥ መብረት መለኮስ አለበት እንጂ በውጭ መብራት፤ በውስጥ ጨለማ አንብቦ ዐውቃለሁ የማለት ኃጢአት በምንም ምክንያት በምንም ጽሑፍ፤ በምንም ራስ እግር ሆኖ ስግደት አይሠረይም። ይኸው ኃጢአቱ ከልቡና መዝገብ ሊፋቅ ከቶ ያልቻለው ቁልጭ ብሎ ለባለቤቱ ይታያል፤ ይነበባል፤ ለምን እንደሚሻለን? ለምንስ ከቶ በማናውቀው ነገር ዕዳ፤ ከሜዳ?

(ቅዱስ-ቅዱስ-ቅዱስ፤)

መግቢያ

የሰው የጋራ ወላጆች የነበሩ ቀዳሚ ሰዎች የጋራ አምላክ በተባለው ፈጣሪ ላይ አመፀኛ/መንግሥት ግልበጣ ማካሄዳቸው በብርሃን ምስክሮች የተረጋገጠው ቃለ-ምስክር በብዙኃኑ ታምኖና ተጽፎ በተለያዩ የዓለም ቋንቋዎች እንደ ተተረጎመ እውን ነው። በዚህ ምክንያት ሰው ተብዬው ሲንጠራራ ወሰን ጥሶ ራሱን ከእግዚአብሔር ከዋክብት/ብርሃናት በላይኛው ወንበር ላይ ለማስቀመጥ ያለ ዕቅዱ (ኢ.ሳ. 14፡ 12-20) እጅ ሳይነካው በራሱ ከሸፏል። በራሱ ተገልብጦ ዕዳ ከሜዳ ሆኖበት የመጨረሻዋን ሳንቲም እስኪከፍል ድረስ ከዚያ ከቶ ወደ ማይወጣበት ወሀኒ ጨለማ ጣረ-ሞት ለጨካኝ ሎሌ አልፎ ተሰጥቷል (ማቴ.5:25-26)። ወደ ላይ ዐረግሁ ሲል ሰማዩ ምድር ሆኖበት ተገልብጦ፤ ላዩ ታች ዞሮበት ተደፍቶ፤ መቅረቱ ከፍታን በተመኘበት ጨለማ ዓይን አልታየም። ማንም ሰው ወደ ላይ ከፍ፤ ከፍን ሲመኝ ሌላኛውን ገጽ ስለማማያይ ዕውር ይሆናል። ማንም እግዚአብሔርን ካላየ በጨለማ ነው።

የመጨረሻዋ ሳንቲም ምንድን ነች? የመጨረሻዋ ሳንቲም ሁሉ ነገር ረግፎ አፈር ሲሆን፤ በመጨረሻ የምትቀር ከገንዘብ ሁሉ አነሥተኛ የሆነች የመጨረሻዋ ገንዘብ መሆኗን ጥናቱ (ማቴ. 5:26)ን ጠቅሶ (አ.መ.ት) ያሥረዳል። የመጨረሻዋ ሳንቲም መጨረሻ የተባለችው ለምንድን ነው? ከፍ ያለው ክቡሩና ፈተኛው የሆነው መጀመሪያው መጨረሻ እስከሚሆንበት ጊዜ ድረስ ተንቃ፤ ተጨቁና፤ በሰው ዘንድ ተረስታ የምትኖረውና ጌታ እጅግ የሚፈልጋት ገንዘብ ምን እንደሆነች (ዘፍ. 9፡ 5/ለ፡ ሕዝ. 18፡4) ያስታውሰናል። መጀመሪያውና ፈተኛው በሰው ዘንድ ክቡሩ ከፍ፤ ከፍ እየተደረገ ከፍታ ላይ የሚኖረው ማን ነው? ሳንቲሟን የበላውና መክፈል የሚገባው ባለዕዳስ ማን ነው? አዳም በደሙ ውስጥ ከነበረ ዘሩ ሁሉ ጋር የበላና መክፈል የሚገባው ባለዕዳ ለመሆኑ ራሱ በራሱ ላይ በአፉ መመስከሩን መጽሐፍ ጨምሮ አረጋግጧል፤ (ዘፍ. 3፡9-

13) ከመርዝ ጋር አምነ የበላትን ነፍስ ከመራራ ቅጠል (መርዝ) ጋር አምነ በልቶ እንዲከፍል (ዘፀ.12:8) የተመለከተው ፋሲካ አበላል ያመለክታል፡፡

ከየት አምጥቶ፤ ምን ይክፈል? ዕዳው (ዋጋው) ሞት ሳይሆን፤ የሞት፤ ሞት ነው፤ (ሮሜ 6:23) በበላህ ቀን ሞትን፤ ትሞታለህ ተብሎ አስቀድሞ ተፈርዷል፤ (ዘፍ. 2:16-17) አዳም፤ ድንጋጌውን አስቀድሞ አንብቦ አይቶ አረጋግጦ በድፍረት ነው የበላው፤ የበላነው፡፡ እርሱ ከእርሷ ጋር በላ፤ እኛ ከእርሱ ጋር በላን፡፡ ሕይወትን በልቶ ሞትን መክፈል አይሆንም፤ ደህና በሬ በልቶ የሞተ በሬ ቢከፍለሁ እንተምኮ አትቀበልም፤ አይሆንም፡፡ ሕጉ የሚለው ነፍስ በነፍስ / ሕይወት በሕይወት ነው፤ (ዘፀ. 21:23-25) የነፍስ ዋጋ ነፍስ ሲሆን፤ አዳም ያላት ነፍስ በብርሃን በኩል ሆኖ ሲታይ በኃጢአትና በበደል የሞተች ናት፤ (ኤፌ. 2:1፤ ሕዝ. 18:4፤ ቁ. 20)፡፡ በጨለማ ሲታይ ግን ሕያዊት ናትና ጠጅ ትጠጣለች፤ ትደንሳለች፤ ትዘፍናለች፤ እልል ትላለች፤ ታሸበሽባለች፤ ታጨበጭባለች ታላቅ ኃጢአት፡፡ አዳም ያላት ነፍስ አንድ ብቻ ናት፤ እርሷም ሙት፡፡ ምን ይክፈል? አዳም መርዝ በልቶ ወደዚህ ወደ እግዚአብሔር ሞቶ ወደዚያ ወደ ሰይጣን ሕያው ነው፡፡ አሁን ሰሰይጣን መልክ ምሳሌ ተለውጦ ተቀርጾል (ሞዲፋይድ ሆኗል)፡፡ አሁን ሰይጣን ስለሆነ ዓለም ሁሉና ቤተ-ክርስቲያንም ሁላ እንደምታደረግ ሁሉ ከእግዚአብሔር፤ ከብርሃን፤ ማለት ከእውነት የማያዋጣ ነገር ተሸፈፍኖ ወደ ማያመልጥበት ጥላ ጨለማ ይሸሻል፡፡ ከአደሞች ተምሮ ሁሉም ቅጠል ለብሶ በማያመልጥበት ዛፍ ሥር የተሸሸገውን ሁሉ ይህ መጽሐፍ ያገኘዋል፡፡ አሁን አዳም አስቀድሞ የተደነገገውን ሕይወት ሕግ ጥሶ፤ በራሱ ላይ ፈርዶና ፈቅዶ እንደሞተ ሁሉ አሁን፤ የሞትን ሕግ ጥሶ፤ በገዛ-ራሱ ላይ ፈርዶ ፈቅዶ ከሕይወት ሞቶ የገደላትን የራሱን ነፍስ መልሶ ለመክፈል፤ ሕይወትን ሞቶ፤ ሞት ከሆነበት ሞትን ደግሞ ሞቶ ሕያው መሆን አለበት፡፡ የበላውን

ሞት፤ ለመሞት፤ በራሱ ላይ ፈርዶ በፈቃዱ ሞትን ሞቶ ገድሎ ለመክፈል በእርሱ ሕያው የሆነው ሞት፤ ክርስቶስ ሳይሆን «አጋግ» ነውና (1ኛሙ. 15:32-33) በውሰጡ ሆኖ የሞትን መራራ ዕዋ ለመጠጣት በውስጥ በጌታ ፊት ስለሚርድ ስለሚንቀጠቀጥ፤ ውጫዊ አካሉም አብሮ በሰው ፊት ይርዳል፤ ይንቀጠቀጣል፡፡ አዳምም በተጣማሪነት ያው ከሕያው ሰይጣን ጋር ይፈራል፤ ይርዳል፤ ይንቀጠቀጣል ማለት ነው፡፡ አንተም ከዲያብሎስ ጋር በተታማሪነት ትፈራለህ፤ ትንቀጠቀጣለህ፤ እኔም የሞትን መራራ ዕዋ ለመጠጣት ከፈሪ ጋር እንጂ ከክርስቶስ ጋር ስላልተጣመርሁ እፈራለሁ፤ እንቀጠቀጣለሁ፤ አርሱም ይንቀጠቀጣል፤ እሳቸውም፤ መጋቢውም፤ ዘማሪውም፤ ቄሱም፤ ገበዙም፤ ዲያቆኑም፤ ሽማግሌውም ወንጌላዊውም፤ ባለቴቱም ሁሉ የሞትን ዕዋ ለመጨለጥ ይፈራል፤ የሚፈራ ብቻ ሳሆን አብዛኛው ፈርቶ የሚሰፈራ ብቻ ነው፤ (ዘዳ.20:8፤ መሳ.7:3)፡፡ (ዕብ. 2:14-15) እንደሚያሥረዳ የኃጢአትን ዋጋ ሞትን ሞቶ ለመክፈል የሚደፍር ከቶ ስላልተገኘ ሁሉም የአዳም ዘር በአዳም የመጨረሻዋን ሳንቲም እስኪከፍል ድረስ ከቶ ወደ ማይወጣበት ጨለማ ወሀኒ እሥራት ለጨካኛ ሎሌ አልፎ ተሰጥቷል፡፡ ይህን ታምናለህ ወይስ ይህንን ለመካድና ሌሎችንም ለማስካድ በቃለ አጋኖ ሃሌ-ሉያ!! አሜን፤ አሜን እያልክ በማጭበርበር ትገፋለህ? ምን ይሻላል? ምን ይሻላል? ፈርቶ ከሚያስፈራ፤ ከዶ ከሚያስከድ ጌታ ያድነኝ፡፡ አዳም ሁሉ አጋግ ነው፤ በመሉ አጋግ፡፡ ይህ እውነት ነው ወይስ ወሸት? ሞትን ሞተህ ሕይትህን መቤዝገት አለዚያ ሞቶ የሚቤዝውን ዋስ ጠርቶ ከጉያው መግባት፡፡

ስለሆነ እግዚአብሔር ተቸገረ፤ በእስራቴ ዘመን በ3/7ኛ ትውልድ ላይ እንዲያበቃ ለማድረግ መንገድ ለመቀየስ አሰበ፤ በመሆኑ ከአዳም ሀያ አንደኛ ትውልድ (3/7ኛ) ልጅ የሆነውን አብርሃምን መርጦ እስራኤልን ፈጠረና ለዓለም ትምህርት እንዲሆን እስራኤልን በግልፅ የጥላ ሞት ወደ ሆነ ባርነት አውርዶ ጠቅላላውን ዓለም በዚህ ሁኔታ ለመቤዝገት ከሞት

በሞት ወደ ሕይወት መሻገሪያ እንዲሆን ይህን የሰውን ጥፋተኝነትና የእግዚአብሔርን የማዳን ዕቅድ አምነው በተቀበሉትና በተመረጡት ሕዝቦች (እስራኤሎች) በኩል ጌታ ፋሲካን ሰጥቶ እርሱ ደግሞ እንዴት ፋሲካ ሆኖ እንደ ቀረበ ነው የተመለከትነው፡፡

ስለሆነ፤ ይህች መጽሐፍ፤ ይህን ርእሰ ሀሳቡ የሆነውንና በዓለም አብያተ ክርስቲያናት ዘንድ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ጭምብል {THE BIBLE DIFFICULTIES} ከተባሉት አንዱ የሆነውን የጌታ ኢየሱስ ሥጋ በሦስት ቀን ከመቃብር ውስጥ የት ገባ? የሚለውን ጥያቄ የሞትን፤ የመቃብርን ምንነትና የሥጋን ማንነት ከትንሣኤው ጋር በተለየ ሁኔታ በመተንተን ምስጢሩን ወደ ብርሃን አውጥታለች፡፡

እንዲሁም መጽሐፉ የቀረበችው፡- እውነትን ብቻ ለመግለፅ ባይሆን አልፎ ተርፎ ሰው ወርሶት ከኖረው ሰይጣናዊ በሆነው ከመስሎ አጭበርባሪ እውነት ማለትም በሐሰት እውነት የተቀበረውን መለኮታዊ እውነት፤ በመለየት (በመቀደስ) ለመግለጽም ጭምር ነው፡፡

የእውነትን እውነት መግለጽ ደግሞ በማንም ያልታየውን እግዚአብሔርን መግለጽ ነው፡፡ እንደ ተጻፈም፤ እውነት ክርስቶስ/እግዚአብሔር ነውና፡፡ እንዲህ ብሎ መናገርም ታሪኩን ማውራት እንጂ መጋረጃውን መቅደድ ሰላይለ፤ እግዚአብሔርን መግለጽ አይሆንም፡፡ ክርስቶስ የእውነትን እውነት የገለጸው በታሪክ ደረጃ ሲነገር ታርዶ፤ ተገፍፎ፤ ከመጋረጃ ወጥቶ ነው፡፡ አውድማውን የሚያጠራበት ባለ መንሽም ነውና፤ (ማቴ.3:11-12) ክርስቶስ የእውነት እውነት የሆነውን አብን ለመግለፅ ዙፋኑን የጋረደ መጋረጃ ከላይ እስከ ታች (ከሰማይ እስከ ምድር) ከሁለት የቀደደው በፊደል (በገሃዳዊ) ብቻ ባይሆን በመንፈስም ነው፤ ማለት ከሆነ እውነት

በእግዚአብሔር መጽሐፍ ፊልጥ አንብቡም፤ አፌ አሃልና መንፈሱም ሰብስቦአቸዋልና፤ ከእነዚህ አንዲት አትጠፋም፤ ባልንጀራውንም የሚያጣ የለም፤ ኢሳ.34:16

ይሆናል፡፡ እውነትን መግለፅ ደግሞ እግዚአብሔር የሆነውን የቃሉን ምስጢር መግለፅም ነው፡፡ ቃሉ፤ ክርስቶስ እውነት ነው፤ በእግዚአብሔርና በቃሉ መካከል ልዩነት የለምና (መዝ.118:142፤ ዮሐ.17:17፤ ም.1:1) አንተ ከመጋረጃ ሳትወጣ እግዚአብሔርን አምላክህ ነውና በብርሃን ልታሳይ አትችልም፤ አምላክህ በጨለማ ከሆነም አንተ ልትታይ ሰለፈለግህ እርሱን ከልለኸው ጋርደኸው ትመላለሳለህና የሥራህን ታገኛለህ፤ እርሱን ውጠሃልና ከአዳም አትሻልም፡፡ እኔ እጠፋሁ ነኝ፤ አንተም ትፋው፡፡ በሕጉ መሠረት የዋጠ ይዋጣልና በእርሱ ተውጠን እኛምልጥ፡፡ አንተ እየታየህ እርሱን ጋርደህ ሰውረኸው እንደ ኖርክ ሁሉ አሁን በእርሱ ከተጋረድክ ከሕጉ ፍርድ አመለጥክ፡፡ ሥራህ ተዋጠ፤ ተሠወረ፡፡ ከሥራችን ጌታ ያድነን፡፡

የእውነትን እውነት መግለፅ ማለትም በፊደል በልማዳዊ ሥርዓተ ሥያሜ ተሸፋፍኖና፤ ተቀብሮ በታችኛው ጉድጓድ ጨለማ ለኖረው መንፈሳዊ እውነት ትንሣኤ መስጠት ነው፤ መታገን አስነሡ ተብለን አልተላክንምይ? ሞቶ የተቀበረው እውነት ነው ወይስ ሐሰት ነው? እውነትም ደግሞ ሕይወት የሆነው መንፈስ ነውና፤ (1ዮሐ.5:7፤ዮሐ.6:63)

ፍሬን ከገለባ፤ መንፈስን ከፊደል አካልን ከጥላ፤ ጨለማን ከብርሃን የእውነትን እውነት ከሐሰት እውነት ባለመለየት፤ ማደበላለቅን አይቼ፤ ተመለከቼ አረጋግጬ ይህን ለመጠቀም በተረዳሁበት መጠን በድካም በዚህች በሁለተኛ መጽሐፌ በፊታችሁ ቀርቤያለሁ፡፡

የቀረበው ግብዣ እውነትም ባይሆን፤ ሐሰትም ሆኖ ሚናውን ባይለይ መኻል መተላለፊያ ላይ ደንቃራ የሆነውን ሐሰተኛ እውነት ከመተላለፊያ ላይ ለማስወገድ እምነትን የተሞላ ክንዳችንን አብረን እናንሣ ነው፡፡

ለ/ ክፍል አንድ፡- የእርስ ጉዳዩ የሆነውን የጌታ ሥጋ ለማየት ማቋረጫው በተመለከተው ፋሲካ እንደመሆኑ መጠን፤ የፋሲካን ምንነት፤ ታሪካዊነት፤

በእግዚአብሔር መጽሐፍ ፊልጥ አንብቡም፤ አፌ አሃልና መንፈሱም ሰብስቦአቸዋልና፤ ከእነዚህ አንዲት አትጠፋም፤ ባልንጀራውንም የሚያጣ የለም፤ ኢሳ.34:16

ትምህርታዊነት፤ ከሥርዓቱና ከትርጓሜው ጋር የእውነት እውነቱን የሚታይበት፤

ሐ/ ክፍል ሁለት፡- የሰገነቱ፤ ማለት ሰማያዊ ሥፍራ ራት፤ ማለትም የበጎ ሠርግ ራት የዕርቅ ደስ-ደስ ግብዣ ከተጠፋ ብዑዓን (ራዕይ 19:9) ጋር ወደ አደራሹ እንዴት መግባት እንዳለ የሚታይበት ነው፡፡

በሰማይ የምትበላው ግን ሲሆን፤ በምድር የምትበላው ግንው? ምግቦቹ እርስ በርሳቸው ተቃራኒዎች መሆናቸውን ማሳያዎል፡፡

መ/ ክፍል ሦስት፡ ከመስቀሉ የፈሰሰው ደምና ውኃ ትንግርታዊነት ግልፅ እውነታው የሚታይበት፤

ሠ/ ክፍል አራት፡ ሥጋና አፈር በጥምረትና በተናጠል የሚታይበት ነው፤

ረ/ ክፍል አምስት፤ መቃብር፤ በውጭ በአሕዛብ፤ በውስጥ በእስራኤል፤ በውስጥ ውስጥ በመለኮት ይታይበታል፤

ሰ/ ክፍል ስድስት፤ የሥጋው መድረሻና ምንነቱ በሕይወት ብርሃን መታየት እንዳለበት ያመለክታል፤

ክፍል አንድ

ፋሲካ

ወደ ጌታ ሥጋ መድረሻ ስንጓዝ በፋሲካ እንደምናቋርጥ በመግቢያ ላይ አውስተናል፡፡ የፋሲካ ጅምር ከግብፅ የእስራኤል መውጣት ሌሊት የተደረገ ማዳን ከመቅሠፍት ጋር፤ መብሉ ከመራራ/መርዝ ጋር፤ ፍርድና ምህረት፤ ሕይወትና ሞት ተደባልቆ የቀረበ ነበር፡፡ ለእስራኤል ልደት፤ ሠርግ እልልታ፤ ለግብፅ ሞት፤ ዑዑታ፤ ዋይታ የተፈራረቁበት፤ መራራ ጦርነት የተካሄደበት ሥነ-ሥርዓት እንጂ እንደ ዛሬ ዓይነት በሬ፤ በግ እያረዱ በመብላት ጭብጨባ፤ ሽብሸባ፤ መሰንቆ በገና ጣፋጭ፤ ጣፋጩ ከቶ አይደለም፡፡

የብሉይ ኪዳን ፋሲካ በውጭ በሜዳ ይደረግ የነበረው በእድገት እየተቀደሰ መጥቶ ከውጭ ወደ ውስጥ፤ ከሜዳ ወደ ጓዳ እየገባና ብሎም በትንሣኤ ከምድራዊነት ወደ ሰማያዊነት ከፍ እያለ ወደ ሰገነት ከፍታ ላይ መድረሱ ይታያል፡፡ ይህ ከግብፅ በመውጣት ሌሊት ላይ የጀመረው እስከ ውስጥ፤ ውስጥ ሕይወት ከፍታ ለመድረስ በፊደል (ፍጥረታዊ) አቆጣጠር አንድ ሺህ አምስት መቶ ዓመት መጓዙን ጥናቱ ያመለክታል፡፡ የሕይወት ከፍታ ማለት የማንነት ከፍታ ለማለት ነው፡፡ ለማንም እይታ የተጋለጠው ወጫዊ፤ (ሜዳዊ) ሥርዓት በቅድስና ዕድገት ባለቤቱ ከፍ ሲል ከፍ ያላለ ከዘመናት በፊት በነበረበት ውጭ ሜዳ ጨለማ የቀረና እዚያው የሚካሄደው ሥርዓት ቅዱስ ነው ሊባል ከቶ ካለመቻሉም የማያድግ ነገር ሕይወት የሌለው በድን ነው፤ ክርስቶስ ከፍ-ከፍ እያለና እያደገ እመቅደሱ ገብቷል፤ አሁን ግን «እራቱ በጓዳ፤ ሥርዓቱ በሜዳ» (በውጪ ጨለማ፤ የጨለማ ሥራ ሆኖ የተተፋ መሆኑ አልታይ ብሏል)፡፡ ማለት አሁን በትንሣኤ እይታ የፋሲካው ሥርዓት እያደገ መጥቶ ሕያው (ሕይወት) ከፍታ ላይ በስውር የሚቀርብ ከሆነ ብቻ የእግዚአብሔር እቅድ

ፍጻሜና ቅዱስ፤ ሕይወት ሥርዓት ነው ለማለት ይቻላል። አለበለዚያ እራት የሆነው ክርስቶስ በመቅደሱ የለም ከማለትም ትንሣኤውን በሥራ መካድ ይሆናል።

የግብፁ የፋሲካ አፈፃፀም መመሪያና ዝግጅት ፡-

የእግዚአብሔር ምህረት የኃጢአት ዋጋ ሞት ሳይከፈል የለም። ፋሲካ ሁልጊዜም የኃጢአት ዋጋ ሞትና ምህረት ድብልቅ ሆኖ የሚታይ ነው። እስራኤል ከአባቶቻቸው አብርሃም፣ ይሥሐቅ፣ ያዕቆብ ያለማመንና አመፅ አለባቸው። አብርሃም እግዚአብሔር እንዲኖር ከፈቀደበት ከነዓን ወደ ግብፅ መውረድ፣ ይሥሐቅም ወደ ግብፅ ለመውረድ በማቀዱ ይሆናል ከለከለው እንጂ አልሸሸውም ዞር ብሎ ወደ ጌራራ መሄድ፣ ያዕቆብም ወደ ግብፅ መሄድ ወደ ጳላ ወደ ዓለም መመለስ ነውና እዚህ ላይ እግዚአብሔር መቀየሩን እስራኤል በሞት ሽረት በፋሲካ መሥዋዕት ከግብፅ እስኪወጡ የተቀበሉት የብረት እቶን የተባለው የባርነት ሥቃይ ፍርድ የእግዚአብሔርን ቁጣ ይገልጻል። ዘፍ. 2:10፣ 26:2፣ ዘዳ. 4:20፣ 1ኛነገ. 8:51፣ ኤር.11:4።

ስለዚህ ፋሲካ እግዚአብሔር፣ እግዚአብሔርነቱ የኃጢአት/የበደል ዋጋ ሞት ሳይከፈል ከቶ የማይሻሻል እንደ መሆኑ መጠን የማስለቀቁ ውጊያ በእግዚአብሔር በኩል ቢሆንም እስራኤል በግብፅ ኃጢአት ላይ ከሚወርደው ፅኑ ቁጣው የኃጢአትን ዋጋ ሞትን ከፍለው፣ ከሞት በሞት/በደም ተሸፋፍነው ከግብፅ እንዲወጡ ያደረገበት ሥነ-ሥርዓት ነው።

የታረደው እንሰሳና ዓይነቱ፡-

1/ ተባዕት 2/ ነውር (እንክን) የሌለበት 3/ ሁለት ሰባት ማለት አሥራ አራት ቀን በቤት በሰውር ተጠብቆ የተቀደሰ፤ 4/ ታርዶም ሥጋው በእሳት ተጠብሶ የተበላ እጅግ የተቀደሰ ነበር ማለት ይቻላል፤ (ዘጸ.12:3-

በእግዚአብሔር መጽሐፍ ፊልጥ አንብቡም፤ አፌ እህልና መንፈሱም ሰብስቦአቸዋልና፤ ከእነዚህ አንዲት አትጠፋም፤ ባልንደራውንም የሚያጣ የለም፤ ኢሳ.34:16

6) ሁሉ በሁሉ ሰውር ሆኖ መፈፀሙ ሁሉ በሁሉ የተቀደሰ ያደርገዋል። በእምነት የበላውም ሁሉ ቅድስናን ጠገበ ማለት ይቻላል።

ከመጀመሪያም እስራኤል ከግብፅ ሲወጣ በቅዱስ ሥፍራ በእሳት ተጠብሶ የተቀደሰውን ሥጋ በሰውር ሲበላው የተረፈውን ደግሞ እሳት ስለበላው ሥርዓቱ ከደሙ ግርዶሽ በውጭ በነበረ ሰው በማንም ሳይታይ፣ ሳይታወቅ ቀረ-ቀረ። ይህን ሰውርና ቅዱስ ነገር ለመድረስ በቅድስና ኃይል በሰውር ወደሚያይ አባት መግባትን ይጠይቃል፤ (ማቴ.6:6)። ወደዚህ በሰውር ወደሚያይ አባት ማዕድ ወደ ሆነው ቅድስና ሥፍራ መግባት የሚቻለው እንዴት ነው? (ዮሐ.14:6)

የአፈፃፀሙ ሥርዓትም ቢሆን ከሥጋው አንዳች ወደ ውጭ አታውጡ ተብሎ በሕግ የታዘዘና የተበላውም በግልጽ በሰው ፊት በውጭ ሳይሆን፣ በበጥ ደም በተጋረደ ቤት፣ ወደ ውስጥ መጋረጃውን ዘልቀው መግባት በቻሉት እስራኤል ብቻ፣ በሕጉ መሠረት (ዘዳ.14:22-26፣ 12:5-8) በሰውር በሚያይ አባት (እግዚአብሔር) ፊት (ማቴ.6:6) በቅዱስ ሥፍራ ስለሆነ፣ የአዳሞችን ወደ ውጭ ወጥቶ የቀረውን ያልተገረዘ ዓይን ከወረሰ አዳማዊ ሰው ልጅ ማንም ሥጋው የደረሰበትን ሳያይ፣ ሳያውቀው በሰውር ተደመደመ።

ፋሲካ በታሪካዊነቱ፤

ፋሲካ በመሠረቱ፣ የታላቅ ከታናሽ መተላለፊያ የማህፀን በር የአልወገድም ባይነት ትግል የምጥ ጣረ-ሞት ዑዑታና፤ የታናሽ ልደት አልልታ የመንትያዎች ፍልሚያ ድብልቅ ታሪክ ሆኖ ይነበባል። ታላቅ፣ ትልቅ ግብፃዊ ሲሆን ታናሽ፣ ትንሹ እሥራኤላዊ ነበረ። በጌታ ፊት እስራኤላዊው ምርት ሲሆን ግብፃዊው ገለባ ሆኖአል። ይህ ሁኔታ በግብፅ እስራኤል መውጣት ላይ በግልፅ ተፈጽሟል። ክርስቶስ ቤተ-ክርስቲያንን (አዲሱን እስራኤል) ለመውለድ ይህን ምጥ ጣረ-ሞት በጌቴሴማኒ ላይ

በእግዚአብሔር መጽሐፍ ፊልጥ አንብቡም፤ አፌ እህልና መንፈሱም ሰብስቦአቸዋልና፤ ከእነዚህ አንዲት አትጠፋም፤ ባልንደራውንም የሚያጣ የለም፤ ኢሳ.34:16

በመቀበሉ ታሪኩ ከፍጻሜው መድረሱ ነው (ማቴ.26:36-50)፡፡ ጌታ ኢየሱስ ይህን ትንሣኤውና መለቀቂያው ወደ ክብር ዙፋኑ መወጣጫ፤ የሰው ልጅ ዳግመኛ ልደት ብሎታልና፡፡ ግብፅም በምሳሌው በምጥ ጣረ-ሞት ተጉዳ የእግዚአብሔርን በኩር ልጅ ወለደች (ተፋች) (ዘፍ.3:16፤ ዘፀ.4:22)፡፡ እስራኤልን የበላ እንደ በደለኛ ይቆጠራል፤ ክፉ ነገርም ይገኘዋል፤ (ኤር.2:3) እስራኤልን ከበላና ክርስቶስን ከበላ የባሰ ክፉ የሚያገኘው የትኛው ነው?

ፋሲካ ዛሬ፤ ሁልጊዜም የእስራኤል መለቀቅ/ልደት በተመሳሳይ ሁኔታ በፋሲካ፤ የታናሽ ልደት በታላቅ ሞት ነው፡፡ ታላቅና ታናሽ ዛሬ ማን ማናቸው? ታላቅ ሥጋ አሮጌው ማንነት ያረጀው ሲሆን ታናሽ ከእርሱ ውስጥ በነፃነት የሚያፈተልከው መንፈስ/ነፍስ ይሆናል፡፡ በጉ ለታላቅ ሞት፤ ለታናሽ ልደት ነው፡፡ ይህ አሠራር ከሞት በበጉ ሞት ተሸፍነን ከሞት ውስጥ ሾልክን በመውጣት አዲሱን ልደት የምናገኝበት ሥነ-ሥርዓት መሆኑ ነው፡፡ በጉ ለታላቅ ሞት፤ ለታናሽ ልደት የሚሆንበት ምክንያት እንዴት ነው? ታላቅ፤ ትልቅ፤ ግዙፍ የኃይልና የክብር አለቃ ክቡር ሰው በመሆኑ በቀጭኑ መንገድ ተጉዞ፤ ጠባቡ በር በሆነው ክርስቶስ በበጉ ደም ወደ ታጠረው የበጉ ሠርግ ወደ ሆነው ፋሲካ አዳራሽ ሊገባና በበጉ ሞት እንጀራና ሥጋ፤ ወይን ጠጅ ሆኖ ከተዘጋጀው መብል ሞቱን ለመካፈል መፀየፋ ስላላልሰቻለው የሞት ጥላ በሆነው ውጩ ጨለማ ላይ ደፋሮ፤ ደረቱን ነፍቱ ቆጂልና ግብፅን ሊመታ የተላከው መላከ-ሞት ይገኘዋል፡፡ ኃጢአቱ/በደሉ የማነው? ታናሹ ግን ትንሽ ስለሆነ በበጉ ደም ወደ ታጠረው አዳራሽ በበጉ ሽፋን ሰተት ብሎ ይገባል፡፡

ግብፅን/ዓለምን ለቀን እሥራኤላዊነትን የምናገኘው ሁልጊዜም በምጥ ጣረ-ሞት ነው፡፡ ይህ ማለት ጭማቂው፤ ጥላ የሆነውን የመካከለኛውን ምሥራቅ ቁስ አካላዊውን እስራኤል ብቻ ገለባውን የሚያመለክት ሳይሆን፤ የእውነት እውነተኛውን እስራኤል ክርስቶስንና በክርስቶስ ተሸፍነው ምርት ሆነው

የሚወጡትን ሁሉ አመልካች መልእክት ነው፡፡ ክርስቶስ ታላቁን ደካማ የተባለውን ሥጋ ተሸልቅቆ ለመውጣት በጌቴሴማኒ ጭንቀት በምጥ-ጣረሞት አልፎ የተለቀቀበት የእውነት እውነቱ (ፍሬው) ጭማቂ ነው፤ (ማቴ. 2:14-15) እስራኤልን የበላ (የዋጠ) ማለት ክርስቶስን ማለት የሕይወትን ቃል (አንዷን መክሊት) የቀበረ (የበላ) (የዋጠ) ዘንዶ ማነው? ራሳችንን በብርቱ እንፈትሽ፡፡ ዘንዶው ሁሉጊዜም ከአገልጋዩ ባሪያ ጋር እንጂ ብቻውን አይውጥም፡፡ እንደ ግብፅ ሁሉ የእግዚአብሔርን ገንዘብ በፈቃድ ሳይሆን፤ በግድ ከሆነ ከቀበርንበት ማሕፀን ተፍተን የዓይን እንባ፤ የጥርስ ማፋጨት ወደ ሆነው በውጭ ወዳለው ጨለማ እንጣላለን፤ (ማቴ.25:30) ፍርዱ አሁን አልተፈፀመምይ?

«ፋሲካ» በትምህርታዊነቱ፤

ፋሲካ፤ ግብፃዊውን እንገዋሎ እስራኤልን ወደ ኅተራ ማስገቢያ የመክተቻ በዓል ሥነ-ሥርዓት ነው፡፡ እስራኤልን ከግብፅ ማለት፤ ፍሬን ከገለባ፤ መንፈስን ከሥጋ የመለያ የመውቂያ አውድማ ሆኖ፤ ሥራው ሁሉ መጨውን አመልካች ትንቢታዊ ነበር ደረሰን፡፡ እንዲሁም ፋሲካ በእስራኤል አንፃር የተጫነባቸው የመቃብር ድንጋይ የተፈናቀለበት ሥነ-ሥርዓት በዓል ሆኖ በእድገት ከፍ እያለ መጣና በክርስቶስ ትንሣዔ የታሪኩ እውነታው ወደ ብርሃን ወጥቷል (ተደምድጋል)፡፡

ፋሲካ (ትርጓሜው)

(Passover) የሞት መልእክ በደጅ አለፈ፤ ተብሎ ይነገራል፤ እግዚአብሔር ለእስራኤል ዘብ የቆመበት መሆኑንም የጥናቱ ታሪክ፤ ያመለክታል፡፡ ቀኑም፤ እግዚአብሔር ጣልቃ ስለገባበት ቀንና ሌሊት፤ ውስጥና ውጭ፤ ብርሃንና ጨለማ ሞትና ሕይወት ግራና ቀኝ የተከፈሉበት (ሞት ወደ ውጭ፤ ሕይወት ወደ ቤት) የሆነበት ሥነ-ሥርዓት ሆኖአል፡፡

ሞት ወደ ቤት ሳይገባ ከደጅ የተገኘ ነገር ይዞ ሄዷል ማለት ክርስቶስ ሞትን ውስጡን ሳይነካው ከበር ውጭ፤ በመንፈስ ሳይነካ በሥጋ መቀበሉን ተንብዮአል። ፋሲካ፡- በጅምሩ ግብፅ ለእስራኤል ቤዛ (ወጃ) የሆነበት፤ እስራኤል፤ እስራኤል ሆኖ ነጥራ የወጣችበት፤ ዘመኗን የቆጠረችበት አዲስ የልደቷ በዓል ሥነ-ሥርዓት ጅምርም ሆኖ ሊመጣ ላለው አካል ጥላው ሆነ። ሞት ወደ ቤት እንዳይገባም በእስራኤል በሮች መቃንና ጉበኖቹ ላይ የተቀባው ደም ዘብ (መጋረጃ) ከእግዚአብሔር የተሰጠ የጽድቅ ልብስ ሆኖ የሚቆጠር ነው። ይህ የሰው ልጅ የተባለው የእግዚአብሔር በግ በሆነው ክርስቶስ እንዲጋረድ አለዚያ እንደሚጠፋ ብርቱ ማሰጠንቀቂያ ነው። እስራኤልን ያዳነው በእውነት እውነቱ ሲታይ ክርስቶስ ነው እንጂ በጉ አይደለም። ክርስቶስ ቅዱስ ስለሆነ በነገሮች መጋረጃ ተሰውሮ ሥራውን ያከናውናል።

ሥርዓቱም በውጭ ለእስራኤል፤ በውስጥ ለቤተ ክርስቲያን የተሰጠ ዘላለማዊነት ያለው፤ ያለ የነበረ የሚመጣ ስለሆነ ለልጅ ልጅ ዘለቀ፤ በሌላው አንፃር የፋሲካ ትርጉም ግን የሥጋ በመልእክ-ሞት መወገድ ወይም የመንፈስ ትንሣዔ በነቢዩ ኢሳይያስ አዋጅ መሠረት (ለእግዚአብሔር) ከመምጫው የመንገድ ጥርጊያ ሆኖ የሚታይ ነው ከእግዚአብሔር ፊት ሥጋ (ግብፃዊነት) ጥራጊ ሆኖ መወገድ ነበረበትና፤ ልብ እንበል እንጂ ወደ ውጭ በሌላ አያሳየን።

ይህ አሠራር ሄዶ-ሄዶ በኢየሱስ ሥራ ተፈጽሟል። ከላይ ጥላ የተባለውም ይህን ቤት፤ የቤት ጥላ፤ በግ፤ የበግ ጥላ፤ ደም፤ የደም ጥላ፤ ሞት፤ የሞት ጥላ ስለሆነ፤ ጥላው በጥላነት እውነትን አመልካች ሆኖ ስለሚቆጠር ነው። የእውነት እውነቱ የዚህኛው መንፈሱ ነው። እግዚአብሔር ብቸኛና ብቻውን ሠራ ነውና በሚመጣበት ፊት ሊቆም የሚችል ማነው? በተገለጠስ ጊዜ የሚቆም ማነው? (ሚላ.3፡2) እርሱ በተገለጠ ጊዜ በሥጋ አካል ለመመከት ነው ወይ ደረት ነፍታችሁ ከመግባት በውጭ የቆማችሁት?

በእግዚአብሔር መጽሐፍ ፊልጥ አንብቡም፤ ኦፊ አሂልና መንፈሱም ሰብስቦአቸዋልና፤ ከእነዚህ አንዲት አትጠፋም፤ ባልንጀራውንም የሚያጣ የለም፤ ኢሳ.34፡16

የበጉን ደም ሞቱን ለመካፈሉ ያረደው ማነው? ክርስቲያን ነው ወይ? ያስፀይፋል አይደል?

ለግብፅ በኩራት መልእክ-ሞት የሆነው ይህ ፋሲካ ሲያሜ ያገኘው በዚህ፤ በእስራኤል ትንሣዔ ሥነ-ሥርዓት ላይ ነበር፤ በሌላ በኩል፤ መላክ-ሞት እስራኤልን፤ ከግብፅ ለመለየት/ለመቀደስ፤ ለማበጠር፤ በግብፃዊ እና በአሥራኤላዊ መካከል ጣልቃ የገባ ስለታም ሰይፍ ሆኖ ሊታይ ይችላል። እሥራኤላዊንና ግብፃዊውን፤ ገለባና ምርቱን ለየ፤ እንደ ተጻፈ፤ «በዚያም ቀን በምድር መካከል እኔ እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ታውቅ ዘንድ በዚያ የዝንብ መንጋ እንዳይሆን ሕዝቤ የሚቀመጥባትን የጌሄምን ምድር እለያለሁ። በሕዝቤና በሕዝብህ መካከል እለያለሁ። ...» (ዘፀ.8፡22-23፤) መልእክ-ሞቱ በ እስራኤል መቃብር ላይ የተጫነውን ታላላቅ ድንጋዮችን አንክባልሏል ስንል፤ በውጫዊ ዓይን የሚታየውን ሜዳዊ፤ ቁሳዊ የሐሰት እውነተኛውን ድንጋይ አንክባልሏል ወይስ በዓይን የማይታየውን በውስጣዊ መንፈሳዊ ጫንቃ ላይ የተጫነውን የእውነት እውነተኛውን ድንጋይ አንክባልሏል? እስራኤሎች፤ የትኛውን ድንጋይ አንክባልለው፤ የትኛውን ተሸክመው ወጡ? በመንገድ ጉዞ ላይ ወድቀው ያለቁት የትኛው ድንጋይ ከብዶአቸው ነበር? ያኔ፤ ወደ በጉ ደም አጥር ውስጥ ጎንበስ ብሎ ሾልኮ መግባት ያልቻለው ትልቁ፤ ግብፃዊ፤ ሸለፈታም ነው ተብሎ ተፈርጆ በውጪ ጨለማ ለሚያልፈው ሞት ተሰጥቷል።

ዛሬ፤ ወደ በጉ ደም አጥር ውስጥ ጎንበስ ብሎ ተዋርዶ ሾልኮ ወደ እግዚአብሔር ፊት ብርሃን ቅድስና ከብር ሠርግ ፋሲካ ራት መግባትን ተፀይፎ በውጭ፤ ማለት መሬት ገዝቻለሁ፤ አምስት ጥማድ በፊዎችን እፈትናለሁ፤ ሚስት አግብቻለሁና የመሳሰለውን ውጫዊ ጥቅምንና የመሳሰለውን አስበልጠው፤ ትዕቢትን ተሞልተው በውጪ ጨለማ የተገተፉት እውነት እውነተኛ ግብፃውያን ናቸው ወይስ የያዘው ግብፃዊ፤ ግብፃዊ ነው? በውጪ ጨለማ ዓይኑን ተጋርዶ (ታውሮ) የሚመጣውን

በእግዚአብሔር መጽሐፍ ፊልጥ አንብቡም፤ ኦፊ አሂልና መንፈሱም ሰብስቦአቸዋልና፤ ከእነዚህ አንዲት አትጠፋም፤ ባልንጀራውንም የሚያጣ የለም፤ ኢሳ.34፡16

መልአኩምት ባለማየት ወጭ አካሉን የተደመሰሰው በእውነት ዕውር ነው ወይስ ዛሬ መጋረጃ በተገፈፈበት ዘመን እግዚአብሔርን ባለማየት የጨለመው ዕውር ነው?

የታረደው፤ የያዘው በግ (እንሰሳ) እንዴት አድናቆት እንዴት አወጣቸው? እንሰሳው፤ ከሞት ሊከላከል በውጭ ዘብና አጥር እንደሆነ ቆሞ፤ ደግሞ ግብዣ ሊሆን ወደ ቤት ገባ፤ ተበላ፤ በውስጥ እልልታ፤ ደስታ፤ በውጭ ዑዑታ፤ ዋይታ ሆነ፤ የዛሬው እንሰሳ በጉ ክርስቶስ እንዴት ያድናል? እንዴት ያወጣል? የዛሬው እንሰሳ በጉ ክርስቶስ፤ የእውነት፤ እውነት ስለሆነ በውጭ ...እውነት እንደ ጋሻ ይከብሃል፤ (መዝ.91:4) እውነት ይክበብህ ወይስ ደሙ ይክበብህ? በእውነትና በደሙ መካከል ልዩነት አለ ወይ? የእውነት እውነተኛው አጥር፤ «እውነት» ነው ወይስ ደም ነው? በውስጥህ ሆኖ እንጀራ፤ ወይን ጠጅ፤ ውተት፤ ጮማ፤ በረከት ይሆንልሃል፤ ወደ ሠርጉ ቅዱስ ብርሃን በእርሱ ቅድስና ትገባለህ፤ ያ የያዘው፤ የሚታየው የተፈራ፤ የተከበረ፤ ሲሆን የዛሬው የማይታየው የተናቀ፤ የተዋረደ ነው አይደል? ነቢዩ በተናገረው መሠረት የማይታየው የተናቀ፤ ያልተከበረ ነው አይደል? (ኢሳ.53:1-3፤ ዕብ. 12:18-21፤ ቁ. 21) እንጠንቅቅ፤

ዱሮ ዱሮ በሩቅ ዘመን በሩቅ አገር በውጭ፤ ውጭ ሜዳ የቀረው ግብፃዊው፤ ግብፃዊ ነው ወይስ ዛሬ ወደ እግዚአብሔር ቅድስና ብርሃን እንዳይገባ አሮጌ ሰው የሆነውን እርኩሱን ሸለፈት ተከናንቦ በውጭ የሚጓደደው ግብፃዊ ነው? ፊቱን ማየት ወደ ሚቻልበት እግዚአብሔር ብርሃን መግባት ያልቻለ እንዴት ክርስቲያን ይባላል?

ዘመን አልፎበት ለውሻ ወደ ውጭ የተጣለውን ውጫዊውን የቤትህ እንጀራ ጓደኛ የሆነውን ምግብ ወደ ቤተ-ክርስቲያን ወስደህ በማስመሰል የገዛራሰህን እንጀራ ትበላለህ እንጂ፤ ወደ ቤት ገብቶ በፊቱ ብርሃን

በእግዚአብሔር መጽሐፍ ፊልጉ አንብቡም፤ አፌ አሃልና መንፈሱም ሰብስቦአቸዋልና፤ ከእነዚህ አንዲት አትጠፋም፤ ባልንደራውንም የሚያጣ የለም፤ ኢሳ.34:16

የሚበላውን ቅዱስ ፋሲካ ለመካፈል አትችልማ!! ወደ ውጭ ለውሻ የተጣለው ፋሲካ ምግብ የትኛው ነው? ውሻውስ ማነው? በግልፅ በሰው ፊት ውሻ ወይስ ከሰው በስውር በመጋረጃ ተሸፍኖ ውሻ? በውስጥ የዘላለም ውሻ መሆን ይበልጥ ርኩሰት ነው ወይስ? በውጭ በሰው ፊት ለሁለት ቀን ብቻ ውሻ መሆን ይበልጥ ርኩሰት ነው? ውሻዎች ተብሎ የተጻፈውን ታስታውሳለህ? (ራዕይ 22:15) አስመስክር፤ ወደ ውጭ ለውሻ የተጣለው ፋሲካ ምግብ እዳሪ የሚሆን በታወቀው በር ወደ ውጪ ሆድ እንጂ በጠባቡ በር ወደ ውስጡ ሆድ ወደ ልብ ሊገባ የማይችለው አስመሳዩ በቤተ ክርስቲያን አካባቢ እየተመለከ ያለው ሰው ሠራሹ እራት ነዋ!

የጨለማው መልአኩምት ማነው? የጨለማው መልአኩምት ሰይጣን ነው፤ (ራዕይ 6:8 ፤ ም. 16:10) ያኔ ግብፅን የመታው መልአኩምት የፊደል (ፍጥረታዊ) አካል የነበረና ንንበስ ብሎ ተዋርዶ ወደ ቤት ለመግባት፤ ንንበስን የተፀየፈ በውጪ ጨለማ የተገተረውን የመታው መልአክ እጅግ አስፈሪ እንደ ነበረ ከመጽሐፉ ይነበባል፤ ለግብፅ የጨለመው ጨለማ ነበር ወይስ እግዚአብሔር ፊቱን መመለሱ ጨለማ ነበር? ብርሃን ብርሃን ነው ወይስ እግዚአብሔር ብርሃን ነው?

የዛሬው ውጭ፤ የዛሬው ቤት፤ የዛሬው መልአኩምት እንዴት ይታያል? የዛሬው ውጭ፤ ክርስቲያኖችን ሁሉ በውጭ ያስቀረው፤ የሰው ፊት የሆነው ውጫዊ ስግደት፤ በድምፅ ማጉያ ገደል ማሟቶ የሆነው ውጫዊ ፀሎት፤ ውጫዊው የሰው ፊት ምን፤ ውጫዊ አገልግሎት ሁሉ...ወዘተ ሲሆን፤ የዛሬው ቤት የዳኑ፤ ዳግም የተወለዱ፤ ከሸለፈቱ ቁርባን የወጡ፤ በዚህ ድል አድራጊነት ወደ ውስጥ የገቡ፤ የአባቱ መቅደስ አምድ (ራዕይ 3:12) የሆኑ፤ በአሮጌው በውጫዊው ፊደል (ፍጥረታዊ) ኑሮ ሳይሆን፤ በአዲሱና በውስጣዊው መንፈስ ኑሮ የሚገዙ፤ በእውነትና በመንፈስ ለእግዚአብሔር አብ የሚሰግዱ፤ ክርስቶስ ባለበት በላይ ያለውን እንጂ በታች ያለውን የማይሹ፤ ከሙታን የተነሡ አገልጋዮች የሆኑ ክርስቲያኖች ሲሆኑ፤

በእግዚአብሔር መጽሐፍ ፊልጉ አንብቡም፤ አፌ አሃልና መንፈሱም ሰብስቦአቸዋልና፤ ከእነዚህ አንዲት አትጠፋም፤ ባልንደራውንም የሚያጣ የለም፤ ኢሳ.34:16

የዛሬው መልአኩሞት ደግሞ፤ ዕለታዊና ገለባ የሆነ ውጫዊ ቁሳዊ አካል ሰውነትን የሚያጠፋ ሳይሆን የጨለማ ሥራ በሆነው ውጫዊ ፊደላዊ (ፍጥረታዊ) ሥርዓቶች ለታይታ በሰው ፊት ጨለማ አገልግሎት ዙሪያ ሽር-ጉድ እያሉ የሰውን ኪስ ለመበዝበዝ ሲሉ በውጫዊ ጥቅሞች የተገተፉትን፤ በቀጭኑ በር ጎንበስ ብለውና ወደ ብርሃን ገብተው እግዚአብሔርን በብርሃን ያላዩ ዕውሮችን፤ በውጫዊ ሥርዓት የተጣበቁን መንፈሳዊ፤ ዘላለማዊ ሕይወትን ሳይታይ የሚያጠፋ የተናቀ መልአኩሞት ነው። እነዚህ ሞት ከሆነው ሥጋ ሐሳብ የተነሣ እንዳለ የሞቱ በድኖች ስለሆኑ የውጭን፤ በሰው ፊት የሚታየውን እርኩሱን ሥጋ አካልን አይንካባቸው እንጂ ለውስጣዊ መንፈሳዊ ሞት ደንታ የሌላቸው በድኖች ስለሆኑ ሞቱንም ሆነ፤ መልአኩሞቱን ስለሚንቁ በሞት ሆነው ያሸበሽባሉ፤ ያጨበጭባሉ፤ መድረክ ላይ እየደነሡ ይወዛወዛሉ፤ በእልል፤ እልል፤ በሃሌ ሉያ!! አሜን፤ አሜን ምድርን ያናውጣሉ።

ውጫዊው እስራኤል ከግብፅ በበኩር ሞት የመውጣቱ ታሪክ ወደ ብርሃን ሲወጣ እንዴት ነው? በሜዳዊ ውኃ ውስጥ ገብቶ በመውጣት በማስመሰል ካላጭበረበሩት በስተቀር፤ የዚህ መደምደሚያውና የእውነት እውነቱ ክርስቲያን ከተጫነበት አዳማዊ ሥጋ በትክክለኛ ፈርዖንን ቀብረው እንደ ወጡት እስራኤሎች ጥምቀት ዓይነት በወንዙ በሞት ተቀብረው የቀደመውን ማንነት ቀብረው መውጣትን የተረጉማል። ሞት፤ ወደ ቤት እንዳይገባም እስራኤል ከሞት ጋር የሚመጣጠን (አቻ) ሞት በበር ላይ በመለጠፍ የሞትን ፍርድ በሞት ያጣፋበትን ሥርዓት ፈጽሟል።

ሞት የማያመልጡት ዕዳ የበደል ዋጋ ነው፤ (ዘፍ.2:17፤ ሮሜ 6:23) እንዲህ ሲባል በገሃዱ ዓለም በሚታወቀው ግልፁ ሞት የኃጢአት ዋጋ ይከፈላል ማለት ነው ወይ? ሰው የኃጢአቱ ምንጭ እውስጥ ባይሆንና በውጫዊ አካል ብቻ ላይ ቢሆን ኖሮ በውጫዊው አካል ሞት የኃጢአቱ ዋጋ ተከፈለ ማለት ይቻል ነበር። ነገር ግን እንዲህ እንዳይባል፤ ሰው

በእግዚአብሔር መጽሐፍ ፊልት አንብቡም፤ ኦፌ ኦሂልና መንፈሱም ሰብስቦአቸዋልና፤ ከእነዚህ አንዲት አትጠፋም፤ ባልንጀራውንም የሚያጣ የለም፤ ኢሳ.34:16

እንደ እንስሳ ቁስ አካል ብቻ ሳይሆን የውጭና የውስጥ፤ የግልፅና የሰውር አካል ጥምር ፍጥረት በመሆኑ (ሮሜ 7:22፤ 2ቆሮ.4:16፤ መክ.3:11) በውጭም በውስጥም ኃጢአተኛ ስለሆነ ከውጫዊው ቅፅበታዊ አካል ሞት የማያመልጥ ቢሆንም ከውስጣዊው ዘላለማዊው ሞት ሰው ማምለጥ የሚችልበትን መንገድ እግዚአብሔር በራሱ ጸጋ ቀይሷል፤ ይህም እግዚአብሔር ያዘጋጀው የማምለጫ መንገድ ሰው አምኖ እንዲቀበለው በዓለም ሁሉ ታውጇል። ይህ የማምለጫ መንገድም እስራኤል በውጭ መጥቶ ግብፅን ከመታው ውጫዊ (ፊደላዊ (ፍጥረታዊ)) ጥላዊ ሞት በፍጥረታዊ ጥላዊ እንስሳ ደም ተጋርዶ በጥላ ያመለጠበትን የውጫዊን ሥነ-ሥርዓት እውነታ (አካሉን) ለውስጡም አምኖ በውስጡም እንደዚያው እንዲፈፅም ነው። የውጫዊው መቅሠፍቱም፤ ሞቱም ለውስጣዊው ጥላ ነው። የውጫዊው ሕይወትም ለውስጣዊው ሕይወት ጥላ ነው። ውጫዊው በግም (እንስሳው) ለውስጣዊው በግ ጥላ ነው፤ ውጫዊው ቤትም ለውስጣዊው ቤት ምስያ ነው። የሚታየው ነገር ሁሉ ለማይታየው ነገር ጥላ ምስያ ነው። ሰው ለማምለጥ (ለመዳን) የሚችለውም በሚታየው ነገር፤ (በጥላው) ላይ ዓይኑን በማድረግ ተጋርዶ ሳይታወር፤ በጥላው ማለት በቁሱ በኩል ጥላውን ሰንጥቆ አልፎ አሻግሮ ማየት ሲችል ነው። በፊታችን ሆኖ ዓይናችንን ጋርዶ የሚታየው ነገር ጊዜያዊ ከመሆኑም (2ቆሮ.4:18) ብርሃን ስለማያስተላልፍ የዕውርነታችን መንስዔ ነው። ብርሃንን የማያስተላልፍ ማለትም እግዚአብሔርን የሚጋርድ ማለት ነው።

የእግዚአብሔር ዓላማ እስራኤል ለእውነት እውነተኛ ደህንነቷ በዚህ በምታቀርበው በፍጥረታዊ በግ ዓይኗን ሳትጋረድ (ሳትታወር) በእርሱ (በእንስሳው) አመልካችነት ዓለማትን አሻግራ ሰንጥቆ አልፋ በማየት ዓይኗን ከውስጣዊው ሞት ሊጋርድ በሚችለው የፈጣሪ በግ በሆነው ክርስቶስ ላይ እንድታሳርፍ ነበር። ዓይን እንደ እግዚአብሔር ከውጭ ነገር አልፎ ወደ ውስጥ የሚያይ ካልሆነ ዕውር ነውና። ለመፈወስ

በእግዚአብሔር መጽሐፍ ፊልት አንብቡም፤ ኦፌ ኦሂልና መንፈሱም ሰብስቦአቸዋልና፤ ከእነዚህ አንዲት አትጠፋም፤ ባልንጀራውንም የሚያጣ የለም፤ ኢሳ.34:16

በእምነት ካልሆነ በስተቀር ሕጉ ዕውሩን ወደ እግዚአብሔር አያቀርብም፤ (ዘሌ.21:16-18) የእግዚአብሔር እንስሳ፤ በግ፤ እግዚአብሔር ራሱ ነው፤ እግዚአብሔር፤ እግዚአብሔር ብቻ ነው፤ ብቻውን ይሠራል፤ ራሱን ችሎ ይኖራል፤ ብቻውን ያድናል፤ (ኢሳ.43:11፤ ም.45:5-6፤ ም.59:16፤ ም.63:3፤ 5) ከእግዚአብሔር በስተቀር የሚያድን ሌላ ምንም ተጨማሪ ነገር የለም፤ ለዘላለሙ አሜን፤ ከውስጡ፤ ከዘላለማዊ መቅሠፍት ሰው ተጋርዶ እንዲያመልጥ እግዚአብሔር ለሰው ያዘጋጀው የእንስሳን ደም ላይሆን የራሱን ደም ነው፤ ራሱ ግን ለዘላለም ምንጭ ሆኖ ይፈልቃል፤ ጅረት ሆኖ ይፈሰሳል እንጂ እንደ ግንዛቤአችን አይደለም፤ እግዚአብሔር በራሱ ደም ካልሆነም አይታረቅም (ወደ ማንነቱ አያቀላቅልም፤) የእርሱን ደም ሆነን ነው እርሱን የምንቀላቀለው፤ የእርሱን ሥጋ ስንበላ፤ ደሙን ስንጠጣ፤ እርሱ በእኛ፤ እኛ በእርሱ እንኖራለን፤ መጽሐፍ እንደሚል፤ አሁን ግን አንዱ ነገር ሁሉ፤ ሁሉ ነገር አንዱ ስለሆነ ክርስቶስን መቀበል እውነት ይሁን ብቻ ነው፤

የአዳም ልጅ፤ በውጭ የደቂቃዎችን ማለትም ያኛውን የእውነት እውነተኛውን የጋረደበትን ቅፅበታዊ ሞት ስለሚያይና ስለሚያውቅ እርሱን ይፈራል ዋናው ምን እደሆነም አያውቅምና አይፈራም፤ ለእርሱ ይደነግጣል፤ ይርዳል፤ ነገር ግን የውስጥ የዘላለምን ሞት እንዳይይ ከእናቱ ማህፀን ጀምሮም ዕውር በመሆኑ ከምናምን አልቆጠረም (2ኛ ጥ.1:9፤ ማቴ.13:13)፤ ከእናቱ ማህፀን ጀምሮም ዕውር መባሉ በቅርብ ነገሮች የተጋረደ ሰው ሁሉ ለማለት ነው፤

እሥራኤል የተጋረደበት የእንስሳ ሞት፤ እሥራኤልን ከእንስሳነቱ ማለት ከውጫዊ አካል ሞት አስመልጦታል እንጂ ከውስጣዊው መንፈሳዊ ሞቱ አላስመለጠውም፤ ከውጫዊ ኃጢአት ባመለጠበት ደስታን ተሞልተው ውስጣዊ ኃጢአታቸውን ግን በልባቸው እንደ ያዙ ከግብፅ ወጥተዋል፤ ስለሆነ የውስጣዊ ኃጢአት ዋጋ ሞት ገና ስላልተከፈለ ወይም ኃጢአቱ

ከእግዚአብሔር ፊት ስላልተሸፈነ እኛም ዛሬ እንደምናደርገው ሁሉ ከውስጥ ኃጢአታቸው ጋር እያሉ አመለጥን በሚል ከንቱ ደስታ ከባሕር ማዶ እየጨፈሩ የምስጋና መዝሙር ያቀረቡ ቢሆንም ሁሉም በጉዞ ላይ በምድረ-በዳ እንደ ወደቁ ታሪክ ይመስከራል፤ ምድረ-በዳ ማለት ደረቅ ምድር ነው፤ በውጫ ሜዳ በርቀት ያለ ምድረ-በዳ፤ ምድረ-በዳ ነው ወይስ ደረቁ ምድር ምድረ-በዳ ነው ወይስ ደረቁ ልብ ምድረ-በዳ ነው? ያኔ፤ በምድረ-በዳ የወደቁት በምድረ-በዳ ወድቀዋል ወይስ አሁን በደረቁ ልብ የወደቁት በምድረ-በዳ ወድቀዋል?

መለስ ስንል፤ እስራኤል በምሳሌ ያቀረቡት የኃጢአት ዋጋ ሞት፤ ከምሳሌያዊ ማለት ከቀስ አካላዊው፤ ከዚህኛው ሞት ጋር ያያቸዋል፤ እስራኤል፤ ከውስጣዊ እውነት እውነተኛው ስውር ሞት ደግሞ ለማምለጥ የእውነት እውነተኛ እንስሳ ሞት እውነተኛ ደም ማስፈለጉን በማየቱ በግ በኩል መጪውን የእምነቱን በግ አሻግረው ለማየት እምነቱ አልነበራቸውምና በማየቱ ላይሆን በእምነቱ የወጡ ጥቂቶች ሲያመልጡ በማየቱ በግ በኩል የወጡ ሁሉ በጉዞ ላይ እንደ ወደቁ እናነባለን፤ አሁን ከማየቱ ልቀን፤ እያየን ያለነው፤ በሊቀ-ካህናት ሥልጣን መጋረጃውን እየገፈፍን እስከ ጌታ ኢየሱስ ሞት፤ ደም፤ ሥጋ መድረሻና ትንሣኤ ድረስ የማይታየውን ለማየት ነው፤ ሞት፤ ሞትን፤ ደም፤ ደምን፤ ሥጋ ሥጋን በማመልከቱ እንጂ አለዚያ በራሱ ከንቱ ነው፤

እግዚአብሔር (ክርስቶስ) የማይሞት ነው፤ (1ጢሞ.6:16) እግዚአብሔር የማይሞት ከሆነ ለአዳም ልጅ የኃጢአትን ዋጋ (ሞትን) ከቶ ማን ይክፈል? ማንም አልተገኘም፤ ስለዚህ የማይሞተው እግዚአብሔር፤ ቃል፤ ክርስቶስ ይሠቃይ ዘንድና ሊደማ፤ ሊሞት፤ ይችል ዘንድ ሥጋ ሆነ፤ (ዮሐ.1:14)፤ ቅዱስ ታሪክ እንደሚገልፀው ያለ ሞት ሕይወት የለምና፤ ክርስቶስ በመንፈስ ሕያው ይሆን ዘንድ ሥጋ ማለት ሞትን ሆኖ በሥጋ ሞተ፤ (1ኛ ጥ.3:18)፤ ሞትን፤ ትሞታለህ የተባለውን በመፈፀም ሞተ

ብለን እንመስክራለን። ክርስቶስ ራሱ ሥጋን መሆኑ ውርደቱ ሞቱ ነው እንጂ ሞቱ፤ ሞቱ አይደለም። እርሱ የማይሞት ነውና፤ «...ቃሊን የሚሰማ፤ ...የሚያምን፤ የዘላለም ሕይወት አለው፤ ከሞትም ወደ ሕይወት ተሸገረ እንጂ...» በሞት ከነበረበት ወደ ሕይወት ተሸገረ፤ በሥጋ ከነበረበት ወደ መንፈስ ተሸገረ፤ ሕያው የሆነ፤ የሚያምንበትም ሁሉ ለዘላለም አይሞትም፤ (ዮሐ.11:25)።

አንዱ እግዚአብሔር (ክርስቶስ) ብቻውን ሁሉ በእርሱ የሆነ ሁሉ ነው። ደም፤ ሥጋ፤ እንጀራ፤ ውኃ፤ ወይን ጠጅ፤ ወተት፤ ጮማ (ኢሳ.55:1-2) ሁሉ አንድ ነገር፤ አንዱም ሁሉ ነገር ነው። በፊደል (ፍጥረታዊ) ደም የምንለው በውስጡ ያለውን ውኃ ጋርዶ የሚፈስ ቀይ ቀለም ስለመሆኑ በዚህ መጽሐፍ ተገልጧል። (በዮሐ.7:37-39) ቃል የሚጠጣ ውኃ፤ ደግሞ መንፈስ መባሉን ስንመለከት፤ (ሕዝ.36:25-27፤ ዕብ.10:19-20)፤ ልብን ከእርሱነትና ከጣታትም ሁሉ ረጭቶ በማንፃሳት አዲስ ልብ፤ አዲስ መንፈስ አድርጎ የሚለው ሆኖ ሲታይ፤ በዕብ.12:24/ የኢየሱስ ደም የመርጨት ደም መባሉ፤ በራዕ.7:9-14/ የሚታዩ ሰዎች የለበሱት ነጭ ልብስ በበጉ (ክርስቶስ) ደም የታጠበ መሆኑን እንመለከታለን። እንዲሁም ደግሞ (በዘፍ.1:2) የእግዚአብሔር መንፈስና ውኃ በጣምራነት ሲታዩ፤ የሕይወት ውኃ ደግሞ እግዚአብሔር ስለመሆኑ ነቢዩ ኤርምያስ በም.2:13 እና በም.17:13 ላይ አመልክቷል። ኢሳ.4:3-4፤ እና ማቴ.3:11-12) የሚያጥብና እድፍን የሚያነፃ እሳት ሆኖ ተነግሯል። እግዚአብሔር ራሱም፤ ቃሉም አንድ እየሆኑ እሳት ተብለው ቢነገሩም፤ (ዘዳ.4:24፤ ዕብ.12:29) በእግዚአብሔር ዘንድ ከእግዚአብሔር በስተቀር ሌላ የሚዘረዘርና የሚቆጠር ነገር ከቶ የለም። እግዚአብሔር በራሱ የሚኖር፤ ከራሱ ውጪ በሆነ ነገር በምንም ሊገለገል የማይችል ምንም የማይጎድለው ነው የሚለው ጥናት ትክክል ነው። (በዚህ አመለካከት ሁሉ ላይ በተቻለ መጠን የሚቀርበውን ጥያቄ ለመመለስ እንሞክር)። እግዚአብሔር

መንፈስም ውኃም እንደ ፈቃዱ ይፈስሳል እንጂ እንደ ገሃዱ ቋንቋ አይደማም።

አሁን የኃጢአትን ዋጋ ስንጠቀልል፤ ለሞት፤ ማጣፊያ ሞትን በማቅረብና ሞትን በሞት አጣፍቶና ደምስሶ እንጂ የማይቀረውን ዕዳ ሳይከፍሉ አምልጦ ወደ ሕይወት መሸገር ከቶ አለመቻሉን አትኩረን ማየት ግዴታ ነው። ቁስ አካለዊውን ሞት እንኳ ሞቶ እንጂ ሸሽቶ ማምለጥ ከቶ የማይቻል እንደሆነ፤ ከውስጣዊ ሞትም ያለ ሞት የማናመልጥ ለመሆኑ ውጪ ለውስጥ ምስክር ነው። ከዘላለም ሞት ሕይወትን ማትረፍ የሚቻለው ሞቶ ነው ወይስ በሞት ተሸፍኖ ነው? እስራኤል በምሳሌ እያስተማረን ነው። በሞት የተጋረዱት ሁሉ ከሞት አመለጡ፤ በሞት ለመጋረድ የተፀየፉት ሁሉ ተደመሰሱ። ራሳችን ከምንሞት በክርስቶስ ሞት እንሸፈን። ከእውነት እውነተኛ ሞት መሸፈን በእንስሳ ሞት ሳይሆን በክርስቶስ ሞት ነው። ከሞት በሞት ውስጥ ተሸፍኖ መቆየት እስከ መቼ ነው? ተሸፍኜ፤ በሕይወት ተቀብሬ እስከ መቼ ልኑር? ብትል መልሱ እስራኤል ተሸፍኖ እስከ መቼ ቆየ? ነው። የመልስ መልሱ ደግሞ (ዘዕ.12:22) እንደሚታየው «ከእናንተ አንድ ሰው አስኪኑ ከቤት ደጅ አይውጣ» የሚል ስለሆነ፤ ለዘላለም ከምትሞት እስኪኑ ኑ ድረስ በክርስቶስ ሞት ተሸፍነህ ብትቆይ አይሻልም ወይ? በክርስቶስ መሸፈንን ተጸይሬ ሕይወትን ወደ የለም።

እስራኤል በሕይወት ይኖር ዘንድ በብሉይ ኪዳን ሕግ መሠረት በምሳሌም ቢሆን በኖረበት ዘመን ሁሉ ከሞት በሞት (በመሥዋዕት) በመጋረድ ኖረ (ዘሌ.24:5-9)። የአዲስ ኪዳን የእግዚአብሔር እስራኤል ከሚመጣው እግዚአብሔር ፍርድ የሚጋረደው ግን እጅግ በተሻለው በክርስቶስ ሞት ነው። የክርስቶስ ሞት መጋረጃው ደም ቅዱስና የእውነት እውነተኛው የዘላለም ደም ስለሆነ በእምነት እንጂ ካልተቀደሰው ቁስ ዓይን የተሠወረ ነው። ቅዱስ ነገር የዓለምን ርኩስ ነገር ሁሉ እያየ

በረከሠው ውጫዊ ዓይን አይታይም፡፡ ለእስራኤል እንሰሳው ምትክ ወይም ወኪል ሆኖ ሲሞትለት፤ ወኪሉ በሞተለት ወኪሉ ሞት መጋረዱ፤ (በሞት መሰው) ወኪሉን ከወኪሉ ጋር አብሮ እንደ ሞተ ያስቆጥረዋልና ወኪሉ ሞተ ማለት ወኪሉ ሞተ ማለት ነው፤ በሞቱ ተከድኗልና፡፡ ለዚህ የተጻፈውን እናነባለን፤ «... አንዱ ስለ ሁሉ ሞተ፤ እንኪያስ ሁሉ ሞቱ፤ በሕይወትም ያሉት ስለ እነርሱ ለሞተውና ለተነሣው እንጂ ወደ ፊት ለራሳቸው እንዳይኖሩ ስለ ሁሉ ሞተ፤ (2ቆሮ.5:14-15)»

የባለ ዕዳው ምትክ/ወኪል ማለት እርሱ ራሱ በዕዳ የማይፈለግ ምትክ ሆኖ ከባለዕዳው ፊት አልፎ በጽድቁ ኃጢአተኛውን ጋርዶት ሸፍኖት/ በመቆም ወኪሉ (ጠበቃው) (1ዮሐ.2:1፤ ዳን.12:1) ሞቷልና ወኪሉ ሳይሞት ከሞት በታች ስለተሸነጠ እርሱም ሞቷል ማለት እንጂ ወኪል ስለሞተ ወኪሉ በሕይወት ነው ማለት አይቻልም፡፡ የዚህ እውነታ ክርስቶስ በምትክነት ስለ ሁሉ ሞተ፤ እንኪያስ ሁሉ ሞቱ የሚለው ሐረግ ነው፡፡ ቀደም ሲል እንዳየነው ወኪሉ፤ በወኪል ሞት ተሸፍኖና በውስጡ ተሰውሮ ከሞት ውስጥ እንጂ «በውጭ በሕይወት መኖር» ከቶ አይቻልም ማለት ነው፡፡ በውጭ መኖር ማለት፤ በኃጢአተኛ ሥጋ አመራር መንቀሳቀስ ማለት ነው፤ በሞት የተከደነ ሰው ለጽድቅ እንጂ ለኃጢአት የሞተ ነው፤ (ሮሜ 6:2፤ 1ጴጥ.24) ይመሳከር፡፡

በዚህ ሁኔታ እስራኤል ወደ ቤቱ በመግባት በሩን በደም ጋርዶ በውስጥ መሆኑ፤ በውጭ በሞት ተሸፍነው፤ በውስጥ (በሰውር) በበጉ በሕይወት መሆናቸውን ይገልጻል፤ እስራኤል በውጭ በግልፅ (በዓለም) ማለት በግብፅ ሕያው አይደለም ማለት ነው፡፡ እስራኤል በውስጥ እንጂ በውጭ የለም፡፡ ይህ ማለት ለኛ ለሣሬዎቹ በውስጥ በመንፈስ (በክርስቶስ) እንጂ በውጭ በሥጋ በሕይወት እንዳንኖር ትልቅ ትንቢታዊ መልእክት ያስተላልፋል (ሮሜ 8:13) ይመሳከር፡፡ ከቤት ውጭ ማለት ከመቅደስ ውጭ ማለትን ሲተረጉም፤ ከሞት ወደ ሕይወት መሻገር ማለትም ከውጭ ወደ ቤት

በእግዚአብሔር መጽሐፍ ፊልጥ አንብቡም፤ ሐፌ አሂልና መንፈሱም ሰብስቦአቸዋልና፡፡ ከእነዚህ አንዲት አትጠፋም፤ ባልንጀራውንም የሚያጣ የለም፤ ኢሳ.34:16

መግባት እንጂ ሌላ አገር አቋርጦ የትም መሄድ አይደለም፡፡ አዳም የትም ሳይንቀሳቀስ ነው ወደ ሩቅ አገር የገባው፡፡ የግብፃዊው ሕይወት ለእስራኤል ሞትና መቃብር ሆኖ ኖሮ ዛሬ ተገልብጦ የእስራኤል ሕይወት ለግብፃዊው ሞትና መቃብር ሆነ፡፡ ለእስራኤል በውጭ ሞታቸውን ሞቶ በሞቱ ዘበኛ ሆኖ የከለላቸው/ የሸፈናቸው በመንገድ ጉዞ ላይ ዘብ ሆኖ የጋረዳቸውና የመራቸው በእንሰሳው ምሳሌ የተሠዋው ክርስቶስ እርሱ ነበር” 1ኛቆሮ.10:1-4፡፡ ቀደም ሲል በጥላ በውጭ በደሙ ጋርዶአቸው በውስጥ በሥጋው ሕይወት የሆነላቸው እንደ ዘመኑ በምሳሌ የታደጋቸው ክርስቶስ ነው፡፡ ዋናው ትምህርት እዚህ ጋ ነው፡፡ እግዚአብሔር የሚፈልገው በበጉ (በክርስቶስ) ውስጥ የተሰወረን የውስጥ ማለት የመንፈስ ሕይወትን ነው፡፡ ሰው ከእግዚአብሔር ፍርድ ክርስቶስን በልቶ በክርስቶስ ካልተሰወረና ከመጋረጃው (ከክርስቶስ) ውጭ ከሆነ ጠፍቷል፡፡ ሕይወትም የለውም፡፡ በዚህ ቀን እስራኤል በምትኩ በኩል ሞተና በሞቱ ግብፅን ማለት የዓለምን ከብርና ኃይል የሆነውን በኩር እጅ ሳይነካ ደመሰሰ፤ በቀል የእኔ ነው ራሳችሁ አትበቀሉ እንደተባለ እጅ ሳይነካ በእግዚአብሔር ጽድቅ ተበቀሉ እንደተጻፈ «...በቀልና ፍርድ የኔ ነው ዘፋ.32:35» ከሮሜ 12:19) ጋር ይመሳከር፡፡

የአሁኑም እስራኤል ወደ ውጭ (ውጭ ማለት የትኛው ነው) ከወጣ ሞት ይገኘዋል፤ ውጭ ማለት የትም ሳይሄድ በነበረበት ከመንፈስ ወደ ፊደል ከወጣ ማለት ነው፡፡ ፊደል ይገድላል መንፈስ ግን ሕይወትን ይሰጣልና፡፡ በውጭ የሚታየው ቁሳዊ አገልግሎት የሞት አገልግሎት ሲሆን፤ በሰውር መንፈሳዊው አገልግሎት ግን ሕይወት ያለው ነው፡፡ ይህ የእስራኤል ሥርዓት ለሣሬ አዲስ ኪዳናች ለኃጢአት ሞተን ለጽድቅ በሕይወት እንድንኖር በርቀት ያመለከተው በክርስቶስ ሞትና ትንሣኤ ተተርጉሞ የቀረበልን ከቀድሞ እስራኤል እጅግ የላቀ ዕድል ነው፡፡

በእግዚአብሔር መጽሐፍ ፊልጥ አንብቡም፤ ሐፌ አሂልና መንፈሱም ሰብስቦአቸዋልና፡፡ ከእነዚህ አንዲት አትጠፋም፤ ባልንጀራውንም የሚያጣ የለም፤ ኢሳ.34:16

በዘፀ.12:6 ላይ «ሲመሽ» ይረዱት የሚለው እንዴት ነው? ከቀኑና ከሌሊቱ መካከል፤ ከብርሃንና ጨለማ መካከል ጣልቃ ማለት ትንቢታዊ ሆኖ፤ የክርስቶስን ጨለማና ብርሃንን፤ ሞትንና ሕይወትን የመለየት ዘላለማዊ የጣልቃ ገቢነት ሥራን አመልክቷል። የበጉ በቀንና በሌሊት መካከል ጣልቃ ሆኖ መታረዱ (ዘፀ.12:6) ግብፃዊና እስራኤላዊን ወደ ቀኝና ግራ፤ ወደ ቀንና ሌሊት፤ ወደ ጨለማና ብርሃን፤ ወደ ሞትና ሕይወት አድርጎ በመንሹ አለያይቷል። ዘፀ.10:22-23/ን ከ14:19-20 ጋር ዘፍ.1:3-4ን እናመሳክር፤ የአሕዛብ ብርሃን በማየት የሆነ ፍጥረታዊ (ፀሓይ፣ ጨረቃና ከዋክብት) ሲሆኑ፤ (ዘዳ.4:19) የእስራኤል ብርሃን ግን በማየት ሳይሆን በእምነት የሆነ ፈጣሪ ራሱ ነው፤ በጉ፤ (ኢሳ.60:19-20፤ ራዕይ 21:23፤) ፈጣሪ ሲወጣ የፍጥረት ብርሃን ይጠፋልና (ሐሥ.9:3-9) በእስራኤል ላይ እግዚአብሔር ሲወጣ በግብፅ ላይ ፀሓይ ጠለቀች፤

በ(ዘፀ.12:15) የተመለከተውን ቀን እሥራኤላውያን አንድ ብለው በተከታታይ እስከ ሰባተኛ ቀን እርሾ ያልገባበትን ትንቢታዊ የሆነ እንጀራ {ቂጣ} በመብላት ሊመጣ ያለውንና ያለ ኃጢአት የሆነውን እንጀራ ክርስቶስን ይሰብካሉ። ከቤተቻቸውም እርሾ ያጠፋሉ። በእስራኤል ዘመን በብሉይ ኪዳን ከራስ ማንነት በውጭ ከሚታየው ቤት እርሾን ማስወገድ፤ በሐሰት እውነት ይፈረጃል፤ የእውነት እውነቱ በሆነው በአዲስ ኪዳን ግን ከውጭ ቤት ቁሳዊ እርሾ ማስወገድ ሳይሆን ከውስጥ ቤት (ክልቡና) ኃጢአትን በማስወገድ በንጹሕ ልብ ቀርቦ ክርስቶስን መብላትን ያመለክታል? (ያስተምራል)። በአዲስ ኪዳን እርሾ ኃጢአትን፤ ቂጣው ክርስቶስን ያመለክታል። ክርስቶስ እርሾ የሌለበት የሕይወት እንጀራችን ሲሆን፤ (ዮሐ.6:51) ከእርሾ የፀዳ ቤት ንጹሕ ልብን ያመለክታል። ሰባት ቀን ከእርሾ የፀዳ ቤት ሰባት ጊዜ ከኃጢአት የፀዳ ልብ እግዚአብሔርን ሰለሚያይ (ማቴ.5:8) በራሱ ራሱን ችሎ መብራት ስለ ነበረ በፋሲካ ማለት በበጉ ሠርግ ግብፃዊ ላይ የተፈጠረና የፍጥረት

ብርሃን አልነበረም፤ «እርሱ የሚነድና የሚያበራ መብራት ነበረ፤ ዮሐ.5:35» ቀድሞ ከእርሾ የተነሣ የጨለመው ቤት፤ ከኃጢአት የተነሣ የጨለመ ልብ የታወረ ሐሳብን ያመለክታል፤ (ሮሜ 1:21፤ 2ቆሮ.4:4፤ ኤፌ.4:17-18፤ ከም.1:18) ጋር ይመሳክር።

በብሉይ ኪዳን የኃጢአተኛውን ኃጢአት ተሸክሞ የሚሠዋው “እንስሳ” ያለ ኃጢአት የሆነ ንጹሕ መሆኑ ኃጢአተኛውን ከእግዚአብሔር ቂጣ ጋር ይመካከል በመቆም ቀደም ሲል በእግዚአብሔርና በኃጢአተኛው መካከል የተዘረጋውን የጥል (የጠላትነት) መጋረጃ፤ ቋሚ ግድግዳ በሞቱ ይደመስላል፤ በመፍረሱ ያፈርሳል፤ በመወገዱ አስወግዶ ከኃጢአተኛውና ከእግዚአብሔር መካከል የመተላለፊያ መንገድ በመጠረግ ይጠረጋል። ከእግዚአብሔር በኃጢአቱ ተሸፍኖ በሞት ተለይቶ የነበረ ኃጢአተኛ ኃጢአቱ በበጉ (በእንስሳው) ካሣ ሞት ስለተወገደ ከእግዚአብሔር ጋር ዕርቅ /አንድነት ተፈጠረ፤ ተቋርጦ የነበረ ሕይወት አሁን ቀጠለ። የዚህ የደስ ደስ ፍስሐ ልናደርግ ይገባል እንደተባለ፤ (ሉቃስ 15:11-31) ኃጢአትን ተጭኖ የሞተ በግ ሥጋ ተጠብሶ ከአዲስ ቂጣ ጋር እየተበላ በምሳሌ (በሐሰት እውነት) መጪውን የእውነት እውነተኛውን ሠርግ በእምነት እያዩ ኃሢት ይደረጋል፤ አሜን። ትንቢታዊው የእውነት እውነቱ በግ ይመጣል፤ በእውነት እውነቱ ይሞታል፤ የማይፈርስ የእውነት እውነተኛው ዕርቅ ይደረጋል፤ የእውነት እውነተኛው የዘላለም ሕይወት ይቀጥላል፤ ለማይቋረጠው ዘላለም ደስታ በጉ ክርስቶስ የእውነት እውነተኛው ሥጋ በእውነት እውነተኛ እሳት (በመንፈስ ቅዱስ) ተጠብሶ አዲሱ ቂጣም እርሱ፤ አዲሱ ወይን ጠጁም እርሱ ሆኖ ጠፍተን የተገኘንበት ከሁሉ የተሸለ ልብስ ክርስቶስን፤ ለእግር ጫማ ለእጅ ቀለበት ጌጣ-ጌጥ ሁሉ እርሱ ሆኖ፤ ከእኛ ከአዲስ ኪዳኖች ጋር ሊደረግ ያለውን የእውነት እውነተኛውን ተስፋ በእምነት የሚያዩ እያዩ ያደርጉ ነበር እስራኤሎች።

ቀደም ሲል ሕያው ያልኩትን ስናስታውስ፤ ኃጢአት ሕያው የሚያደርገው የሰውየው ሞት ነው። በሰውየው ሞት ኃጢአት ይኖራል። ኃጢአት ሕያው መሆኑን የምናውቀው በኢየሱስና በእግዚአብሔር መካከል ይመሳሰላል። ይከሠው እንደነበረ እንዲሁ በኃጢአተኛው ሰውዬና በእግዚአብሔር መካከል በአምላካችን ፊት ቀንና ሌሊት ባለማቋረጥ የወንድሞች ከሣሽ የሆነው (ራዕይ 12:10) ሲመላለስ፤ ሲያሳጣው፤ ሲከሠው ድምፁ መሰማቱ የኃጢአት ግድግዳ በሕይወት መኖሩን ያሳያል ነው። ከዚያም ሊያሥፈርድብህና ወደ ወሀኒ መቃብር ሊያወርድህ ሲከስ፤ ሰላም ሲነሣ ሲያሰጩንቅ ትሰማለህ፤ «በኢየሱስ ስም!!» አሥር ጊዜ ብትልም አልሞተምና ዝም አይልም ካሰፈረደ በኋላ ኃጢአተኛውን ከኃጢአት በታች ባለው ሲታይ ወሀኒ አውርዶ ከነሕይወቱ ይቀብረዋል፤ (ማቴ.5:25-26) እርሱ ብርሃን ሆኖ በብርሃን የሚያይ ጌታ አንቀላፍቷል ያለውን ዓልዓዛርን ሞቷል አሰኝቶ እንዳስቀበረ ሁሉ በመቅደስ ውስጥ የጸሎት ካልተሰማ ሞቷል በማለት ከነሕይወትህ ያስቀብረሃል፤ ለዚህ እንቅልፍ ጸሎት ማቋረጥ ነው እንጂ ገሃዳዊ እንቅልፍ አይደለም። ኃጢአት ዕዳውን ሳንከፍለው አይለቀንም። ዕዳው ሞት መሆኑን ዐውቀን ፈርተናል። ምን ይሻላል? በሞት መግደል ብቻ ነው፤ በመደምሰስ መደምሰስ። ይህ በውጭ ነው በውስጥ? አንተና እኔ ለኃጢአት መሞትን እንፈራለን ምን ይሻላል? ሲታይ የት ነው? ትላለህ? ሲታይ ከኃጢአትህ በታች ነፍስህ በተቀበረችበት ቦታ ነው፤ እግዚአብሔርን እንዳታይ ልብህን ያሳወረው ጨለማ። ዲያብሎስ ከማንነትህ ውጭ በምድር ውስጥ ነው፤ ብሎ የፈደሉ ወንጌል አገልጋይ አያታልልህ። ለዲያብሎስ ከማንነት በውጭ እንክርዳዱን የሚዘራበት እርሻ የለውም።

ኃጢአትን ልንገድል አብሮ፤ ተጣምሮ መሞት ስላለ ሞትን ከሚፈረው ጋር ተጣምረናልና አብረን እንፈራለን። ለኃጢአተኛዋ ነፍስህ ትሳሳለህ? ኃጢአተኛዋ (ኃጢአትን በመሥራት የምትሞት) ነፍስህ (ሕዝ.18:4፤ ቂ.

20) የማን ነፍስ ናት? የዲያብሎስ ናታ? የእግዚአብሔር ዘር በእርሱ ያለበት ኃጢአትን ሊያደርግ የማይችል ከሆነ (1ዮሐ.3:8-9፤ ም. 5:18) ኃጢአትን የሚያደርግ ዘሩ የማን ቢሆን ነው? ኃጢአትን መግደል በውጫዊው አካል (በፊደል) ሞቶ ነው ወይስ በውስጣዊ አካል በስውር ሞቶ ነው? ግልፅ ነው። ይህ ማለት ከበር ውጭ በመታየት መሞት፤ ከበር ውስጥ በእምነት መሞት ነው። ብሉይ ኪዳኖች ከበር ማለት ከመጋረጃ ውጭ ማለትም ከማንነት ውጭ በሰው ፊት መሥዋዕት የሚያቀርቡ ሲሆን፤ አዲስ ኪዳኖች ከበር (ከመጋረጃ) ውስጥ በማንነት ውስጥ በጌታ ፊት መሥዋዕት ያቀርባሉ።

የብሉይ ኪዳኑ ከበር፤ ማለት ከመጋረጃ ውጭ የቀረበው መሥዋዕት አቅራቢውን ከበር (ከመጋረጃ) ውጭ አደረገው ከእግዚአብሔር አራራቀው እንጂ ወደ እግዚአብሔር አንድ አካልነት አላቀረቡም። ይህ የመካከል ግድግዳ የሆነ መጋረጃ እንዴት ይወገዳል? እርሱስ ቁሳዊውን ዓይን የሚጋርድ ግድግዳ ቁሳዊ መጋረጃ ነው ወይስ መንፈሳዊ ዓይንን የሚጋርድ ግድግዳ ነው? ግድግዳው መፍረስ የሚችለው፤ ቀደም ሲል እንዳየን በሞት፤ በመፍረስ ብቻ ነው። በዕዳ የማይፈለግ ጸድቅ እንጂ የኃጢአተኛ ሞት (መፍረስ) ግድግዳውን አፍርሶ ኃጢአተኛውን ወደ እግዚአብሔር አካልነት እርቅ አያደርስም። ስለሆነ በዕዳ የማይፈለግ ክርስቶስ ተወክሎ በመሞት በመካከል ያለ ግድግዳ ገደለ፤ በመፍረስ አፈረሰው በመወገድ አስወገደው፤ ...በሥጋው ያፈረሰ ተብሎ ተጻፈ፤ (ኤፌ.2:11-19፤ ቂ.14-15) ኃጢአት በነበዚህ ሁኔታ በጢአት ማዕከል በነበረበት ሥፍራ አሁን ኃጢአትን እጅ ሳይነካው ከተራራው የተፈናቀለው ድንጋይ (ክርስቶስ) ደምስሶት በማዕከሉ ስለሆነ ከእግዚአብሔር ጋር አንድነት ተፈጠረ፤ ስለሆነም አማኑኤል ተብሎ ተጠራ፤ (በፕሮፓጋንዳ) አይሁን እንጂ። ከሐሰት እውነት አማኑኤሎች የእውነት፤ እውነት አማኑኤሎች ይለዩ ነው፤ የብሉይ ኪዳኑ በግ ደም ይህን

የኃጢአት ዋጋ ሞት መፈሰሱን ለማብራር ገብቶ በጌታ ፊት ይረጫል። የእግዚአብሔር ቁጣ ከኃጢአተኛው ላይ ስለተመለሰና ዕርቅ ስለተፈጠረ ለዚህ ደስታ የበጉ ሥጋ ተጠብሶ ግብዣ ሆኖ በውጭ በምሳሌ ይበላል፤ ሥጋው በጠባቡ በር ወደ እግዚአብሔር ሊገባ አይችልምና በሰፊው በር ወደ ሆድ ይገባል።

ይህ ያለ ኃጢአቱ ኃጢአት የተጫነበትንና በሰው ዘር ሁሉ ፊት አልፎ በሰማይና በምድር መካከል፤ በሰውና እግዚአብሔር መካከል አየር ላይ በሰው ምትክነት ተገድሎ ውጫዊውን ደም በውጭ አፍስሶ በገዛ ደሙ ወደ እግዚአብሔር በመግባት (ዕብ.9:12) የእግዚአብሔርን ቁጣ ከዓለም ስለመለሰ የሰማይና የምድር ዕርቅ ሠርግ ግብዣ ሆኖ በኑ ክርስቶስ በመንፈስ ቅዱስ እሳት ፍቅር ተጠበቦ፤ ብቻውን ምግብና የወይን ጠጅ ሆኖ በመቅረብ ዓለምን ሁሉ ከንጉሡ እግዚአብሔር ማዕድ በፊቱ እንድንካፈል ያበቃንን ክርስቶስ ኢየሱስን በግልጽ ይተነብያል፤ ክብር ለእርሱ ይሁን፤ ለዘላለሙ አሜን። ክርስቶስ ከውጭ ምንም ሳያስፈልግ ሁሉ በሁሉ ሆኖ በሁሉ በቂ በመሆን ቀርቧል፤ በግም፤ ወይንም፤ እንጀራም፤ ሠርግም ሠርገኛም፤ ፊደላዊ (ፍጥረታዊ)ው በግ ራሱ የታረደና በራሱ እሳት በሰሎ ሰው ብቻ እጁን? ልቡን? ታጥቦ እንዲበላው አልቀረበም፤ ላለመሞትም ሲፈራገጥ ተገድሏል፤ በራሱም አልበሰለም፤ ገና ጥሬ ነውና በግድ ተገድሎ ሞቶ፤ ተጠብሶ ስለቀረበ ክርስቶስን የሚያመለክተው በመጠኑ ነው።

በእግዚአብሔር የፍቅር እሳት መጠበብና መብሰል የሚቻለው እንዴት ነው? የእግዚአብሔር ፍቅር አያቃጥልም? አያነድም ወይ? ሴድራቅ፤ ሚሳቅ፤ አብደናን በእግዚአብሔር እሳት ገሃነም አልተቃጠሉም ወይ? እሳቱ በቁጥቋጦው ላይ እየነደደ ቁጥቋጦውን አይበላውም እንጂ፤ አልተቃጠለም ወይ? መጥምቁ ዮሐንስ እየነደደ ያበራ የነበረው (ዮሐ.5: 34-35) በእግዚአብሔር ቅንዓት ፍቅር እሳት እንጂ አመድ አለመሆኑ

አይገባንም ወይ? ሌሎችንም ነቢያትና ሐዋርያትን ሁሉ ሰይፍ ሆኖ የበላው፤ ጦር ሆኖ የወጋው፤ ቁልቁል ያስቀለው የእግዚአብሔር ፍቅር እሳት አይደል? ይቅረብ፤

የብሉይ ኪዳን ሥራ፤ ኃጢአትን ማለትም ሰይጣንን በተናጠል መግደልና ጠብሶ በእግዚአብሔር ፊት መብላት ስለማይቻል ኃጢአት ወይም ሰይጣን በእንስሳው፤ «ሥጋ» እንዲሆን ይናዘዙበታል፤ ማለትም ሞት የሚገባው ለጻድቅ ወይም ለንጹሕ ሳይሆን፤ ለኃጢአት ወይም ለሰይጣን ስለሆነ፤ የሚገደል፤ ወይም የሚሞት ነገር ሞት የሚገባው ሆኖ መገንት ስላለበት እንስሳው ሊገደል ከመቅረቡ በፊት እንደ ሌጌዎን ሰይጣን ከኃጢአተኛው ሰው ወጥቶ ወደ እንስሳው መግባት አለበትና (ማረ.5:-13) ኃጢአት ወይም ሰይጣን የገባበትን እንስሳ ገድሎ አርዶ በጌታ እሳት ጠብሶ የሥጋውን ጣፋጭ ሽታ ማለት መንፈሱን (ፌሱን) ለእግዚአብሔር እያቀረበ፤ ሥጋውን (ቁስ አካል) ከፍሉን ድብን አድርጎ ጠብሶ በሕጉ መሠረት በተመረጠው ሥፍራ፤ በጌታ ፊት የተቀደሰውንና የተባረከውን ከጌታ ማዕድ ሲበሉት እንዴት-እንዴት ይጥማል? ጣዕሙ ማር ነው፤ ጣት ያስቆረጥማል፤ (መሳ.14:8-9ቀ.14:18) ለዘላለሙ አሜን።

ይህን ገለጥ ለማድረግ ወደ ጎን እናያለን፤ ሰይጣን፤ ወይም ኃጢአት ያለ ሥጋ ታርዶ፤ ተጠብሶ ለመሥዋዕት ሊቀርብም፤ ሊበላም አይችልም፤ ሥጋ ሲባልም፤ በአሕዛብ፤ በእስራኤል፤ በመለኮት በሦስት ደረጃ መታየት ይገባል። የመጨረሻው ሥጋ እንዲሰቀል የተፈረደበት ከፍለ አካል ስለመሆኑ የተብራራውን እንደርስበታለን። ሥጋ ሰይጣንን እንዳያመልጥ ጠፍሮ ማሠራያና መግደያ ሆኖ የተዘጋጀ ስለመሆኑ የብሉይ ኪዳን የመሥዋዕት አቀራረብ ምሳሌ ያሳያል። ከተጠበሰው ሥጋ ለእግዚአብሔር የቀረበው ፌሱ ሰይጣን ነው ወይስ ለሰው የቀረበው ሥጋው ሰይጣን ነው? መልስ ስጥ፤ እሳት እውነትንና ሐሰትን መለያ (መቀደሻ) መሣሪያ ሆኖ ይታያል። እሳት፤ የፍርድ ምሳሌ ነው። በእሳት ካልሆነ ሰይጣን ከሥጋ

አይለይም፡፡ ከሥጋ የተለየ ሰይጣን መግቢያው የት ነው? ከእሳት ወደ ፍጹም እሳት?

እግዚአብሔር አዳምን በሥጋ ቁርባን የጠፈረው ምን ሲያደርግበት ነበር? የአዳም ሥጋ ሰይጣንን እስከ ፍርድ ቀን ከመመኘት በስተቀር ወደ ፈለገበት ሁሉ እንዳይበርር የማሠራያ ግንደላ ነበር፡፡ በእሥር በተወሰነ ክልል ብቻ እንዲንቀሳቀስ የቅርቡን ብቻ ከሚያይ ዕውር ዓይን ጋር ገደበው፤ አሠረው፤ (ዘፋ. 32:8፤ ሐሥ. 17:26-27፤ ኢዮብ 14:5) ይመሳከር፡፡

የብሉይ ኪዳን በግ ሊመጣ ያለው በግ ግርዶሽ ሲሆን፤ ኃጢአት የሰይጣን መጋረጃ ነው፡፡ ኃጢአትን መናዘዝ ሰይጣንን፤ የሞትን መርዝ ማስመለስ ነው፡፡ በቀድሞ ሥርዓት ኃጢአትን ማለት ሰይጣንን መትፋት ምትክ ሆኖ ሊሞት በተዘጋጀው በግ ላይ ነበር፡፡ ኃጢአት ወይም ሰይጣን በበጉ ላይ ሲናዘዙትም ወይም ሲተፉት ሊታረድና ተቃጥሎ ሊጠፋ ስላለ እየተንቀጠቀጠ እንደሚተፋ አሁን አንተና እኔ ኃጢአትን በበጉ ክርስቶስ ላይ ለመጫን ስንናዘዝ (ስንተፋው) ክርስቶስ እሳት በመሆኑ ኃጢአት በውስጣችን ሆኖ ፍርድ ሊቀበል ነውና አብሮን የኖረበትን ምድር፤ (አካል ምድራችንን) ሲያንቀጠቅጥ አካላችን የሆነ ነውና ከእርሱ ጋር አብረን እንንቀጠቀጣለን፤ እንፈራለን፡፡ ማንም ሰው ኃጢአቱን ወይም ነውሩን ሊናዘዝ፤ ሊተፋው የሰውን ፊት ፍርድ እንኳ ፈርቶ ይንቀጠቀጣል፡፡ የሰይጣኑ ፍርሃት፤ ጭንቀቱ ይተላለፍብናል ለማለት ነው፡፡

አሁን በእግዚአብሔር ፊት አልፎ ሲሞትልህ ሥጋህ በመሆን በተዘጋጀው በጉ ክርስቶስ ላይ በመናዘዝ ኃጢአትህን ትጭንበታለህ፡፡ ከትንሣኤ ወዲህ ክርስቶስ ካንተ/ች በውጭ በርቀት የሚሞት ሳይሆን በማንነታችን ሆኖ ነው፡፡ እንደ ብሉይ ኪዳንም በግ ክርስቶስ በሥጋህ ከፊትህ መሪና ቀዳሚ አርዳዩ ሆኖ ሲሞት፤ አንተም ከኋላው ሆነህ አብረህ ከእርሱ ጋር ሞትክ

ማለት ነው፡፡ የብሉይ ኪዳን ኃጢአት የተጫነበት በግ ከተገደለ በኋላ በእሳት ተጠብሶ የሚበላ ከሆነ፤ አሁን የአዲስ ኪዳን በግ፤ ክርስቶስ የእኔ ኃጢአት ሰይጣኔ ተጭኖበት ለሞት ከቀረበ ዘንድ ተጠብሶ የሚበላው በምን እሳት ነው? ቢባል፤ እሳት የእሳት ምላሌ ነው፡፡ የአዲስ ኪዳን የእውነት እውነተኛው እሳት እንደ ሙሴ ቁጥቋጦ አመድ ሳያደርግ የሚያቃጥለው እሳት መንፈስ ቅዱስ ነው፡፡ ክርስቶስ ለዓለም ሕይወት ምግብ ሆኖ የቀረበው በእውነት እውነተኛ እሳት በመንፈስ ቅዱስ ስለሆነ (ዕብ.9:14) ቅዱስ ምግብ ነው፡፡

ጥልን፤ አንድ ሲሉ በዝርዝር 16 (የገላ.5:19-20) ዓይነት የሥጋ ሥራዎች በጽሑፍ ሰፍረዋል፡፡ ጥል ማለት ጠላት፤ ጠላትነት ነው፤ የተጻፈው ጠላት ሰይጣን ነው፤ (ማቴ.13:24-28፤ ሉቃስ 10:19፤ 1ጴጥ.5:8፤ 1ቆሮ. 15:25፤ ዕብ. 10:13)፡፡ የሥጋ ሥራ የሰይጣን ሥራ መሆኑ ይታወቃል፡፡ ሥጋና መንፈስ እርስ በርሱ ጥለኛች አንዱ ሌላውን ተቃዋሚ ነው፡፡ እነዚህ የተዘረዘሩት የሥጋ ፍሬዎች፤ የጠላቱ የሰይጣን ፍሬዎች ናቸው፡፡ እነዚህ ኃጢአት እንደ መሆናቸው መጠን እንዲገደሉ የታዘዙ የሥጋ ብልቶች እንደሆኑ (ቆላ.3:5) ይገልጻል እነዚህ በገሃዱ ዓለም በግልፅ የማይታዩ ብልቶች እንደ መሆናቸው በመንፈስ እንጂ በግልፅ የሚገደሉ አይደሉም፤ እንደ ተጻፈ፤ «... በመንፈስ ግን የሰውነትን ሥራ ብትገድሉ በሕይወት ትኖራላችሁ፤ (1ኛ 8:13)» ሥጋ የተባለውም፤ ሰውነት የተባለውም፤ ብልቱ የተባለውም ተስቅሎ እንዲሞት የተፈረደበት የማይታየው አካል ሰውነት ሰይጣን እንጂ ገሃዱ (ተጨባጩ) ሥጋ ሰውነት እንዳይለ ግልፅ ነው፡፡ ሥጋ እንዴት እንደሚሰቀል በዚህ መጽሐፍ በበቂ ተብራርቷል፡፡

እንዲህ ሲባልም ሥጋ ያለ ሰይጣን፤ ሰይጣንም ያለ ሥጋ የለም፡፡ ሰይጣን ያለ ሥጋ ከሆነ ተፈረደበት፤ ወደ ውጭ ተጣለ፤ ያለ መድረሻ በንኖ ጠፋ ማለት ነው፡፡ ጌታ ኢየሱስ በሰይጣን ላይ ፈረደበት ማለት፤ በመንሹ ከሥጋ ለይቶ ያለ መድረሻ ለዘላለም እንደ ከነፈ እንዲኖር አደረገው

በእግዚአብሔር መጽሐፍ ፊልጉ አንብቡም፤ አፌ እህልና መንፈሱም ሰብስቦአቸዋልና፤ ከእነዚህ አንዲት አትጠፋም፤ ባልንደራውንም የሚያጣ የለም፤ ኢሳ.34:16

በእግዚአብሔር መጽሐፍ ፊልጉ አንብቡም፤ አፌ እህልና መንፈሱም ሰብስቦአቸዋልና፤ ከእነዚህ አንዲት አትጠፋም፤ ባልንደራውንም የሚያጣ የለም፤ ኢሳ.34:16

ማለት ነው፤ አጋንንቱ ኢየሱስን «ልታጠፉን መጣህን?» እያሉ የሚወተውቱት ለዚህ ነበረ። ጠላት፤ ማለት ሰይጣን ከሥጋ ጋር በጣም ራ ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ ሰውነታችሁን እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝ ቅዱስ መሥዋዕት አድርጋችሁ አቅርቡ ሲል እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝ ቅዱስ መሥዋዕት ማለት እንዴት ነው? እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝ ቅዱስ ማለት በእሳት ተቀድሶ ያለፈ ሰውነት፤ ወይም ሥጋ ማለት በዘመናችን ቀዳሹ እሳት መንፈስ ቅዱስ ነው።

እንግዲህ ሥጋን የገደለ ሰው ማለት በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ሰውነቱን ከኃጢአት ለይቶ፤ ቀድሶ በጌታ ፊት አዋርዶ ሲያቀርብ መሥዋዕት አድርጎ አቀረበ ማለት ነው። በእንዲህ ሁኔታ ሥጋ ጠላቱ ተጠብቦ እርር ብሎ ሲቀርብ እግዚአብሔር ደስ ይለዋል። ጨሱም ለእግዚአብሔር መልካም መዓዛ ሆኖ ይቀርባል እንጂ ሥጋው ለአቅራቢው በጌታ ፊት በቅዱስ ሥፍራ የተባረከ የተቀደሰ መብል ይሆንለታል እንደ ሲቀ-ካህን። «ከሥጋው አንዳች ከቤት ወደ ሜዳ አታውጡ...» ተብሎ እንደ ተጻፈ፤ «...አለቃው (ሲቀ-ካህኑ) በእግዚአብሔር ፊት እንጀራ ይበላ ዘንድ ይቀመጥበታል፤ በበሩ ደጀ-ሰላም መንገድ ይገባል፤ በዚያም መንገድ ይወጣል (ሕዝ. 44:3)»። ዛሬ የግል ጠላትህን በራሱ ውስጥ የራሱህን አጋንንት ሥጋህን ከነተጣማሪው ትዋጋለህ፤ ሥጋህን ልትለየው ስለማትችል አጣምረህ ትገድላለህ፤ ፍሬው እስኪለይ ድረስ ከገለባ ጋር አብሮ እንደሚወቃ። ሥጋህን ከነተጣማሪው ሕያው፤ ቅዱስ መሥዋዕት አድርገህ ለጌታ ታቀርባለህ እንጂ እንደ ብሉይ ኪዳን ሥርዓት ካንተ ጋር የተዋሸደውን ተራምደህ አልፈህ ከማንነትህ በውጭ በርቀት ያለውን ጠላት ከነፃናዊን፤ ኬጢያዊን፤ አሞራዊን...ወዘተ አይደለም። ጠላት እንደ ገባዎን ሰዎች (ኢ.የሱ 9:1-23፤ ቁ.16፤ ቁ.22) ከውጭ ለማምለጥ ሸሽቶ እውስጥህ የገባውን ካንተ ጋር አጣምረህ ካልሆነ እንዴት አድርገህ ለይተህ ትገድለዋለህ? ጠላትን እንጀራ ይሆኑናል (ዘኁ.14:9) የተባለው የውጫዊ፤

ፊደላዊ (ፍጥረታዊ) ከማንነት በርቀት ያለ ርስት ጠላት ሥጋን አመልካች ሳይሆን የውስጣዊን፤ በአዲስ ኪዳን ስቀለ፤ ግደሎ የተባለውን በማንነታችን ውስጥ ያስገሠገውን ጠላት ሥጋ አመልካች ትንቢታዊ ነበር፤ መግደል ማለት በግልፅ መግደል ሳይሆን የተዋረደ የተቀጠቀጠ የተዋረደ (ኢ.ሳ.57: 15፤ ም. 66:2፤ መዝ. 51:16-17፤ ማቴ. 20:25-26) ለምሳሌ ሳምሶን አንበሳን ገድሎ ግዳዩን ከእናት አባቱ ጋር የበላውና ማር የሆነላቸው በውጭ የሚታየው የፊደሉ አንበሣ፤ ዛሬ በአዲስ ኪዳን ሲታይ በመጋረጃ አንበሣ፤ አስመሳዩና የሐሰት እውነቱ ሆኖ ትንቢታዊ ነበር፤ (መሳ. 14፤ 8-9 ቁ.14:18) እንጂ ይህ ዛሬ የእውነቱ እውነቱ አንበሣ ከማንነት በውጭ፤ በርቀት ያለው ውጫዊ፤ አንበሣ አመልካች ሳይሆን፤ ውስጣዊን የሚውጠውን ሰው ሽቶ በማንነታችን ውስጥ የሚያገሣውን በሥጋችን ተሸፋፍናና አካል ሰውነታችንን መስሎ ያለውን ዲያብሎስን ያመለክታል።

ቀደም ሲል እንዳየነው ይህን አካል ሰውነታችን ሆኖ ተዋህዶን ያለ የመንፈሱን አንበሣ (ሥጋን) በመንፈስ ብንገድለው ንብ ገብቶበት የግዳዩን ግብዣ ፊደላዊ (ፍጥረታዊ)ውን ማር እንበላለን ወይስ መንፈስ ቅዱስን እንበላለን? ይህ አንበሣ ቢገደል ማር ይፈልቃል ወይስ መንፈስ ቅዱስ ይፈልቃል? መንፈስ ይፍለቅ ወይስ መንፈስ ቅዱስ ይፍለቅ? ይልቅ የሚጣፍጠው የፊደሉ ማር፤ ማር ነው ወይስ የመንፈሱ ማር፤ መንፈስ ቅዱስ ነው? ከማንነት ውጭ በሜዳ ያለውን ፊደላዊ (ፍጥረታዊ) (የሐሰት እውነቱን) አንበሣን ገድሎ ማር ካወጣው ሳምሶንና ከማንነት ጋር ተጣብቆ አካል ሰውነት የሆነውን በውስጥህ የተሰወረውን የእውነት እውነቱን አንበሣ ዲያብሎስን ገድለህ መንፈስ ቅዱስን ካፈለቅሽው ከእንተ ማን የተሸለ አድርጓል?

ጌታ ኢየሱስ አንበሣን ገድሎ ነው መንፈስ ቅዱስን ያፈሰሰው ወይስ ሥጋን ከዲያብሎስ ገድሎ ነው? ከዚህም ጋር የአሕዛብን ወተት ትጠጫያሽ፤ የነገሥታትንም ጡት ትጠቢያለሽ (ኢ.ሳ.60:16) የሚለውን

እናነፃፅር፡፡ ወተትና ማር ሲፈልቅ የሚችለው በውጭ ያሉትን አሕዛብ፤ ከነፃናዊ፤ ኬጢያዊ፤ አሞራዊን ቢገድሉ ነው ወይስ በማንነት ውስጥ ያለውን አሕዛብ (አዳምን) ቢገድሉ ነው? ሌላውን ከሚገድለው ኢየሱስ በራስ ማንነት ውስጥ ያለውን አሕዛብ (አዳምን) ከምትገደለው አንተ ማን ጀግና ነው? አስብበት፡፡

በሕይወት መኖር የምንችለውም በሊቀ ካህንነት ሥልጣን መሥዋዕት ዘወትር በእግዚአብሔር ስናቀርብና የመሥዋዕቱን ሥጋ እንጀራ በተቀደሰ ሥፍራ የግዳዩን ደስ፤ ደስ በፊቱ በመበላት ነው፡፡ አለበለዚያ በእግዚአብሔር ፊት መብላት ያለብን ምንድን ነው? እኛ በክርስቶስ ጸጋ ሊቃ-ካህናት ነን እንላለን ስንመፃደቅ፤ ያድርገውና፡፡

እንዲህ ከሆነ የምናቀርበው እንደ ብሉይ ኪዳን ሥርዓት ከማንነት ውጭዊ የሆነ ነገር ማቅረብ እንደማንችልም ግልፅ ነው፡፡ የምናቀርበው መሥዋዕት «...ሥጋን ግን አዘጋጀሁልኝ...» ተብሎ እንደ ተጻፈ ነው (መዝ.39:6-8; ዕብ.10:5-7)፡፡ እንዲሁም ደግሞ (ሰውነታችሁን) ሥጋችሁን፤ እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝ ሕይወት ቅዱስ መሥዋዕት አድርጋችሁ ታቀርቡ ዘንድ...ተብሏል (ሮሜ 12:1) ደግመን ብናስታውስ፡፡

እግዚአብሔር ሥጋችንን ስናቀርብለት ይበላል ወይ? እንዲህ ይላል፤ «የፍሪዳውን ሥጋ እበላለሁን? የፍየሱንስ ደም እጠጣለሁን? (መዝ.50:13-14)» የእግዚአብሔር መሥዋዕት የተሰበረ ልብ ነው፤ (መዝ.51:16-17) ከዚህም ሌላ በደጅ ቆሜ አንኳኋለሁ...ከእርሱ ጋር ራት እበላለሁ፤ እርሱም ከእኔ ጋር ይበላል ከንጉሡ ጋር ከማዕዱ (ራዕይ 3:20) እኛ ሥጋችንን እንጀራ አድርገን ስናቀርበለት እርሱ ከዚያ አንሥቶ ለእኛ ራሱን ሥጋውን እንጀራ አድርጎ ያቀርባል፤ እንደ ሰንኩ ራት፡፡ ጥሬ ሥጋ በእሳት ስለ አላለፈ ሰይጣን ነውና ቅዱስ ሳይሆን እርሱስ ነው፡፡ እንደ ብሉይ ኪዳን በግ በእሳት ተቀድሰን ጣፋጭ ሽታ ሆነን ነው እንጂ፡፡

ኢየሱስሳ? የኢየሱስ ግዳይ የት ገባ? ኢየሱስ በዘላለም መንፈስ የሚቃጠል መሠዋዕት አድርጎ ራሱን ያቀረበው በሕጉ መሠረት ኃጢአትን በላዩ የተጫነበት በግ ሆኖ ነው፤ በውስጡ ግን (በመንፈሱ) ንጹሕ፡፡ በሕጉ በራሱ በኩል ነውር የሌለበት እንስሳ በራሱ ላይ በተጫነው የሰው ኃጢአት ይሞታልና፡፡ እንስሶች እፍ ባይኖራቸውም በባሕርና በመሥዋዕትነታቸው ሊመጣ ላለው ክርስቶስ ምስክሮች ነበሩ፡፡

የፋሲካው ሕግ፤ (ዘፀ.12:43-50)

የፋሲካው ሕግ በግራ በኩል የእግዚአብሔር የማዳን፤ የኃጢአት ዋጋ ዕዳ ክፍያ ሥቃይ፤ በቀኝ በኩል የዕርቅና ምህረት ደስታ፤ ፈንጠዚያ ሥነ-ሥርዓት ሕግ ሆኖ መታየት ያለበት ነው፡፡ ፋሲካን መካፈል ያለበት ምን ዓይነት ሰው ነው? ዳግመኛ የተወለደ ሰው ከሙታን የተነሣ፡፡ ፋሲካ በመብልነቱ ምንድን ነው? ፋሲካ በእዲስ ኪዳን የውስጥ ሰውነት ሕይወት እንጀራ ነው፡፡ የሰው ልጅ የውጭና የውስጥ፤ የፊደልና የመንፈስ ሰውነት ጣምራ ፍጥረት ነውና፡፡

በመሠረቱ ፋሲካን የመካፈል ምስጢር የእውነት እውነቱ ምንድን ነው? ፋሲካን መብላት ማለት ክርስቶስን በአዳም ያመለጠውን በእግዚአብሔር ገነት ያለውን ሕይወትን ዛፍ በድል አድራጊነት ደርሶ መብላት ማለት ነው፤ (ራዕይ 2:7)፡፡ በሌላ በኩል የሕይወት ዛፍ ከተሠወረ መናጋር ባንድነት ተጠርቷል፤ (ራዕይ 2:17) እንዲሁም ደግሞ ዛፉን ለመድረስ በድል አድራጊነት በበፋ መግባት ይችላል ዘንድ ልብሳቸውን የሚያጥቡ ብፁዓን ተጋዳዮች እንደ ሆኑ (ራዕይ 22:14) ጨምሮ ይገልፃል፡፡ ድል አድራጊ ተጋዳይ ጀግኖች ሲባል ምን ማለት ነው? ድል አድራጊ ተጋዳይ ጀግኖች ልብሳቸውን ማጠብ የሚችሉ ጀግኖች ማለት ነው፡፡ ልብሳቸውን የሚያጥቡት በምንድን ነው? በ/ራዕይ 7:14) እንደ ተገለጠው ልብሳቸውን የሚያጥቡት በበጉ ደም ነው፡፡ የበጉ ደምስ ምንድን ነው? ከበጉ

እየመነጨ የሚፈልቀው የሕይወት መንፈስ ቃሉ ነው። በሌላ አቅጣጫም የሕይወት መንፈስ የሕይወት ውኃ ተብሏል፤ (ኤር.2:13፤ ም.17:13፤ ዮሐ.4:13-14፤ ም.7:37-39-) ይህ ልብስን ያጥባል ወይስ ልብን? ልብን ይጠብ ወይስ ልብስን ይጠብ? ወደ ፋሲካው ሠርግ አዳራሹን የሚያስገባው ንፁህ ልብስ ነው ወይስ ንፁህ ልብ ያስገባል?

በበጉ ደም ልብስ ማጠብ ጀግንነት ሆኖ ለድል አድራጊነት ማብቃቱ እንዴት ነው? ዕድፋስ ምንድን ነው? በበጉ ደም ልብስን ማጠብ ጀግንነት ነው ወይስ ልብን ማጠብ ጀግንነት ነው? በጠባቡ በር ወደ አዲሲቱ ኢየሩሳሌም ከተማ ለመግባት (ሉቃስ 13:24) በተጋድሎ መወገድ ያለበት ዕድፋሙ ልብ ነው ወይስ ዕድፋሙ ልብስ ነው? ድል የነሣ የተባለው ዕድፍ የሆነ አሮጌውን ማንነት ማስወገጃ የተጋድሎ ሥነ-ሥርዓት ስለሆነ ነው የድል አድራጊነቱ ጀግንነት። የበጉ ሠርግ የሆነ የፋሲካውን ራት ለመካፈል የሚያበቃ ሸለፈት የሆነ አሮጌ ማንነት የማስወገዱ ሥነ-ሥርዓት ከሙታን መነሣት፤ ዳግመኛ ልደት ተብሏል።

ፋሲካውን መብላት የሚገባው ምን ዓይነት ሰው እንደሚሆን መስፈርቱ ለእስራኤልም ሆነ፤ ለአሕዛብ በብሉይ ኪዳን ቀጥሎ ተመልክቷል።

- እንግዳ ሰው ከእርሱ አይብላ፤
- በብር የተገዛ ባርያ ቢኖር ከተገረዘ በኋላ ከእርሱ ይብላ፤
- መፃተኛና ሙያተኛ ግን ከእርሱ አይብሉ፤
- በአንድ ቤትም ይበላ፤
- ከሥጋው አንዳች ወደ ሜዳ አታውጡ፤
- አጥንትም አትስበሩበት፤
- ዕንግዳ ሰው በመካከላችሁ ቢቀመጥ ለእግዚአብሔር ፋሲካ ሊያደርግ ቢወድድ አስቀድሞ ወንድ ሁሉ ይገረዝ፤ ከዚያ በኋላ ይቅረብ፤ ያድርግም፤
- ያልተገረዘ ሁሉ ግን ከእርሱ አይብላ።

እንግዳ ሰው ከእርሱ አይብላ፤ ፋሲካው በበጉ አካል ብልትነት ለመጠቀል የሱን አካል የሚካፈሉት ሲሆን፤ እንግዳ፤ ወደ መጣበት ተመላሽ፤ ስለመሸበት ያደረ፤ የዕለት ሰው መሆኑ ነው፤ እዚህ፤ ከእስራኤል ሕዝብ ጋር ርስትም ውርስም፤ ተስፋም የሌለው፤ መስፈርቱንም ያላሟላ፤ የቀድሞ ወገኑን ያልተወ ወገኑም፤ ርስቱም፤ ውርሱም ውጭ ሌላጋ የሆነ ማለት ነው። እንግዳ ሰው ወደ ራሱ ሥፍራ ተመላሹን የአስቆሮቱ ይሁዳን ዓይነት ሆኖ ይታያል (ሐዋ.1:25)።

አዳምምኮ በልደቱ ወደ ሌላ ከተወሰደ በኋላ ዘፋ ሌላ ባዕድ ሆኖ እያለ የሕይወት ዛፍ ከሆነው ክርስቶስ ገብቶ ሳይሆን እጁን ዘርግቶ ወስዶ እንዳይበላ (ዘፍ.3:22፤ ከማር. 14:20፤ ሉቃስ 22:21) ተደረገ። እዚህ ላይ እንግዳውን እንግዳ፤ ባዕድ የሚያደርገው በዘፋ ሌላ መሆኑ ብቻ ሳይሆን አለመገረዙ ጭምር ነው፤ ሸለፈቱን አለማውለቁ፤ ከእስራኤል ጋር አንድ አካል አለመሆኑ አለመገረዙ ርኩስነት ከመሆኑም ከመግቢያው በር {ከክርስቶስ} በላይ መግዘፉ ነው። ክርኩሱ ጋር ቢካፈሉ ርኩሰቱ ይተላለፍባቸዋል። በዚህ አንፃር የዛሬው እንግዳችን ቀደም ሲል እንዳየነው ነገ፤ ተነገውዲያ ሊለይን ያለ ከቁሳዊ በዜታችን ጣራ በታች አድሮ ውሎ ሂያሮ ግልጡ እንግዳ ሳይሆን፤ ነገ፤ ተነገውዲያ አፈር ሆኖ እስኪለየን ድረስ ለጊዜው የሚያድረው ከእርሱ ጋር ኖረን የረከሰንበት ተቆርጦ መጣል የሚገባው ርኩሱ እንግዳ የአዳም ሸለፈታችን ሥጋችን ነው እንጂ ከማንነታችን ውጫዊ ሰው እንዳልሆነ ልብ ማለት አለብን። ይህ እንግዳ በባለመጋረጃው ብሉይ ኪዳን ዘመን ከማንነታችን በውጭ በኩል በራሱ ልዩ አካል ሆኖ በልዩ አካል መጋረጃ ተለይቶ አድሮ ይወጣ የነበረው፤ አሁን ግን መጋረጃችንን ዘልቆ ገብቶብን የገዛ አካላችን የሆነ አዳም ነው።

ከእኔና ከአንተ/ች ጋር ያለው አዳም እጁን ዘርግቶ የሕይወት ዛፍ ከሆነው አስመሳዩን እንጂ የእውነቱን እውነት ፋሲካ ቅዱሱን እንጀራ እንዳይካፈል የሕይወት ዛፍ ከሆነው ፋሲካና አዳማችን መካከል የግዝረት ሰይፈ ነበልባል ተዘርግቷል። እርሱንና ከእርሱ ጋር ተሰማምተን የምንኖረውን ወገኖች ሕጉ፤ «የቁልፈቱን ሥጋ ያልተገረዘ ቆላፍ ሁሉን ከወገኑ ተለይቶ ይጥፋ እያለ ነው»። ወገኔ ሆይ፤ ከዚህ በሰይፍ ስለት መወገድ ካለበት እንግዳችን ጋር ተቃቅፈን እስካለንበት ጊዜ ሁሉ የእግዚአብሔር እራት የሆነ ፋሲካ {ክርስቶስን} መብላት ከቶ አይፈቀድም፤ “ሰማይና ምድር ያልፋል” እንጂ ሕጉ በሥራ ላይ እስካልዋለና {እስካልተፈፀመ} ድረስ /በ/ ዝምብሎ ሊሻር ከቶ አይችልም (ማቴ.5:18፤ 24:35፤ ኢሳ.40:8) ጋር ይነፃፀር፤ የጌታን እራት የበላን በማስመሰልና በመመሰል አርቲፊሻል በሆነ ሥራ ግን መድረሻችንን ሳናውቅ በጭፍን ጉዞ መቀጠል ይቻላል። ሆኖም ይደር ይዋል እንጂ፤ ነገና ተነገውዲያ ተለይቶን ወደ ነበረበት ሊመለስ ያለ ቁርበት እንግዳችንን በስለታም ሰይፍ ፈቅደን ካልተቆራረጥንና ተቃቅፈን እስከኖርን ድረስ ክርሱም ጋር ርኩሶች ስለሆንን የፋሲካን እራት ግብዣ ለመካፈል የሕጉ አጥር ወደ አዳራሹ አያስገባንም።

በብር የተገዛ ባርያ ቢኖር፤ ከተገረዘ በኋላ ክርሱ ይብላ፤ ባርያ በእስራኤል ብር፤ በደሙወዙ ከፃለም የተዋጀ የራስ ገንዘብ፤ የሆነ ሰው ስለሆነ መስፈርቱ መገረዝ፤ ቆለፊቱን ማውለቅ ይቀረዋል፤ መገረዝም ክርሱት ቁርበት ውስጥ መሸለክ፤ (ኢሳ.52:1-2) ከሙታን መነሣት፤ (ቆላ.2:13) ከቁርበት ጨለማ ግርዶሽ ወደ እግዚአብሔር ፊት ብርሃን መውጣት፤ (ዘፍ.17:1) ዳግም መወለድ፤ ደጋግመን እናመሳክር። በእስራኤል ብር የተገዛ ባርያ በዋናው እስራኤል በክርስቶስ ገንዘብ በደሙወዙ የተዋጀ ባርያን ያመለክታል። ዛሬ ቤተ-ክርስቲያንን የሞሉ ብዙዎች በክርስቶስ ደሙወዝ ይዋጁ እንጂ ፈፅሞ ይገረዝ የተባለውን መሥፈርት ያላገኙ

ቆለፊታዎች ከመጋረጃ ውጭ ያሉ ናቸው ማለት አግባብነት ያለው ምስክርነት ነው። እነዚህ ታዲያ ሥጋውያን ቆለፊታዎች ስለሆኑ የተሸፋፈኑበት የቆለፊቱ መሸፋፈኛቸው እንዲገለጥ ከቶ አይወዱም ቃሉ ክርስቶስ መጋረጀውን ከላይ እስከ ታች ቀዶ እንዳያራቁታቸው እጅግ ይጠነቀቃሉ፤ የሚሸፋፍናቸውን አገልጋይ መርጠው ያቆማሉ። እንግዲህ ያልተገረዘ ማለትም ርኩስ ከውሾች፤ ከአስማተኞች፤ ከሴሶኛዎች፤ ከነፍሱ ገዳዮች፤ ከጣዖት አምላኪዎች ጋር በውጩ ጨለማ ያሉ እንደሆነ የፍርዱ መጽሐፍ የሆነው (ራዕይ 22:15) ወደ ውጩ ጨለማ ዳርጓቸዋል። መጻሕፍትም ተገለጡ፤ ፍርድም ሆነ (ዳነ. 7:9-10፤ ቁ. 10/ለ፤ ራዕይ 20: 11-15) ተብሎ የተጻፈው አሁን ይፈጸምባቸዋል። በሌላ በኩልም ፋሲካ ቅዱስ የሆነው የልጆች እንጀራ እንጂ ለውሻዎች የሚጣል ሰላይደለ ሕጉ ያግደዋል፤ እያቀርበውም፤ (ማቴ. 15:25-28፤ ማር.7:24-30)።

መፃተኛና ሙያተኛ ግን ከእርሱ አይብሉ፤ መፃተኛና ሙያተኛ እንደ እንግዳ ነው የሚቆጠሩት፤ የዕለት፤ የውሎ ሰው የሆነ የዕለት ጥቅሙን ቃርሞ ወደ መጣበት ተመላሽ በመሆኑ በእንግዳ ላይ የተደነገገው ሕግ በእርሱ ላይ ይፈፀምበታል። ሁለቱም ከእግዚአብሔር ሕዝብ ወገን ያልተወለዱ ናቸው። መፃተኛና ሙያተኛ ዛሬ ማነው? ለዛሬው በዕለታዊ ጉዳይ የተሰበሰቡ፤ አስመሳዮች፤ በዚህ መስተዋት ማንነታችንን እንፈትሽ። ችላ አንበል።

በአንድ ቤትም ይበላ፤ ፋሲካው በአንድ ቤት ይበላ ሲባል፤ መላ እስራኤልን የሚጠቀልል ቤት ሆኖ ስለሚታይ፤ አንዱ ቤት የሰው የፊደል አካል ሰውነት ሊገባበት የሚችለው ቁሳዊ የሆነ ቤት ነው ወይ? መላ እስራኤልን እንዴት ሆኖ በአንድ ቤት ሊሰበሰብ ይችላል? ነገሩ ትንቢታዊ መሆኑ ነው። የመላ እስራኤል ተወካዮች በመሆን ሐዋርያት የመጨረሻን ፋሲካ በአንዱ የሰገነት ቤት በመብላት ፈፀሙት። አለዚያ አንዱ ቤት እንኳ እስራኤልንና ዓለሙን ሁሉ ማለት አሕዛብንና ልሳናትን ሁሉ አንድ

አድርጎ አጠቃልሎ ሰብሳቢ የያዕቆብ አምላክ ቤት የሆነውን ክርስቶስን (አብን) ((ኢሳ. 2:2-4፤ ሚክ.3:1-2፤ ራዕይ 21:22)፤ በርቀት ሲያመለክት ነው፤ ክብር ለእርሱ ይሁን፤ ለዘላለሙ አሜን። ክርስቶስ ቄስ-አካል የሆነ ሰውነትን ሰብሳቢ ቤት ሳይሆን፤ መንፈሳዊውን ውስጣዊ ሰውነትን አጠቃልሎ ሰብሳቢ የያዕቆብ አምላክ ቤት፤ የሰማይ ደጅ ነው፤ "ይህ ሥፍራ የእግዚአብሔር ቤት ነው፤ እንጂ ሌላ አይደለም፤ ይህም የሰማይ ደጅ ነው... ዘፍ. 28:10-19፤ ዮሐ.2:19-21፤ ኢሳ .2:2፤ ሚክ.4:2፤ ኢሳ.66:18) በቤት በእግዚአብሔር ፊት የሚበላውን ቅዱስ፤ ብሩክ እንጀራ (ክርስቶስን) ከንባቡ ተነሥታችሁ አስመስላችሁ አትሥሩ፤ የሚመሰለው ነገር በምድር ላይ ከቶ አይገኝምና እባካችሁ፤ እባካችሁ።

ክርስቶስ ፋሲካ የሚበላበት ቤት ብቻ ሳይሆን ለፋሲካው ተፈላጊ ነገር ሁሉ ነው። ቤቱ ግን መግቢያ በሩ እጅግ ጠባብ ነው፤ ክርስቶስ ወደ ሕይወት የሚወስደው ቀጭኑ መንገድም፤ ጠባቡ በርም መሆኑ ተደጋግሟል። የእግዚአብሔርን እራት ለመብላት ከዚህ ቤት ውጭ ሌላ የለምና ነው እርሱ ቤት-ኤል የተባለው የእግዚአብሔር ቤት ነውና፤ (ዘፍ.28:10-19፤ ዮሐ.2:19-21)

ከሥጋው አንዳች ወደ ሜዳ አታውጡ። ይህ ማለት፤ ከፍ ብሎ እንደ ታየውም ሕጉ በሚያዘው መሠረት «... ሁልጊዜ አምላክህን እግዚአብሔርን መፍራት ትማር ዘንድ ስሙ እንዲጠራበት በመረጠው ሥፍራ በአምላክህ በእግዚአብሔር ፊት የእህልህንም የወይን ጠጅህንም የዘይትህንም አሥራት የላምህንና የበግህንም በኩራት ብላ፤ ዘፍ.14:22-27» ከሚለው ትዕዛዝ ጋር ተመሳሳይ ሆኖ ይታያል። ... ከዚህ ጋር

«ነገር ግን አምላካችሁ እግዚአብሔር ከነገዶቻችሁ ሁሉ ስሙን በዚያ ያኖር ዘንድ ወደዚያ ወደ መረጠው ሥፍራ ትመጣላችሁ፤ ማደሪያውንም ትሻላችሁ። ወደዚያም የሚቃጠለውን ሌላ መሥዋዕታችሁንም አሥራታችሁንም በእጃችሁም

ያነሣችሁትን ቁርባን፤ ስዕሊታችሁንም በፈቃዳችሁ የምታቀርቡትን የላማችሁንና የበጋችሁንም በኩራት ውሰዱ፤ በዚያም በአምላካችሁ በእግዚአብሔር ፊት ብሉ፤ /በአምላካችሁ ፊት ሲል በብርሃን ብሉ ማለት ነው/ እጃችሁንም በምትዘረጉበት ነገር ሁሉ እናንተና ቤተሰባችሁ ሁሉ ደስ ይበላችሁ፤ ዘፍ.12:5-7።»

ከሥጋው አንዳች ወደ ሜዳ አታውጡ ሲል፤ እራቱ የተቀደሰ ነገር ስለሆነ ከሚበላው ሰው በስተቀር ሌላው እንዳያውቀው በሰውር ጨርሱት (ፈጽሞት) ማለቱ ግልፅ ነው። ሰው መንፈሳዊ ነገሮችን በተገቢው መንገድ ስለማያየው ነገር ግን በሥጋ ማለት በሰይጣን ዓይን ስለሚያይ ቅዱሱን ነገር አስመስሎ እንዳይቀርፀውና ወደ ሜዳ አውጥቶ እንዳያረክሰው ማለቱ እንደሆነ ይገባናል፤ እዚህ ላይ በሰውር መደረግ ያለበት ፋሲካ ብቻ ሳይሆን፤ ወደ እግዚአብሔር ፊት የሚቀርብ ነገር በሙሉ ማለት ምዕዋቱም፤ ጸሎቱም፤ ያሙም፤ አሥራቱም፤ በኩራቱም ሁሉ በሰውር እንጂ በግልጽ እንዳይደረግ በግልጽ ማስጠንቀቂያ ተደንግጓል። (ማቴ.6:1-7) ያ የእስራኤል ቤት በአዲስ ኪዳን የአማኙን ልቡና አመልካች ነው፤ የእስራኤል ቤት በአሸዋ ማለት በፊደል (ፍጥረታዊ) ላይ እስከ ተመሠረተ ድረስ በአዲስ ኪዳን አንፃር ሲታይ እርሱ ራሱ ሜዳዊ ውጫዊ ነበረና ለዚህኛው በሰውር ለሚበላው ቅዱስ እራት ቦታ ለቆ ቦታላቅ አወዳደቅ መውደቁ አልታወቅ ብሏል!! ፋሲካው የተበላበት የእስራኤል ቤት በአሸዋ ላይ የተመሠረተ እንደመሆኑ መጠን ሊመጣ ያለውን፤ የእውነት እውነተኛ የሆነውን የዐለቱ ቤት ወደ ሆነው ወደ ክርስቶስ ሲያመለክትና ተንሳፍፎ ሲያገለግል በአሸዋ መሠረት ላይ ቆይቶ አሁን በአዲስ ኪዳን ቦታላቅ አወዳደቅ ወድቆ ስለተወገደ በትንሣኤ ወደ ሰገነቱ ፎቅ ላይ ወጥቶ በከፍታ ላይ የሚፈሰክ መሆኑ ለምን አልታይ አለ? ቤት ማለት በርቀት መቅደስን ሲያመለክት ይህም ከጥንት ተያይዞ የመጣ የመጽሐፍ ቅዱስ ታሪክ ነውና። ከመቅደሱ ውጭ የሚቀርብ ነገር ሁሉ በብርሃን ሳይሆን፤ በጨለማ የቀረበ ስለሆነ በውጪ ጨለማ ለዲያብሎስ እንጂ ለእግዚአብሔር ክብር የሚውል አይደለም፤ ምግቡም

የተበላው በእግዚአብሔር ፊት ባለመሆኑ በጨለማ ነው። ከጨለማው ማዕድ መካፈልም ከዲያብሎስ ማዕድ መካፈል ነው። መጽሐፍ የጨለማ ሥራ የሚለው ይህን ሜዳዊ ሥርዓትን ነው (ሮሜ13:12)። መብራት የሆነው ክርስቶስም ከጧት እስከ ግታ ባለመቋረጥ የሚበራው ከመቅደሱ ውጭ ሜዳ ነው ወይስ ከመቅደስ ውስጥ በእግዚአብሔር ፊት ነው? ዘ0.27:20-21፤ 1ሳሙ.3:3) ክርስቶስ ብርሃን ነው ሲባል ፊደላዊ (ፍጥረታዊ) ብርሃን ስለሆነ ነው ወይስ መንፈሳዊ ብርሃን ስለሆነ ነው? ክርስቶስ የመቅደስ ውስጥ ብርሃን ነው እንጂ የውጭ ሜዳ ብርሃን አይደለም። በውጪ ጨለማ የሚቀርበው ነገር ሁሉ ምስጋናው፤ ክብሩ ለሰይጣን ነው።

እንግዲህ ሰውን ከሰይጣን እንዴት ለይተን እናስቀምጣለን? በእሳት ካልሆነ? ሰው በእሳት የሚቀመመው ለምንድን ነው? (ማር.9:49) በእሳትና በመንፈስ ቅዱስ የሚጠመቀው ለምንድን ነው? ማቴ.3:11-12፤ ከኢሳ.48: 10፤ ሚላ.3:3፤1-4) ጽድቅን ሲያይ የሚኮነን፤ ብርሃንን ሲያይ የሚታወር፤ ሕይወትን ሲያይ ሙት የሚሆን፤ ከእውነት ወደ ሐሰት የሚሸሽ፤ ከብርሃን ወደ ጨለማ የሚበርር፤ ከእግዚአብሔር በተቃራኒ ነገር የሚሠለፍ ነገር ሰው ነው ወይስ ሰይጣን? ከነጭ ዙፋን ፊት ጥፋ ሳይሉት በንኖ የሚጠፋው ሰው ነው ወይ? አዳም ቃሉን ሰምቶ በንኖ መጥፋቱ የቀድሞ አዳም ማንን ሆኖ መለወጡን ይገልጻል? ቀዳሚ ወላጆቻችን የእግዚአብሔር ቃል ገና በርቀት ሲሰማ ወደ ጫካ የሸሹት ሰው ቢሆኑ ነው ወይስ ሰይጣን ቢሆኑ ነው? እኛስ አብዛኛዎቻችን እውነትንና የእግዚአብሔር ቃል ከመስማት እንደ አዳሞች ከእግዚአብሔር የምንሸሽ ነን ወይስ ወደ እግዚአብሔር የምንሸሽ? ወደ ብርሃን የምንሸሽ ነን ወይስ ወደ ጨለማ? ሰው፤ በውጫዊ አካሉ፤ በሰው ፊት እየታየ ይሸሻል ወይስ በሰው ፊት አለ እንዲባል ሃሌ ሉያ፤ ጌታ ይመስገን እያለ በውስጥ፤ በሰውር እግዚአብሔር በሚያይበት ይሸሻል? በጌታ ፊት፤ ማለት በብርሃን

በእግዚአብሔር መጽሐፍ ፊልጉ አንብቡም፤ አፌ አዘልና መንፈሱም ሰብስቦአቸዋልና፤ ከእነዚህ አንዲት አትጠፋም፤ ባልንጀራውንም የሚያጣ የለም፤ ኢሳ.34:16

መቆም የማይችለውና የእግዚአብሔር ብርሃን ሲበራበት ሸሽቶ መጥፊያ የሚፈልግ ሁሉ ሰው ስለሆነ ነው ወይ?

ራስን መካብ ከፍ፤ ከፍ ማድረግ፤ ሁልጊዜም፤ በሁሉም የክፍታ ጥማት፤ ለክፍታ መሸቀዳደም፤ ከበሬታ ፍለጋ ራሱ ሰይጣንነት አይደለም ወይ? (ኢሳ.14:12-15) ሰው ነን የምንለው ቃል ከየት መጣ? ሰው የሆነውና የሰውነት መለኪያ፤ መመዘኛ ክርስቶስ ኢየሱስ ብቻ ነው (1ጢሞ.2:5)። ቀጥሎም፤ መልካሙን ሥራ ለማድረግ በዲዛይን (በመቀረጫው) በክርስቶስ ኢየሱስ የተፈጠሩ፤ በልጁ መልክ ምሳሌ የተቀረፁት እንጂ (ኤፌ.2:10፤ ሮሜ 8:29)።

ስለዚህ በሰው ፊት ማለትም በሰይጣን ፊት ማለትም ነው፤ ሰይጣን የሚያየውና የሚሰማው በሰው በኩል ብቻ ነው በሰው ካልተጣመረ ሰይጣን ብቻውን ጆሮ የለውም። ሰው ሰማ፤ ሰው አየ ማለት ሰይጣን አየ፤ ሰይጣን ሰማ፤ ምሥጋናው ከሰው ነው ማለትም ከሰይጣን ነው፤ (ማቴ.6:1-7፤ ቁ16-18)። ሰው የሚያየውና የሚሰማውም በሰይጣን ዓይንና በሰይጣን ጆሮ ነው። ያልተገረዘ ጆሮ የተባለውም፤ (ኤር.6:10፤ ሐሥ.7:51) ያልተገረዘ ጆሮ ነው ወይስ ተቆርጦ ያልተጣለ ሰይጣን ነው? ጌታ ኢየሱስ የፈወሳቸውን ሰዎች ሲያስጠነቅቅ ለማንም አትናገር እያለ የሚያሰናብተው በሰው በኩል እግዚአብሔር እንዳይሰማ ነው ወይስ ሰይጣን እንዳይሰማ ነው? ቀኝህ የምትሠራውን ግራህ አትወቅ፤ ማለት የሚገልፀው ግራ እጅህ አይወቅ ነው ወይስ ግራ መንፈስህ አይወቅ ነው? ቀኝ ማን ቢሆን ግራ ማን መሆኑ ነው?

ከዚህም ሌላ፤ ሰይጣን በሰው ሆኖ እውነትን በአስመሳይ ነገር በመተካት የእግዚአብሔርን ሥራ ለማክሸፍ እንተ የምታደርገውን ሁሉ (ጸሎቱንም፤ ሆነ ያሙን፤ ምዕዋቱንም ሆነ፤ ጥምቀቱን/ግዝረቱን ፋሲካውን በትክክል በማስመሰል ይሠራል ...። አሁን በመላ ምድራችን በተጨባጭ እየተደረገ

በእግዚአብሔር መጽሐፍ ፊልጉ አንብቡም፤ አፌ አዘልና መንፈሱም ሰብስቦአቸዋልና፤ ከእነዚህ አንዲት አትጠፋም፤ ባልንጀራውንም የሚያጣ የለም፤ ኢሳ.34:16

እንዳለው ሁሉ ሁሉንም ቅዱስ ሥራ አስመስሎ ይሠራል፤) ሥራችንን ይቀዳዋል፤ ስለዚህ ነው ፋሲካው በቤት በስውር ይደረግ የተባለው። ቅዱስ ነገር ሁልጊዜም የተሰወረ፤ የተሸፈነ ነውና፤ ከማን ተሸፈነ? ፎቶ ኮፒ ከሚያደርገው ነው የተሠወረው። በስውር የሚበላ ፋሲካ በግልጽ ከሚበላ ፋሲካ ቅድስናው ከፍ ያለ ነው። ጌታም ሥጋውንና ደሙን በውጭ ሜዳ አላቀረበም። ከበር ውጭ መከራን ተቀበለ የሚለውስ? ዕብ.13:12 ውጭዊውን ሥርዓት፤ ሕግን ሁሉ ፈፃሚ እርሱ እየሆነ ይህን ሳይፈፅም ረግጦ ላለማለፍ ነው።

ስለሆነ አስመስሎ እንዳይሠራውና ቅዱሱን ነገር እንዳያረክብው ፋሲካው፤ በቤት ውስጥ በስውር በሚያየው ጌታ ፊት እንዲበላ ታዘዘ። ሰይጣን ብርሃንን ማየት አይችልምና /በብርሃን ይታወራል/፤ ይህም አስቀድሞ እንዳየን በእግዚአብሔር ፊት መብላት ከማዕዱ መካፈል፤ (ሉቃስ 22: 28-30፤ 2ሳሙ.9:6-11) ማለት ነው። በአዲሱ ኪዳን ማለት ውስጥን እንጂ ውጭን ባልተገረዘ እስራኤል በመንፈስ እንጂ በፊደል፤ በውስጥ እንጂ በውጭ (በሰው ፊት) የሚደረግ ነገር ሁሉ ከነኪዳኑ ወደ ውጭ የተጣለ፤ ጊዜ ያለፈበት የጨለማ ሥራ ነው፤ (ሮሜ7:6፤ 13:12፤ 2ቆሮ.3:6) ይመሳከሩ፤ ቁስ አካልም፤ ቁሳዊ ነገርም ወደ እግዚአብሔር ፊት ከቶ አይቀርብም። ልብ እናድርግ፤ ውጪውና የውጪው ዕድሞ የተተወ (ራዕይ 11:2) የጨለማው ክልል ነው።

አጥንትም አትሰበሩበት፡- የፋሲካው እንሰሳ አጥንቱ ቅሬተ-አካሉ ከመሆኑም በላይ መጨውን የክርስቶስ አጥንት የሚጋርድ ትንቢታዊ ስለሆነ አጥንቱ እንዳይሰበር ታዘዘ። ጌታ ኢየሱስ በሥጋው ፈጽሞ በመሞቱ አጥንቱ ከመሰበር ዳነ፤ (ዮሐ.19:31-33) በዘላለሙ አሜን። በሥጋቸው ያልሞቱ እነዚያ ሽፍቶች ቅሬተ አካል የሆነ አጥንታቸውንም አጡ።

የአጥንት ልብስ ሥጋ ነው። ሥጋው ተበልቶ አጥንት እግዚአብሔር አልብሶት እስኪያስነሣው ድረስ ራቂቱን ሆኖ የጌታን ቀን ይጠባበቃል፤ (ሕዝ.37:1-14) አጥንት ውስጣዊ መንፈሳዊ ዘላለማዊ፤ የማይሞትና የማይበሰብስ ቅሬተ-አካል ምሳሌ ሆኖ ይታያል። ዮሴፍ የእስራኤልን ልጆች ወንድሞቹን ጠርቶ እግዚአብሔር ሲያስባችሁ አጥንቱን ከዚህ አንሥታችሁ ከእናንተ ጋር ውሰዱ ሲል አማላቸው፤ (ዘፍ.50:25) እነርሱም በመሐላ መሠረት ከግብፅ ሲወጡ የዮሴፍን አጥንት ተሸክመው ያወጡትን፤ (ዘዕ.13:19) ከነዓን ድረስ ይዘው ገብተው በዮሴፍ ልጆች ድርሻ መሬት ቀበሩት፤ (ኢያሱ24:32)። ነቢዩ ዔልሣዕ፤ ሥጋው በስብሶ ቢጠፋም አጥንቱ ዘላለማዊና ሕያው በመሆኑ (2ነገ.13:20-21) አጥንቱን የነካ እፌሣ ሕያው ሆኖ በመነሣቱ ተረጋግጧል።

በሳይንሱ ረገድም «አጥንት» የሥጋ ሕይወት የሆነው ደም ከእርሱ ስለሚፈልቅ አጥንት ሥጋን በመመገብ በሕይወት ያኖራል ማለት ነው። በፊደል (በፍጥረታዊ) (በቁስ) አጥንት መኖሩ መንፈስ አጥንት እንዳለው ያረጋግጣል። የአሕዛብ አጥንት፤ ለእስራኤል አጥንት ነጻብራቅ ሲሆን፤ የብሉይ ኪዳን እስራኤል አጥንት የሐሰት እውነቱ፤ የአዲስ ኪዳን እስራኤል አጥንት የእውነት እውነቱ መንፃፃር ነው። አጥንት የአጥንት ምሳሌ ነው። አጥንት ከውስጥ በስውር ሆኖ የሥጋ አካልን በውጭ ያንቀሳቅሳል፤ ሕይወትም ይሰጠዋል። ሥጋ ለራሱ ብስባሽና ርኩስ ነገር ሆኖ አጥንትን ይጋርዳል። አጥንት ብስባሽ በሆነው ነገር (በሥጋ) የተሸፈነ ማለት በሥጋ የተቀደሰ እንደሆነ ሁሉ እንዲሁ የሰውን የቅዱሱ መንፈስ መጋረጃ ከብር ከሩቡ መሸፈኛው፤ ከዓይኖችን የጋረደው ሽለፈቱ እርኩሱ መንፈስ ነው። ቅዱስ መንፈስ በውስጠኛው ውስጣችን የማይታየው የሕይወታችን ምንጭ የማይጠፋው የዘላለም አጥንታችን ነው።

በእግዚአብሔር መጽሐፍ ፊልጥ አንብቡም፤ አፌ አዘልና መንፈሱም ስብስቦአቸዋልና፤ ከእነዚህ አንዲት አትጠፋም፤ ባልንደራውንም የሚያጣ የለም፤ ኢሳ.34:16

በእግዚአብሔር መጽሐፍ ፊልጥ አንብቡም፤ አፌ አዘልና መንፈሱም ስብስቦአቸዋልና፤ ከእነዚህ አንዲት አትጠፋም፤ ባልንደራውንም የሚያጣ የለም፤ ኢሳ.34:16

እንግዳ ሰው በመካከላችሁ ቢቀመጥ ለእግዚአብሔር ፋሲካ ሊያደርግ ቢወድድ አስቀድሞ ወንድ ሁሉ ይገረዝ፤

ፋሲካ የአንድነት ማሠራያ ነው፤ የአንድነትና የመቀራረብ ዐር የሆነውን የመሀል ግድግዳ (ሸለፈትን) በማስወገድ ከዚያ በኋላ ይቅረብ ያድርግም፤ ይህም እንግዳ ሰው ፋሲካ ሊያደርግ የሚችለው በቁጥር 48 መሠረት አንደኛ፤ በእስራኤል መካከል ተቀማጭ (ነዋሪ) ሲሆን፤ ሁለተኛ ወንድን ሁሉ ሲገረዝ፤ ሦስተኛ በመቅረብ የእስራኤል አካል ሲሆን ነው። እዚህ -ጋ ፋሲካ በማቀራረብ በ-(ኤፌ.2:11-22) ሁሉን በአካሉ አንድ ሊያደርግ ያለውን የክርስቶስን ፋሲካነት አመልካች ነበር። ፋሲካው ወደ ቤት ገብቶ እንጂ በውጭ የሚበላ አይደለም።

በመሆኑም በመንፈስ እንጂ በፊደል፤ በውስጥ በስውር የሚደረግ እንጂ በውጭ በግልጽ የማይበላ ምግብ ስለሆነ ያልተገረዘ ሰው ከቁርባኑ የተነሣ ግዙፍ ከመሆኑም ርኩስ ስለሆነ በበጎ ደም የተቀደሰው ቅዱሱ የፋሲካው ቤት የሠርጉን ቤት ጠባብን በር ክርስቶስን አመልካች እንደ መሆኑ መጠን ከቁርባኑ የተነሣ ግዙፉን ያልተገረዘና ክቡር የሆነ ሥጋዊ ሰው አያስገባውምና ራሱ በተጋድሎ ገብቶ የሚበላ ነውና (ማቴ.7:13-14፤ ሉቃስ 13:24) ጉልበት ይሰጠው። የጥልን መኻል ግድግዳ አፍርሶ መሥዋዕት አድርጎ ወደ እስራኤል መቅረብም አይችልም። ምክንያቱም ያልተገረዘ ከሆነ በእስራኤልና በእርሱ መካከል ከፍ ብሎ ያየነው የጥል ግድግዳ የተባለ ቆለፈት ገና ስላልተወገደ ማዶ ለማዶ ያደርጋቸዋል እንጂ፤ አያቀራርባቸውም። በሕጉ ላይ ከተገረዘ በኋላ ይቅረብ፤ የሚለው ተቀምጧልና። እንዲሁም ደግሞ ያልተገረዘ ርኩስ ከመሆኑም ምውት መሆኑንም (ኢሳ.52:1-2፤ ቆላ.2:13) ተመልክተናል። እንዲህ ሲባልም በግልፅ በሰው ፊት በመልክ እርኩስ፤ ሙት ሳይሆን፤ በእግዚአብሔር ፊት በሰውር በመንፈስ እርኩስ፤ ሙት ስለሚባል ፈሲካው የሚበላውም በቅዱሱ እግዚአብሔር ፊት በብርሃን ስለሆነ እርኩሱ ወደ ብርሃን ለመቅረብ እንደ

በእግዚአብሔር መጽሐፍ ፊልጥ አንብቡም፤ አፌ አሃልና መንፈሱም ሰብስቦአቸዋልና፤ ከእነዚህ አንዲት አትጠፋም፤ ባልንደራውንም የሚያጣ የለም፤ ኢሳ.34:16

አዳም ድፍረት የለውም፤ ያፍራል። በአዲስ ኪዳን ሰው በእውነት እውነተኛ በልብ ግዝረት በጥምቀት ከአሮጌ ማንነቱ ቁርባኑ እስካልተገፈፈ እስካላፈተለከ ድረስ በተደገመው ዓይነት በቀጭኑ መንገድ፤ በጠባቡ በር ወደ ብርሃን አያስገባውም። ብርሃን ማለትም እውነት፤ ሓቅ፤ ግልፅ በመሆን ከሚሸፋፈነው ነገር ነፃ የወጣ የተገፈፈ፤ የተራቆተ እውነተኛ ሰው ማለት ነው። በ(ኤፌ.2:11-18፤ ቁ.18) የሚታየው በአሕዛብና በእስራኤል መካከል የነበረው የጥል ግድግዳ የሆነው ሸለፈት እስካሁን ድረስ ዘልቋል። በቤተ ሰብ ሁሉ መካከል፤ በኅብረተ ሰብ ሁሉ መካከል፤ በምዕመናን ሁሉ መካከል እንዳለ ነው።

በብሉይ ኪዳን ዕንግዳ ሆነ፤ ያገር ሰው ፋሲካ ሊያደርግ የሚፈልግ ወንድ ሁሉ ይገረዝ የሚለው በአዲስ ኪዳን ሲታይ፤ ዕንግዳም ሆነ ያገር ሰው፤ ወንድ ሆነ ሴት አሮጌ ማንነት የሆነ ሥጋ ሰውነት በጥምቀት ያልተገፈፈ ቆላፍ አሮጌ ልብስ በሆነ ቁርባኑ ጨለማ ተሸፋፍኖ ያለ በመሆኑ ይህን ልብስ አዳምን አውለቆ አዲሱን የሠርግ ልብስ ክርስቶስን ማለት ብርሃንን፤ እውነትን፤ ግልፅትን ሳይለብስ ከንጉሡ ልጅ ሠርግ ማዕድ በጉን (ክርስቶስን) አይካፈልም፤ (ቆላ.3:10፤ ገላ.2:27፤ ማቴ.22:13) እስራኤል ከግብፅ በመውጣት ሌሊት በጥላም ቢሆን ይህን ሥነ-ሥርዓት በትክክል ፈፀመ። (ዘፀ12:22፤ ሉቃስ 24:49) በአስመሳዩ (በሐሰት እውነቱ) ግዝረት እንጂ በጌታ ፊት ከልባቸው ግብፃዊነት ያልተገረዙ ሁሉ ዛሬም እንዳለ ሁሉ በጉዞ ላይ አለቁ። እነዚያ በግልፅ አለቁ፤ እነዚህ ግን በስውር አለቁ?

«ከናንተ አንድ ሰው እስኪነጋ ድረስ ከቤቱ ደጅ አይውጣ» (ዘፀ.12:22) ከናንተ አንድ ሰው እስኪነጋ ድረስ ከቤቱ ደጅ አይውጣ፤ ተብሎ የታዘዘውን እንዴት እንመለከታለን? ቤት ውስጡ ብርሃን ሲሆን፤ ደጅ ጨለማ ነው፤ ማለትም የሞት ጥላ። ስለዚህ እስኪነጋ ማለት ጨለማው በብርሃን እስኪተካ ማለት መሆኑ ግልፅ ነው። ብርሃን እግዚአብሔርና የእግዚአብሔር መንግሥት ምሳሌ ሲሆን፤ ጨለማው ሰይጣንና የሰይጣን

በእግዚአብሔር መጽሐፍ ፊልጥ አንብቡም፤ አፌ አሃልና መንፈሱም ሰብስቦአቸዋልና፤ ከእነዚህ አንዲት አትጠፋም፤ ባልንደራውንም የሚያጣ የለም፤ ኢሳ.34:16

መንግሥት ምሳሌ መሆኑን መረዳቱ ቀላል ነው። እግዚአብሔር ብርሃን ይሁን እስኪል በእምነትና በተስፋ የመጠበቁ ውጤት እጅግ ከፍተኛ ያለ ደስታና በረከት ያጎናፀፋል።

እስኪነጋ፡ ከቤቱ ደጅ አይውጣ፤ እስኪነጋ፡ በጨለማ፤ ጨለማ፤ ጨለማ ሳይሆን፤ ለእስራኤል ፊደል ጨለማ ነው፤ እግዚአብሔርን የሚከልል። እስኪነጋ አትውጡ ማለት ምን ማለት ነው? እስኪነጋ ደጅ አትውጡ ማለት በጨለማ አትውጡ ማለት ነው፤ ጨፍት፤ ተኝ እንጂ ነው። ጨለማ፤ ምንድን ነው? ጨለማ፤ መጋረጃ፤ ግርዶሽ ነው። ንጋት (ብርሃን) እግዚአብሔር ሲሆን፤ በጨለማ አትውጡ ማለት በምን አትውጡ ማለት ይሆናል? በሞት (በሰይጣን) አትውጡ ነው። በሌላ በኩል ጨለማ፤ የብርሃን የክብር ልብስ ነው። ብርሃን በሰው ላይ በተቆጣ ጊዜ ሁሉ ፊቱን ከሰው ለመሰወር ጨለማ ይጎናፀፋል። በሌላም ጨለማ የሞት መጋረጃ፤ ብርሃኑን ከሰው የሚከልል የእግዚአብሔር ቁጣ በሰው ላይ ነው። ብርሃን የለም ማለት፤ ሕይወት የለም ማለት ነው። ብርሃን የለም፤ እስኪነጋ ድረስ ጨፍት፤ ሙት፤ ተኝተህ የትንሣኤን ብርሃን ጠብቅ ነው። አትከልቶችም እስኪነጋቸው የፀሐይን ብርሃን ሲያዩ ነው እንጂ ከምድር ጨለማ እንደማይወጡ ጥናቱ ይጠቁማል። ለእስራኤል መጋረጃ፤ ጨለማ፤ ጨለማ ሳይሆን፤ ፊደል፤ መጋረጃ፤ ጨለማ ነው፤ እግዚአብሔርን አለማየት። የአሕዛብ መጋረጃ፤ ጨለማ ለእስራኤል መጋረጃ ጨለማ አይደለም። ንጋት ምንድን ነው? ንጋት፤ የመጋረጃ መወገድ ነው። ለእስራኤል ፀሐይ ሲወጣ ንጋት ሳይሆን፤ እግዚአብሔር ሲወጣቸው ንጋት ነው። ለሰው ሕይወት፤ ሕይወት ሳይሆን፤ ብርሃን ሕይወት እንደሆነ፤ በተቃራኒ ሞት፤ ሞት ሳይሆን፤ ፊደል ነው ሞት። መጽሐፍ እንደሚል፤ ባንቺ ላይ ግን እግዚአብሔር ይወጣል፤ ክብሩም ባንቺ ላይ ይታያል (ም. 60:1-2)። ደግሞም ከዚያ በኋላ እግዚአብሔር የዘላለም ብርሃንሽ፤ አምላክሽም ክብርሽ ይሆናል፤ ቁ. 19-20፤ ከራዕይ 21:23-25፤ ም.22:5) ይመሳሰራል።

ማለትም የእስራኤል ሕይወት እግዚአብሔር እንጂ እንደ አሕዛብ ሕይወት፤ የእስራኤል ሕይወት አይደለም። የአሕዛብ ሕይወት አብርሃም እንዳደረገ፤ እስራኤል ከወንዝ ማዶ ቆርጣ የጣለችው ርኩሱ የተባለው የሥጋ ቁርበት ነው።

ይህ ርኩሱ የሥጋ ቁርበት፤ ከግንዱ ተቆርጦ ከወንዝ ማዶ በርቀት በመውደቁ ቁጭት፤ ተመልሶ ለመላበስ በእስራኤል ላይ እንዳዘነ፤ እንዳደባና እንደ ተቆጣ የሚኖረው፤ እንዲጋጣሚ እስራኤል አዳልጧት፤ እስኪነጋ ድረስ ክብርሃን በጨለማ በምትወጣበት ጊዜ ሁሉ ይህን እርኩስ፤ ሞት የተባለውን የሥጋ ቁርበት መልሳ እንድትከናከበውና በዚህ ሥጋ ቁርበት ታሥራ በባርነት እንድትማቅቅ ለማድረግ እግዚአብሔር ተቆርጦ በውጭ ለተጣለው ቁርበትም ሆን ብሎ የሆነ ሕይወት ሰጥቶት ጠብቋል። የዛሬው አዲሱ እስራኤልም እስኪነጋ፤ ብርሃን እስኪሰጥ በጨለማ ከወጣ ከወንዝ ማዶ (በጥምቀት) ቆርጠን የጣልነው የሚይታየው እርኩሱ ሥጋ ቁርበት በባስ ደረጃ ወዲያው በማንወጣበት ሁኔታ ይከናከባል። ተመልሶን ወደ ባርነት ቀንበር ውስጥ ገባን። እንደ ገና ወንዝ፤ ባሕር መሻገር፤ እንደ ገና ሁለተኛ (በድጋሚ) መገረዝ (ኢ.ያሱ 5:2) መከራ ፍጻ ይሆንብናል። ብርሃን ስንልም፤ በሌላ ቃል የእስራኤል ብርሃን፤ መንፈስ ሲሆን፤ ጨለማ (መጋረጃዋ) ፊደል ነው። ብርሃን፤ ወደ ብርሃን (PHOTOTROPISM) ወደ ላይ ዕድገት እንደሆነ፤ እንዲሁ፤ ጨለማ፤ ወደ ጨለማ (GEOTROPISM) ወደ ታች ወደ ሲኦል ዕድገት ነው ተብሏል። ጨለማው፤ ያተኮርነው፤ ውጭ ዓለምን በሚያጨልም በፈደላዊ (ፍጥረታዊ) ጨለማ ነው ወይስ ውስጥ ዓለምን ልቡናን በሚያጨልም ላይ ነው?

በአዲስ ኪዳን የተገኘው አዲሱ የእግዚአብሔር እስራኤል ይህን ፈለግ ወደ ብርሃን ያወጣዋል፤ ከፋሲካው (ሠርግ) ቤት እስኪነጋ እስኪበራ እስኪገለጥ፤ የእግዚአብሔር (ንጋት) እስኪታይ፤ የፊደል ጨለማው እስኪገፈፍ፤

መጋረጃው እስኪቀደድ ድረስ ከቤቱ ሳይወጣ በእግዚአብሔር ቃል ሕግ ታሥሮ በውስጥ በሰውር በየም ጸሎት ዓይነት ሳይገልጥ ተኝቶ ጨፍኖ መቆየትን ይማር ነው። እስኪነጋ ዝም ብሎ በድፍረት በጭፍን ወደ ደጅ አይወጣ። በጨለማ የሚወጣ፤ በጨለማ የሚወጣ ሳይሆን፤ ያለ እግዚአብሔር የሚወጣ ነው። እኔ ስመለከት፤ ክርስቲያን የተባለ ሁሉ ማለት ያስደፍራል፤ ግብር ይውጣ፤ ጸልያለሁ፤ ጸልየናል በሚል መመገብ ብቻ በድቅድቅ ጨለማ የሚያደርጉትን የማያውቁትን ያደርጋሉ። የሚሆኑትን ያልተረዱትን በድፍረት ይሆናሉ። ጸልየናል አሜን ይሉና ብቻ፤ ገና በድቅድቅ ጨለማ ለማስተማር፤ ሥርዓት ለመፈጸም የሚነሡትን ልማዶች እንጂ ሌላ ከቶ አላየሁም፤ ለምን እዋሻለሁ? በዚህ ቃሌም ሰባት እጥፍ ተቃጥለው (ማገዶ ሆነው) እንዳያቃጥሉኝ እናንተ በብርሃን ያላችሁ ጸልዩልኝ፤ (የእኔ ሴድራቅ ሚሣቅ አምላክ ከእጃቸው ያድነኝ)

የመጽሐፍ ቅዱስ ቋንቋ ቅዱስ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ፤ ቅዱስ እንደመሆኑ መጠንም የሰውን ቋንቋ ተላብሶ (-ተጋርዶ) ሲተላለፍ መጥቷል። መጽሐፍ ቅዱስ በሰው ቋንቋ (በሐሰት እውነቱ) ግርዶሽ የእግዚአብሔርን መልእክት (የእውነት እውነቱን) እንደተጋረደ ሲያስተላልፍ ኖሮአል፤ ሽፋኑ እውነት ሆኖ። አሁን እስኪነጋ ድረስ፤ ሲል የሰው ቋንቋ ለሰው ማብራሪያ የማይጠይቅ ግልፅ ሲሆን፤ የእግዚአብሔር መልእክት በተጨማሪ እዚህጋ ምንድን ነው? በውጭ/ በፊደል የሚመሸው በውስጥ በመንፈስ /በልቡና ለሚመሸው ጥላ ሲሆን፤ በውጭ/ በፊደል የሚነጋው፤ በውስጥ በመንፈስ /በልቡና ለሚነጋው ጥላ ነው። የውጩ /የፊደል (ፍጥረታዊ) ምድር፤ የውስጡ የመንፈስ ምድር መንፃረቅ ነው። የውጩ ምድር ጨለማ የውስጡ ምድር ጨለማን የሚያሳስብ ነው። ውጭንና ውስጥን ለመለየት አገላብጦ ማየት ብቻ ነው። በውጭም፤ በውስጥም የሚመሸውና የሚነጋው ከራሱ ከምድር ነው። ምድር የሚመሸው፤ ራሱ ለብርሃን ጀርባውን አዙሮ

ከብርሃን ወደ ጨለማ ሲሸሽ ሄዶ ይገባል፤ እኛም እንደምናደርገው። የሚነጋውም ራሱ ፊቱን ወደ ብርሃን አዙሮ ሲመጣ መሆኑ በጥናት ታውቋል።

«ምድር» ጨለማ የምትለብሰው ቀጥተኛ ከመሆን የእግዚአብሔር ምሳሌ ከሆነው ውኃ ልክ በላይ ተንጠራርታ በገዛ-ራሷ አባጣ ንባጣ በመሆን ከሸለቆዋ ስምጠት፤ ከተራራዋ ምጥቀት፤ ከኮረብታዋ ፅብጠት፤ ከጠማማዋ ጉብጠት የጨለማን ጥልቀት ፈጥራ ነው። ይህን የምንመሰክርባት ከውስጠኛው ምድር ተነሥተን ነው። ውስጠኛው ምድር በትዕቢት ከእግዚአብሔር (ከውኃ) ልክ በላይ ስትንጠራራ አባጣ ንባጣ ተራራ፤ ኮረብታ፤ ጠማማ፤ ጉርብጥብጥ መሆኗን ነቢዩ ኢሳይያስ ተመልክቶ በ(ም.40:3-5) ባለው በውኃ ልክ ሜዳ በመሆን የእግዚአብሔር ክብር የሆነውን ብርሃን እንድታይ ጠይቋል።

ውስጣዊው የልቡና ምድርም በገዛ-ራሱ ብርሃን ከሆነው እግዚአብሔር ሲሸሽ ነው በጨለማ ፍርድ ውስጥ የሚገባው። ወደ ሰው በውጭ/በፊደል (ፍጥረታዊ) እስኪነጋ በጨለማ ወደ ውጭ ለመውጣት እንደሚጠነቀቅ እንዲሁ ከዚህ ተምሮ በውስጥ/በመንፈስ እስኪነጋ ድረስ በጨለማ እንዳይወጣ፤ አገልግሎት እንዳይሰጥ፤ የጨለማን ሥራ እንዳያበረክት በዚህ አጋጣሚ ይጠንቀቅ፤ እምቢ ብሎ በትዕቢት አብጦ፤ የተባለውን ተራራ፤ ኮረብታ ከወጣ በትክክል የጨለማው መንግሥት አገልጋይ ነው። የውጩ/የፊደሉ ብርሃን የውስጡ/የመንፈሱ ብርሃን መንፃረቅ ሆኖ ያስተምራል። በውጭ ለፍጥረታዊ ጨለማ ውጫዊው ፍጥረታዊው ብርሃን የሚያገለግል ሲሆን፤ በውስጥ ለመንፈሳዊው ጨለማ ውስጣዊው/መንፈሳዊ የፈጣሪ ብርሃን ያገለግላል። ፍጥረታዊው ብርሃን ውስጥን እንደማያበራ ሁሉ እንዲሁ መንፈሳዊው ውጭን አያበራም። የእግዚአብሔር መልእክት «ምድርም እስኪጠባ ድረስ፤ የንጋትም ኮከብ በልባችሁ እስኪወጣ ድረስ ሰው በጨለማ ሥፍራ የሚበራን መብራት እንደሚጠነቀቅ ይህን ቃል

እየጠነቀቃችሁ መልካም ታደርጋላችሁ»፤ (2ኛ፡፲፡19/ለ) የሚል ነው። የልቡና ምድር ንጋት ኮከብ የፍጥረቱ ሳይሆን፤ ፈጣሪው የሆነው ቃል፤ (ክርስቶስ) ነው፤ (ራዕይ 22:16)

የእስራኤል ንጋት (ብርሃን) ከውጭ ሳይሆን ከራሱ ከእስራኤል ነው እንደተጻፈ፤ «...ከያዕቆብ ኮከብ ይወጣል ከእስራኤልም በትር ይነሣል፤ (...ዘኁ. 24:17) ቢደገም አይነዳምና፤ ኢሳይያስ ሲናገርም ባንቺ ላይ ግን እግዚአብሔር ይወጣል፤ ከብሩም ባንቺ ላይ ይታያል ም. 60:1-2፤ ቂ. 19-20፤ ከራዕይ 21:23-25፤ ም.22:5) ይመሳከር። ፍጥረታዊው ብርሃን የተሰጠው ለአሕዛብ ነው፤ (ዘጸ. 4:19)። የቂሱ/የፊደል (ፍጥረታዊ) ሞት፤ በውጩ ጨለማ መሆኑ፤ የውስጡ/የመንፈስ ሞት በውስጡ ጨለማ መሆኑን ሊመሰክር ነው። የውስጡ ሞት የሆነው ጨለማ እስኪነጋ ማለት፤ እስኪነጋ ማለት ሳይሆን እግዚአብሔር እስኪወጣ ድረስ ማለት ነው። ንጋት እግዚአብሔር እንጂ ንጋት አይደለም። (ዘፀ. 12:29-37) እስራኤሎች እግዚአብሔር እስኪደርስ እንጂ እስኪነጋ አልጠበቁም ወጡ እንጂ። ምሽት የሞት ጥላ፤ የሰይጣን መንግሥት መንፀባረቅ ሲሆን፤ ንጋት፤ ብርሃን፤ ሕይወት የእግዚአብሔር መንግሥት አመልካች ነው። እስራኤሎች ብርሃን እስኪሆን በጨለማ ወጥተው ሞት እንዳያገኛቸው በበጥ ደም ጥበቃ ሥር ተጋርደው በውስጥ በስውር እንዲቆዩ ታዘዙ።

ጨለማ ከግርዶሽ የተነሣ ነው። ግርዶሽ፤ ሰውን በኃጢአቱ ከጌታ ፊት የሚከድን በወገኖች ሁሉ ላይ የተጣለው መጋረጃ፤ በአሕዛብም ሁሉ ላይ የተዘረጋው መሸፈኛ፤ የእግዚአብሔር ቁጣ መሆኑ ነቢዩ ኢሳይያስ ባቀረበው ገለፃ አመልክቷል፤ (ኢሳ.25:7፤ ም.50:3) ይህም መጋረጃ በሌላ ቃል፤ አብራምን ጭምር እስከ ዘጠና ዘጠኝ ዓመት ዕድሜ ድረስ ወደ እግዚአብሔር ፊት እንዳይወጣ አድርጎ ያቆየው ሸለፈቱ ነው። ወደ እግዚአብሔር ፊት አለመውጣትም በውጩ ጨለማ መቆየትን ያመለክታል፤ (ማቴ8:11-12) እግዚአብሔር የውስጥ የብርሃን ገዢ እንጂ

በእግዚአብሔር መጽሐፍ ፊልጉ አንብቡም፤ አፌ አሂልና መንፈሱም ሰብስቦአቸዋልና፤ ከእነዚህ አንዲት አትጠፋም፤ ባልንደራውንም የሚያጣ የለም፤ ኢሳ.34:16

የውጭ የጨለማው ገዢ አይደለም (ሉቃስ 22:53፤ ኤፌ.6:12፤ ዮሐ.12:31)። እግዚአብሔር ቅዱስ ሰለሆነ በቃሉ በተቀደሰ ውስጥህ በሰውር እንጂ በውጭ ሜዳ አይደለም። ሐዋርያው ጳውሎስ የጨለማ ሥራ ያለው (ሮሜ 13:12/ለ፤ ኤፌ.5:11-13) የጨለማ ሥራ ማለት አሻግሮ የሚይታይበት (TRANSPARENT) ያልሆነ ሜዳዊ ሥነ-ሥርዓት አገልግሎቶችን ከብሉይ ኪዳንና ከመሸጋገሪያ ዘመን ጋር የተከለሰ ሥርዓት ቋሚ አድርጎ መቀጠል ማለት ነው። ሐዋርያው የጨለማ ሥራ ሲል የእግዚአብሔር ሥራ ማለቱ ነው ወይስ የሰይጣን ሥራ ማለቱ ነው? (ማቴ.6:1-18) ሜዳዊው ሥርዓት በግልፅ የተከለከለ ሆኖ እያለ፤ በሰው እንዲታይና እንዲሰማ ተደርጎ በድምፅ ማጉያ ሁሉ ጆሮ የሚሰነጥቀው ሥርዓት ዘላለም ባለሀበት እርገጥ የሆነው ሜዳዊው አገልግሎትና ሥርዓት ሽር ጉዳ ሁሉ እግዚአብሔርን የሚያገለግል ነው ወይ? የሙሴ አገልግሎት «የሞት፤ የኩነኔ አገልግሎት» የተባለው ከምን የተነሣ ነው? ሜዳዊ፤ ፊደላዊ (ፍጥረታዊ)፤ በሰው ፊት (2ቆሮ.3:7-9) ሰለሆነ አይደለም ወይ? እስኪነጋ ደጅ አትውጣ በነቢይ፤ «ሕዝቤ ሆይ ና ወደ ቤትህም ግባ፤ ደጅህንም ዝጋ፤ ቁጣው እስኪያልፍ ጥቂት ጊዜ ተሸሽግ» (ኢሳ.26:20) የተባለውን ያስታውሰናል። ሞትና የሞት ጥላ በውጭ ነው። በፊደሉ ላይ።

የታረደው በግ፤ ውስጡን (ቤቱን) ያበራል (ራዕይ 21:23) በቤት ብርሃን የሆነው በጉ ነበር ወይስ ደስታው እልልታው ነበር? የደስታ ብርሃን ይሻላል ወይስ የመብራት ብርሃን ይሻላል? ከውስጡ ብርሃን የተነሣም ውጩ ይጨልማል፤ የውጩ ጨለማ የውስጡ ብርሃን የክብር ክፋብ ነው። ቃያን የተቃጠለው ፊት የጨለመው፤ የአቤል ፊት ስለበራ ተመቃኝቶ አኩርፎ እንደነበረ እንዲሁ ዲያብሎስ የጨለመው እግዚአብሔር ብርሃን ሰለሆነ ያለ እሳት በምቀኝነት ነድዶ፤ ተናድዶ በራሱ ተቃጥሎ፤ አርሮ ከስሎ ነው ማለት ልክ አይደል? (ሕዝ. 28:18) ሰውም የሚቃጠለው ከውጭ እሳት ተለኩሶበት ነው ወይስ በራሱ ነው? ሰውም ሰውም

በእግዚአብሔር መጽሐፍ ፊልጉ አንብቡም፤ አፌ አሂልና መንፈሱም ሰብስቦአቸዋልና፤ ከእነዚህ አንዲት አትጠፋም፤ ባልንደራውንም የሚያጣ የለም፤ ኢሳ.34:16

የሚቃጠለውና የሚነድደው የሚያርረውና ሊቃጠልም ያለው ከቶ አሳት ተለኩሶበት ሳይሆን፤ ያለ እሳት በራሱ ነው፤ እግዚአብሔር ጻድቅ ፈራጅ ነውና አሜን፡፡

የግብፁ ሌሊት ውጩ የጨለመው፤ ጨለማው ከውስጥ ወደ ውጭ ስለተጣለ አዝኖ ነው፤ ተበሳጭቶ፡፡ እንተም፤ ከኅብረተ-ሰቡ፤ ከኅበረቱ ወይም ቤቱ ነው ብለህ ከምትናርበት ውጭ ብትደረግ ቃየንን ትሆናለህ፤ (ትክለላላህ)፡፡ ግብፁን እንዳጨለመ፤ ለእስራኤል ብርሃን የሆነው በጉ ክርስቶስ ለሰው ሥራውን የተሰወረውን ሁሉ ገልጦ የራሱን የመዝገቡን ያጎናፅፈዋልና በውጭ ግብፁን ጨለማ/ውርደትን ሲያጎናፅፍ በቤት እስራኤልን ብርሃንን ክብርን አለበሰ፡፡ የታረደው በግ ለእስራኤል በዚህ በኩል ሕይወትና ብርሃን በዚያ በኩል ለግብፃውያን ጨለማና ሞት ሆኖ ተገልብጦ ይታያቸዋልና እንደ ራሳቸው እይታ ሆነባቸው፡፡

ሐሰተኛ ትርጉም ለሚሰጡ ሁሉ እንዲሁ ይሆንባቸዋል፤ (ዘፀ.14:19-20)፡፡ ጋር ይመሳከር፤ ዛሬም ለሚጠፉት እንዲሁ ብርሃን ጨለማ፤ ሕይወት ሞት፤ እውነት ሐሰት፤ ቀን ሌሊት በመሆን ተቃራኒ ፍቺ ይሰጣቸዋል፤ (ኢሳ.5:20፤ ዮሐ.3:19)፡፡ ያንኑ ሥራቸውን ይወርሳሉ፡፡ የበጉ (የክርስቶስ) ውጩ ሞት ውስጡ ሕይወት፤ ማለት ውጩ ፊደሉ ሞት፤ ውስጡ መንፈሱ ሕይወት ነው፡፡ ከበጉ ውጫዊነት ወደ ውስጥ እንሸሸ፡፡ በበጉ፤ ወደ በጉ፤ ከመሰል እውነቱ ወደ እውነት እውነቱ፡፡ ለምሳሌ፡ ... ያለህን ሁሉ ሽጥና ሊድኖች ሰጥተህ ናና ተከተለኝ፤ (ማር. 10:21)

ደግሞም ማንም ደፍሮ ወደ ውስጡ ብርሃን እንዳይገባ የውጩ ጨለማ (እጅሬ) የውስጡ ብርሃን የክብር መጋረጃ ዘብ መሆኑን እናስታውሳለን፤ አያንቀሳቅሱም በነበሩበት ያሥራል፡፡ ውስጡ የበራውን ያህል ውጩ ይጨልማል፤ የነቢያትና የሐዋርያት ውስጣዊ ብርሃን ኃይል ውጫቸውን ለመከራ፤ ለኀዘን፤ ለሥቃይ ለሞት ይዳርጋቸው ነበር፡፡ ለዚህ የብርሃኑ

መጠን ኃይል ወሳኝ ነው፡፡ በብሉይ ኪዳን፤ እህሉም በጉም፤ ወይኑም፤ ቤቱም በውጭ የነበረው በአዲስ ኪዳን ሁሉም በክርስቶስ ተጠቅልሎ ከውጭ ሚዳ ወደ እኔ፤ እንተ/ች ውስጥ ጉዋዳ መግባቱ የማይዘነጋ ጉዳይ ነው፡፡ ክርስቶስ ሁሉ በእርሱ የሆነ ሁሉ ነውና ክርስቶስ ውስጣችን መቅደስ ገብቷልና ከእርሱ ጋር በእርሱ ያልገባ በውጩ ጨለማ ቀረ አይደል? በሩም ተዘጋ በምን ተዘጋ? (ማቴ. 25:10-11)፡፡ ይህ ሁሉ ሕዝብ ሁልጊዜ ሲያንኳኳ ያለው በምን ስለተዘጋበት የቱጋ ቆሞ ነው? አሁን በባሪያዎቹ በኩል በርህን ሲያንኳኳ አልሰማህምና ስለዚህም ተዘጋህ ይህ ክርስቶስ ብርሃንም መክፈቻም ሆኖ ወዳለም መምጣቱ ሁለት ጎን ስለፈጠረ ነው፤ ይከፍታል፤ ይዘጋል፡፡ በመክፈት ይዘጋል እንጂ በመዝጋት አይደለም፡፡ ክርስቶስ ጂቹን ማዳኑ ለገዳዩ ማንም ሳይነካው መሞቻው ሆኑ፡፡ እርሱ በማዳኑ ይገድላል እንጂ በመግደሉ አይገድልም፡፡ ማዳኑ ነው መግደሉ፡፡ የዕውሩን ዓይን መክፈቱ ለሚያዩት በራሱ መታወሪያ የሆነ የጽድቅ ፍርድ ነው፤ ሁሉ በክርስቶስ መገልበጡን ለማስታወስ ነው የጻፈኩት፡፡ ወደ ግብፁ፤ ለዓለም መብራት የሆነው እስራኤል ከውጭ ወደ ቤት ሲገባ ጨለማ ግብፁን፤ (ዓለምን ዋጠው፡፡) ዕዳውን ማለት የኃጢአትን ዋጋ ሞት በጉን ከፍለው ወደ ሕይወት ተሻገሩ፤ ባለዕዳው ሳይከፍሉ አይለቅምና፡፡ ከሞት መሸፈኛውም በጉ ሲሆን፤ የሕይወት መብሉም በጉ መሆኑን እናስታውሳለን፡፡ በውጭም በውስጥም በጉ ከብደታቸዋል፡፡ በውጭ ሞት (በውጭ ላለው) በውስጥ ሕይወት በውስጥ ላለው፡፡ እስራኤል በበጉ በመሸፈንና በጉን በመብላት በሕይወት ኖሩ፡ «ምግብና ልብስ ከኖረን ግን እርሱ ይበቃናል፤ 1ጢሞ 6:8»፡፡

ያልተገረዘ ሁሉ ግን ከእርሱ አይብላ፤ ያልተገረዘ ሲባል ምን ማለት ነው? ያልተገረዘ ፤ 1/ ርኩስ ነው፤ 2/ ምውት ነው፤ (ቆላ.2:13፤ ኢሳ.52:1-2) 3/ የእግዚአብሔርን ቃል ኪዳን ያፈረሰ (ዘፍ.17:14) ስለሆነ ከወገኑ /ተለይቶ

እንዲጠፋ የተፈረደበት ስለሆነ ከጌታ፤ ከንጉሡ ማዕድ ሊካፈል ወደ ብርሃን ሊወጣ አይችልም፤ ወደ ውጪ ጨለማ አውጡት ተብሎ እንደ ተጻፈ፤ (ማቴ.22:13)፤ ክርስቶስን ለብሶ ውስጡ ያልገባ ሁሉ በውጪ ጨለማ ቀርቷል። ከዚህም ሌላ፤ 4/ በእርሱና በእስራኤል መካከል ያለው የጥል ግድግዳ (ሸለፈት) «ይቅረብ፤ ያድርግም» የሚለውን ዮ(ዘፀ:12: 48)ን መመሪያ ሊፈፅም አያስችለውም፤ (ኤፌ.2:11-15) 5/ በእግዚአብሔርና በእርሱ መካከል ያለው ያለመታዘዝ በደል መጋረጃ፤ (ኢሳ.59:1-2) የአምላኩን ፊት ከእርሱ ሰውሮታል።

ፋሲካው ትንቢታዊ እንደመሆኑ መጠን፤ ወደ ሚበላበት ቅዱሱ የእግዚአብሔር ቤት ጠባቡ በር (ክርስቶስ) አያስገባውም፤ በነገራችን ቤቱም፤ በሩም መብል መጠጡም፤ ጋባዥ ንጉሥም የታረደው በግም፤ ወይኑም ሁሉ በእርሱ የሆነው ክርስቶስ መሆኑን፤ (ዮሐ: 10:9፤ 1:3) ቀደም ሲል አይተናል። እርሱ ክርስቶስ እራሱ የሥጋን ሰውነት አውልቆ የገባበት ቤት ስለሆነ ሰው የሆነ ማንም የሥጋን ሰውነት ሳያወልቅ ከነአሮጌው ማንነት ጋር ወደዚህ ወዳጌጠ፤ ወደ ተነጠፈና ወደ ተሰናዳ የዘላለም ደስታ ወደ ሆነው መንግሥተ-ሰማያት (ሠርግ ቤት) ሊገባና ከንጉሡ እግዚአብሔር ማዕድ ሊካፈል ከቶ አይችልም። እንዳይገባና እንዳይካፈል የሚከለክል ምንም ሳይኖር ሰውዬውን የራሱ ማንነት፤ ለቁርባኑ ያለው ፍቅርና መሳሳት አያስገባውም፤ መግባትም፤ ከንጉሡ ማዕድ መካፈልም አሁን የተፈፀመ ትንቢት ነው እንጂ ገና ትንቢት ፈፃሚ ሌላ አይመጣም፤ ክርስቶስ ሁሉን ፈጽሞ ከሙታን ተነሥቷልና ትንቢቱ ሁሉ ተፈጽሟል፤ ቀጠሮ የለም ።

ይህን የፋሲካ እራት ማንም በገዛ እጁ ከምድር በሆነ ነገር አስመስሎ ሊሠራ ከቶ አይችልም፤ ይህን አስመስሎ የሚሠራ የተረገመ ይሁን አሜን። ምክንያቱም ይህ እንጀራ በእግዚአብሔር አብ ፈቃድና ዕቅድ ከሰማይ ወረደ እንጂ ከሰው ልጅ ማንም አስቦ፤ አቅዶ፤ ፈልጎና ጠይቆ

ከሰማይ ያወረደው ነገር አይደለም፤ ምስደም፤ ምሳሌም በምድር ላይ ጨርሶ የሌለ ነገር ሲሆን፤ አስመሳዮች ምክንያት አግኝተው ከመጽሐፉ ንባብ ተነሥተው፤ በራሳቸው ቋንቋ ተርጉመውና አብ እግዚአብሔር ከሰማይ ባወረደው እንጀራ ፋንታ ከምድር የሆነውን የእጃቸውን ሥራ የሐሰት እውነተኛ የሆነ ዳቦ በመጽሐፉ ቃል ሸፍነው ሠርተውና ቆራርሰው የሚያቀርቡት አስመሳይ ሥራ ከመሆኑም ከሰማይ የወረደም አይደለም፤ ምሳሌም የለውም፤ ከቶም መታሰቢያ አይደለም፤ እውነተኛ መሠረትም የለውም፤ እጅግ ያረጀም ነው።